

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 322

40. årgang

25. november 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 af 17. november 1997 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 og om afslutning af proceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2321/97 af 18. november 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød 25
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2322/97 af 24. november 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 26
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2323/97 af 24. november 1997 om udstedelse af eksportlicenser af type A1 for frugt og grøntsager 28
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2324/97 af 24. november 1997 om levering af flækærter som fødevarehjælp 29
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2325/97 af 24. november 1997 om en tilføjelse i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽¹⁾ 33

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Rådet

97/786/EF:

- * Rådets afgørelse af 17. november 1997 om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget 36

97/787/EF:

- * Rådets afgørelse af 17. november 1997 om ekstraordinær finansiel bistand til Armenien og Georgien 37

97/788/EF:

- * Rådets beslutning af 17. november 1997 om ligestilling af tredjelandes kontrol med vedligeholdelsesavl 39

Kommissionen

97/789/EF:

- * Kommissionens beslutning af 15. juli 1997 om Alitalias rekapitalisering ⁽¹⁾ 44

97/790/EF:

- * Kommissionens afgørelse af 24. oktober 1997 om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet og om ophævelse af afgørelse 93/260/EØF 63

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2320/97

af 17. november 1997

om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 og om afslutning af proceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

- (3) Denne fornyede undersøgelse indledtes sideløbende med en undersøgelse, der på grundlag af en klage fra »Defense Committee of the Seamless Steel Tube Industry of The European Union« blev iværksat samme dato vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet⁽²⁾.
- (4) Ved forordning (EF) nr. 981/97⁽³⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet.

A. PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EØF) nr. 1189/93⁽²⁾ indførte Rådet endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien. Tolden blev fastsat til 21,7 % for Ungarn, 10,8 % for Polen og 17,4 % for Kroatien. Endvidere godtog Kommissionen tilsagn⁽³⁾ fra de ungarske, polske og kroatiske eksportører.
- (2) Den 31. august 1996 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁴⁾ om indledning af en fornyet undersøgelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien og iværksatte en sådan undersøgelse i henhold til

- (5) Efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger fremsatte nogle af de interesserede parter skriftlige bemærkninger.

De parter, der anmodede om det, fik lejlighed til at blive hørt af Kommissionen.

Kommissionen fortsatte bestræbelserne for at indhente alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.

- (6) Den 22. maj 1997 blev de Associeringsråd, der er oprettet i henhold til aftalerne mellem på den ene side De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og på den anden side henholdsvis Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, ved skrivelse fra Kommissionen underrettet om, at denne havde til hensigt at indføre midlertidige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 (EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 120 af 15. 5. 1993, s. 34.

⁽³⁾ EFT L 120 af 15. 5. 1993, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 25.

⁽²⁾ EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 141 af 31. 5. 1997, s. 36.

De tjekkiske, rumænske og slovakiske myndigheder gjorde alle gældende, at Kommissionen havde misligholdt Europaftalen (særlig artikel 34, stk. 2), fordi den havde undladt at indlede konsultationer enten før indledningen af proceduren eller straks derefter eller inden indførelsen af den midlertidige told.

Det skal anføres, at når Kommissionen modtager en klage, skal den undersøge alle de påstande, der er fremført deri. Finder Kommissionen det godtgjort, at klagen indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde, at der indledes en undersøgelse, er den i henhold til Fællesskabets antidumpinglovgivning forpligtet til at indlede en procedure. Hvad angår Fællesskabets retlige forpligtelser i henhold til Europaftalerne, anses de for til fulde at være opfyldt. Ifølge aftalerne skal Associeringsrådene underrettes om en dumpingsag, så snart den importerende parts myndigheder har indledt en undersøgelse. Kommissionen opfyldte denne betingelse.

Det fastsættes endvidere i Europaftalerne, at hvis der ikke inden 30 dage efter sagens indbringelse for Associeringsrådet er fundet en tilfredsstillende løsning, kan den importerende part træffe passende foranstaltninger. Da der ikke var fundet nogen løsning inden udløbet af denne frist, var Kommissionen berettiget til at træffe passende foranstaltninger, hvilket skete den 31. maj 1997. Selve beslutningen om at indføre midlertidig antidumpingtold blev ikke truffet før den 21. maj, altså kort tid før udløbet af den lovbestedte frist. Ikke desto mindre underrettede Kommissionen omgående Associeringsrådet og forelagde det de oplysninger, på grundlag af hvilke beslutningen var truffet. Konsultationerne, først med de pågældende landes myndigheder og derefter med eksportørerne/producenterne, blev indledt få dage senere og fortsatte i hele undersøgelsesforløbet med henblik på at finde en gensidigt tilfredsstillende løsning. Fællesskabet har derfor i fuldt omfang opfyldt bestemmelserne i Europaftalerne, særlig artikel 34, stk. 2, og stk. 3, litra b).

- (7) Som led i den fornyede undersøgelse underrettede Kommissionen officielt de ungarske, polske og kroatiske producenter/eksportører og de importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene og den klagende part, og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt. Interesserede parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt af Kommissionen. Endvidere tilkendegav de skriftligt deres synspunkter vedrørende undersøgelsesresultaterne.
- (8) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog

besvarelser fra de klagende EF-producenter, fra fem selskaber i Tjekkiet, syv i Rumænien, ét i Slovakiet, seks i Rusland, ét i Ungarn, seks i Polen og ét i Kroatien. Kommissionen modtog også besvarelser fra fire uafhængige importører i Fællesskabet, fra en EF-importør, der var forretningsmæssigt forbundet med et tjekkisk selskab, og fra to importører, der var forretningsmæssigt forbundet med den slovakiske producent, af hvilke den ene havde hjemsted i Fællesskabet og den anden i Schweiz.

Med hensyn til begge undersøgelser aflagde Kommissionen kontrolbesøg hos følgende selskaber:

Producenter i Fællesskabet

- Voest Alpine, Kindberg, Østrig
- Vallourec Industries, Boulogne-Billancourt, Frankrig
- Benteler AG, Paderborn, Tyskland
- Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim an der Ruhr, Tyskland
- Dalmine SpA, Dalmine, Italien
- Productos Tubulares SA, Valle de Trápaga, Spanien
- Tubos Reunidos SA, Amurrio, Spanien
- Ovako Steel AB Tube Division, Hofors, Sverige
- ESW Röhrenwerke GmbH, Eschweiler, Tyskland
- Rohrwerk Neue Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Tyskland.

Importører, der ikke er forbundet med eksportørerne

- Jannone ARM SpA, Napoli, Italien
- Geminvest SRL, Limbiate, Italien
- Starval, Marly La Ville, Frankrig
- Voest Alpine Stahlhandel AG, Linz, Østrig.

Eksportører og importører/handelsselskaber, der er omfattet af den nye undersøgelse

Importør, der er forbundet med to tjekkiske producenter

- Topham Eisen und Stahlhandelsges GmbH, Wien, Østrig.

Importører, der er forbundet med den slovakiske producent

- Pipex International AG, Nidau, Schweiz
- Pipex Italia SpA, Milano, Italien (datterselskab af ovennævnte).

Eksportører i Tjekkiet

- Vítkovice a.s. and Vítkovice Export a.s., Ostrava
- Nová Hut a.s., Ostrava
- Válcony trub Dioss and Dioss Trading, Chomutov
- Ferromet Long Products Ltd, Prag (handelselskab forbundet med Nová Hut)
- Incos s.r.o., Prag (uafhængigt handelselskab).

Eksportører i Rumænien

- Artrom SA
- Silcotub SA
- Petrotub SA
- Republica SA
- Intertube Ltd, Bukarest (handlende forbundet med SC Republica SA)
- SC Metalexportimport SA, Bukarest (uafhængig eksportør/handlende)
- Sota Company, Bukarest (uafhængig eksportør/handlende).

Eksportører i Slovakiet

- Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová.

Eksportører omfattet af den fornyede undersøgelse*Eksportør i Ungarn*

- Csepe Tubes Co. Ltd, Budapest.

Eksportører i Polen

- Huta Andrzej SA, Zawadzkie
- Huta Batory SA, Chorzów
- Stalexport SA (forbunden handlende), Katowice.

Eksportør i Kroatien

- Zeljezara Sisak, Sisak Steel Pipe Works, Sisak.

I løbet af undersøgelsen underrettede den kroatiske eksportør Kommissionen om, at det pågældende selskab havde ændret sit navn til Zeljezara Sisak — Sisak Tubemills Ltd. Kommissionen fastslog, at denne navneændring på ingen måde berørte undersøgelsesresultaterne.

- (9) Dumpingundersøgelsen omfattede i begge undersøgelser perioden fra den 1. september 1995 til den 31. august 1996, i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«. Undersøgelsen af spørgsmålet om den forvoldte skade og sandsynligheden for, at der fortsat eller igen ville blive forvoldt skade, omfattede perioden fra januar 1992 til slutningen af undersøgelsesperioden.

- (10) Alle berørte parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller ændring af gældende endelige foranstaltninger. Parterne fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger og/eller afgive tilsagn efter ovennævnte underretning.

B. DEN AF UNDERSØGELSEN OMFATTEDE VARE**1. Den pågældende vare**

- (11) Den vare, der er omfattet af begge undersøgelser, er følgende:
- a) sømløse rør af jern eller ulegeret stål af den slags, der anvendes til olie- og gasledninger, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder
 - b) sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, koldtrukne eller koldtvalsede, bortset fra præcisionsrør
 - c) andre sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, bortset fra gevindrør (med gevind eller til gevindskæring), med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder

som i øjeblikket tariferes under KN-kode 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 og 7304 39 93.

I overensstemmelse med den holdning, som Rådet indtog i forordning (EØF) nr. 1189/93, og som bekræftes i betragtning 10 i forordningen om midlertidig told, anses alle sømløse rør, der henhører under ovennævnte KN-koder, for at være én og samme vare (i det følgende benævnt »den pågældende vare«) med henblik på både den nye undersøgelse og den fornyede undersøgelse.

2. Samme vare

- (12) Det konstateredes, at alle sømløse rør, der er omfattet af begge undersøgelser, var identiske i henseende til fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål, uanset om de fremstilles i Fællesskabet eller i de lande, der er omfattet af undersøgelserne.

Nogle eksportører gjorde gældende, at deres vare ikke burde anses for at være samme vare som EF-producenternes eller andre eksporterende producenters vare med den begrundelse, at der var tale om kvalitetsforskelle og tekniske forskelle samt forskelle i distributionskanaler, anvendelsesformål og brugernes opfattelse af varen.

Det kunne imidlertid fastslås, at de pågældende varer afsættes via de samme distributionskanaler. Varerne har samme grundlæggende og generelle anvendelsesformål. De kan i væsentlig grad erstatte hinanden, og der er følgelig stærk konkurrence mellem alle importerede varer, der er omfattet af begge undersøgelser, og de varer, der fremstilles af EF-producenterne. Det konstateredes endvidere, at alle de importerede varer, trods mindre forskelle, havde de samme grundlæggende tekniske og fysiske egenskaber som, eller lå meget tæt op ad, de varer, der fremstilles af EF-producenterne.

Det konkluderes, at de varer, der har oprindelse i alle de af undersøgelsen omfattede lande, og de varer, der fremstilles og sælges i Fællesskabet, må anses for at være samme vare, jf. definitionen i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. DUMPING

ANTIDUMPINGUNDERSØGELSEN

1. Tjekkiet

a) Samarbejde

- (13) Det selskab, der ikke ansås for at være samarbejdsvilligt, gjorde over for Kommissionen skriftlig indsigelse mod denne behandling, idet det påstod, at bestemmelserne i artikel 18 i grundforordningen ikke kunne gøres gældende. Det understregede, at det ikke havde været tilsigtet at vildlede Kommissionen, og at selskabet havde handlet efter bedste evne; dette var ensbetydende med, at selv om det erkendtes, at optegnelserne vedrørende salget på hjemmemarkedet og til eksport, kreditnotaer, kundeomsætning og produktionsomkostninger langt fra var ideelle, var Kommissionen forpligtet til ikke at se bort fra dem. Kommissionen blev også kritiseret for ikke at tage tilstrækkeligt hensyn til selskabets vanskeligheder i forbindelse med privatiseringen og de særlige problemer, der var forbundet med Tjekkiets overgang til markedsøkonomi. Endelig gjorde selskabet gældende, at eftersom der havde fundet et ejerskifte sted i april 1997 (efter at produktionen var blevet indstillet måneden før), ville det være urimeligt at pålægge den nye ejer sanktioner.

De grunde, der foranledigede Kommissionen til at fastslå, at et af de tjekiske selskaber ikke var rede til at samarbejde om gennemførelse af undersøgelsen, er omhandlet i betragtning 14 i forordningen om midlertidigt told. Det er værd at bemærke, at det ved kontrolbesøget konstateredes, at de lister, der var forelagt for Kommissionen som led i selskabets besvarelse af spørgeskemaet, indeholdt flere hundrede hjemmemarkeds- og eksporttransaktioner, som aldrig havde fundet sted. Dette var ikke alene stærkt vildledende, men ensbetydende med,

at Kommissionen ikke var i stand til med større sikkerhed at fastsætte hverken en pålidelig normal værdi eller en pålidelig eksportpris. Hvad nu end grunden måtte være (og Kommissionen vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at selskabets oprindelige forklaring var helt utilfredsstillende og helt forskellig fra den, der er forelagt skriftligt), kan ovennævnte ikke siges at være i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper. Kommissionen havde under de foreliggende omstændigheder ikke noget andet valg end at afvise besvarelsen og anvende artikel 18 i grundforordningen, ikke mindst fordi det ville have været ensbetydende med forskelsbehandling af de øvrige, fuldt samarbejdsvillige selskaber i undersøgelsen, hvis den havde handlet anderledes.

Hvad angår spørgsmålet om ejerskifte, er det, eftersom det fandt sted efter udløbet af undersøgelsesperioden, ikke en faktor, der kan anses for relevant for den foreliggende procedure (jf. artikel 6, stk. 1, i grundforordningen).

b) Normal værdi

- (14) En af de tjekiske producenter anfægtede den metode, Kommissionen havde anvendt til fastsættelse af den normale værdi (jf. betragtning 16 i forordningen om midlertidig told); det blev navnlig gjort gældende, at grundforordningen ikke indeholdt nogen bestemmelse, der berettigede Kommissionen til at beregne den normale værdi alene på grundlag af gennemsnittet af det fortjenstgivende salg i stedet for på grundlag af gennemsnittet af alt salg i den pågældende varegruppe. Den samme producent gjorde indsigelse mod, at Kommissionen ved beregningen af den normale værdi for visse grupper benyttede den fortjenstmargen, der var opnået på fortjenstgivende salg på hjemmemarkedet i andre varegrupper.

Denne påstand kunne ikke godtages, da den er i modstrid både med grundforordningen og med EF-institutionernes faste praksis. Hvad angår førstnævnte spørgsmål forholder det sig sådan, at når de solgte mængder på hjemmemarkedet til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, udgør mere end 20 % af salget, fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4, tredje afsnit, i grundforordningen udelukkende på grundlag af det fortjenstgivende salg. Med hensyn til det andet spørgsmål benyttede Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 6, i grundforordningen fortjenstmargenen i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents salg i normal handel af samme vare.

En producent gjorde også indsigelse mod, at der i stedet for producentens egne salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SA&G«) blev benyttet den forbundne producents SA&G (jf. betragtning 16 i forordningen om midlertidig told) med den begrundelse, at sådanne omkostninger i henhold til

artikel 2, stk. 6, i grundforordningen skulle fastsættes på grundlag af de »faktiske data« vedrørende den af undersøgelsen omfattede producent. Kommissionen fandt, at de relevante regnskabsbilag, som producenten havde fremlagt, ikke i tilstrækkelig grad dokumenterede de tal, der var indeholdt i besvarelsen af spørgeskemaet. Efter at være blevet underrettet om Kommissionens hensigter fremlagde selskabet yderligere forklaringer og tabeller, men eftersom der var tale om supplerende oplysninger, som ikke kunne efterprøves, kunne der ikke tages hensyn hertil.

Begge samarbejdsvillige producenter anfægtede, at deres indbyrdes salg var fjernet fra listen over transaktioner, idet de angiveligt ikke var forretningsmæssigt forbundne, og selv om de havde været det, havde Kommissionen ikke påvist, at priserne var påvirket af forbindelsen.

Denne påstand kunne ikke godtages. De to selskaber har en fælles aktionær (jf. betragtning 22 i forordningen om midlertidig told og nedenstående betragtning 17), og de er derfor forretningsmæssigt forbundne. Endvidere fastsættes det udtrykkeligt i artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, at »transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne [...], kan kun anses for at finde sted i normal handel [...], hvis det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold«. Da det ikke påvist, at dette var tilfældet, blev der ikke taget hensyn til de omtvistede transaktioner.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger vedrørende spørgsmålet om fastsættelse af den normale værdi, og Rådet bekræfter derfor de undersøgelsesresultater, der er omhandlet i forordningen om midlertidig told.

c) Eksportpris

- (15) Der er ikke modtaget nogen bemærkninger vedrørende fastsættelsen af eksportprisen. Men efter en revision i løbet af undersøgelsen af fortjenstmargenerne for uafhængige importører blev der dog foretaget en mindre justering af fradraget i forbindelse med beregningen af fortjenstmargenen for den forbundne østrigske importør (jf. betragtning 18 i forordningen om midlertidig told).

d) Sammenligning

- (16) Der er ikke modtaget nogen bemærkninger vedrørende dette spørgsmål, og Kommissionens undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

e) Dumpingmargen

- (17) De samarbejdsvillige selskaber gjorde indsigelse mod Kommissionens beslutning om at fastsætte dumpingmargenen på grundlag af en sammenligning mellem de vejede gennemsnitlige normale værdier og de individuelle eksportpriser (frem for de vejede eksportpriser), idet de gjorde gældende, at

Kommissionen ikke havde fremlagt nogen tilstrækkelig begrundelse for denne fremgangsmåde i betragtning 21 i forordningen om midlertidig told.

I nævnte forordning anførte Kommissionen, at det var begrundet at anvende denne fremgangsmåde, fordi det var nødvendigt at afspejle det fulde omfang af den pågældende dumping, og fordi der forelå et eksportprismønster, som var meget forskelligt i de forskellige medlemsstater og i forskellige perioder. Kommissionen har revideret sine beregninger og fastslået, at variationerne i eksportpriserne mellem forskellige lande ikke udviste et tilstrækkelig klart mønster. Kommissionen fastholder imidlertid, at der var tale om et eksportprismønster mellem forskellige perioder, som medførte en betydelig stigning i den pågældende dumping (svarende til et klart mønster) efter udløbet af de kvantitative restriktioner den 31. december 1995, og den fremgangsmåde, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

Kommissionens beslutning om at behandle begge samarbejdsvillige producenter som værende forretningsmæssigt forbundne med en deraf følgende fastsættelse af en enkelt dumpingmargen for dem blev med bestemthed anfægtet med den begrundelse, at begge selskaber var uafhængige og havde hver sin ledelse og forskellige omkostnings- og prisstrukturer. Det blev endvidere anført, at den største aktionær (the National Property Fund) kun optrådte som formueforvalter og ikke havde nogen indflydelse på selskabernes forretningsledelse.

Det er Kommissionens opfattelse, at det i et land med markedsøkonomi er den aktionær, der har aktiemajoriteten, der beslutter, under hvilken retlig form den pågældendes forretningsinteresser i eksportlandet organiseres. Aktionærens kontrol, eller potentielle kontrol, over sådanne interesser er normalt den samme, uanset om interesserne retligt er en del af samme enhed, eller de er organiseret i forskellige enheder. Mere konkret kan det siges, at hvis der fastsættes forskellige dumpingmargener for forretningsmæssigt forbundne selskaber, er der risiko for, at eksporten kanaliseres gennem det selskab, der har den laveste dumpingmargen. Det konkluderedes derfor, at forskellige producenter i eksportlandet skal behandles som en enkelt enhed med henblik på den foreliggende procedure, når kontrollen over alle disse selskaber ligger i hænderne på samme aktionær.

- (18) På grundlag af Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater, jf. betragtning 14-23 i forordningen om midlertidig told, og under hensyntagen til den justering, der er beskrevet i betragtning 15 ovenfor, udgør de endelige dumpingmargener udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for nævnte to samarbejdsvillige selskaber:

— Nová Hut a.s.:	5,1 %
— Vítkovice a.s.:	5,1 %.

Beregningen af restdumpingmargenen blev ændret. I stedet for den højeste normale værdi, der var fastlagt for de to tjekkiske producenter, er der benyttet vejede gennemsnitlige normale værdier med henblik på den endelige afgørelse. På dette grundlag er restdumpingmargenen, udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for de to samarbejdsvillige selskaber nu 28,6 %.

2. Rumænien

a) Normal værdi

- (19) Et selskab gjorde gældende, at hensættelser, der var indregnet i selskabets SA&G, burde fjernes i betragtning af, at uudnyttede hensættelser blev annulleret ved årets udgang. I de tilfælde hvor hensættelserne rent faktisk blev annulleret, og andre omkostninger ikke havde afløst dem, og såfremt det klart fremgik af de oplysninger, der var indeholdt i besvarelsen af spørgeskemaet, eller som blev fremlagt under kontrolbesøget, at hensættelserne ikke repræsenterede faktiske omkostninger, blev beregningen af SA&G justeret.

Et selskab fremførte den påstand, at produktionsomkostningerne burde justeres for at afspejle, at der ikke var indregnet salgsomkostninger, hovedsagelig til emballering, som påløb ved salg på hjemmemarkedet. Det anførtes, at kunderne faktisk havde godtgjort sådanne salgsomkostninger, som indgik i Kommissionens beregning af den normale værdi. Kommissionen godtog dette, og beregningen af dette selskabs produktionsomkostninger blev ændret i overensstemmelse hermed.

Et selskab gjorde gældende, at Kommissionen ved fastsættelsen af den normale værdi burde anvende alt salg, herunder også salg, der ikke fandt sted i normal handel, dvs. salg med tab. På baggrund af artikel 2, stk. 4, i grundforordningen finder Kommissionen, at tabsgivende salg skal holdes uden for beregningen af den normale værdi, når det pågældende salg udgør mere end 20 % af det samlede salg på hjemmemarkedet. Dette selskabs påstand kunne derfor ikke godtages i betragtning af bestemmelserne i grundforordningen og EF-institutionernes faste praksis ved fastsættelsen af den normale værdi.

To selskaber anførte under henvisning til artikel 34, stk. 2, i Europaaftalen, at Kommissionen for at overholde bestemmelserne i denne aftale ved fastsættelsen af den normale værdi altid bør vælge den metode, der er mest gunstig for selskaberne. Dette argument blev afvist, idet artikel 34, stk. 2, i aftalen kun vedrører valget af de foranstaltninger, Kommissionen skal indføre, når først dumping,

skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser er blevet fastlagt, og ikke de faktiske beregningsmetoder, der er benyttet ved fastlæggelsen deraf.

Først i en meget sen fase af proceduren (under høringen vedrørende bemærkninger til de foreløbige undersøgelsesresultater) gjorde et selskab gældende, at salg fra lager burde holdes uden for beregningen af den normale værdi, da der ikke forelå kvalitetscertifikater, således at der ikke var tale om samme vare, og at alt salg, der blev betalt ved hjælp af kompensation, ligeledes burde holdes udenfor, fordi det ikke fandt sted i normal handel. Disse krav blev ikke indgivet i rette tid, da de hverken var fremsat som led i besvarelsen af spørgeskemaet, under kontrolbesøget eller på et senere tidspunkt under proceduren, da selskabet blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. I intet af de dokumenter, som selskabet havde fremlagt, kunne Kommissionen konstatere nogen forskel mellem salg fra lager og andet salg, eller mellem salg med eller uden kvalitetscertifikater. Som led i undersøgelsen blev det desuden konstateret, at kompensationssalg faktisk fandt sted i normal handel. Følgelig blev begge krav afvist.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger. Under hensyntagen til ovennævnte ændringer bekræftes de undersøgelsesresultater vedrørende den normale værdi, som er omhandlet i forordningen om midlertidig told.

b) Eksportpris

- (20) Der blev intet ændret i den metode, der blev benyttet til beregning af eksportpriserne. De undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriser, som er omhandlet i forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

c) Sammenligning

- (21) Med henblik på fastlæggelsen af de foreløbige undersøgelsesresultater afviste Kommissionen en anmodning fra to rumænske selskaber om justering af den normale værdi med hensyn til kreditvilkår. De to selskaber gentog deres anmodning. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at i langt de fleste tilfælde fandt der ikke kontantbetalinger sted i Rumænien ved afregning af transaktionerne. Betaling fandt således sædvanligvis sted i form af »kompensation«, enten ved byttehandel eller udveksling af handelsveksler. Ifølge artikel 2, stk. 10, litra g), i grundforordningen skal der foretages en justering for forskelle i kreditomkostninger, forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne. Det fremgik af undersøgelsen, at sådanne omkostninger ikke var en faktor, der blev taget i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne. Hvor betaling fandt sted i

form af kompensation, var der således ingen penge, der skiftede hænder, og der var derfor ikke tale om nogen indvirkning på selskabernes finansielle situation. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at betalingsdatoerne for alle former for betaling normalt ikke blev overholdt. Kravet om en justering for kreditomkostninger afvistes derfor igen.

Et selskab påstod, at der for eksportsalget til visse kunder i Fællesskabet ikke var betalt provision, og at der derfor ikke burde foretages nogen justering af eksportpriserne for salget til disse kunder. Kommissionen ændrede sin beregning i overensstemmelse hermed.

Et selskab stillede krav om en justering af den normale værdi for forskelle i handelsled. Da der ikke var fremsat et sådant krav på noget tidspunkt under undersøgelsen forud for selskabets bemærkninger til Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater, kunne kravet ikke anses for gyldigt. Desuden blev kravet ikke dokumenteret, og det var i modstrid med oplysninger, som selskabet havde meddelt i sin besvarelse af spørgeskema og under kontrolbesøget.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger vedrørende spørgsmålet om sammenligning. De foreløbige undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

d) Dumpingmargen

- (22) Et selskab gjorde gældende, at beregningen af dumpingmargenen ikke burde foretages på grundlag af en sammenligning mellem vejede gennemsnitlige normale værdier og justerede eksportpriser for hver varegruppe og på grundlag af de enkelte transaktioner, men på grundlag af vejede gennemsnit af begge størrelser.

Denne påstand afvistes efter en ny undersøgelse af den metode, der var benyttet for alle rumænske selskaber, og det konstateredes, at:

- for ét selskab var dumpingmargenen den samme uanset den benyttede metode, da alle eksporttransaktioner fandt sted til dumpingpriser
- for tre selskaber konstateredes der et eksportprismønster, som var meget forskelligt for forskellige bestemmelsessteder eller perioder.

I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen anvendtes med henblik på den endelige afgørelse den metode, hvorved der foretages en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi for en periode og de individuelt justerede eksportpriser for hver enkelt transaktion.

Alle samarbejdsvillige rumænske producenter/eksportører anfægtede, at Kommissionen på grund af en fælles aktiemajoritet havde pålagt selskaberne en enkelt dumpingmargen, og de krævede derfor individuel behandling. Af de grunde, der er omhandlet i betragtning 17, kunne dette krav ikke imødekommes.

To selskaber anførte, at Kommissionen burde have forelagt dem alle elementer i dumpingberegningerne for alle selskaber, da disse var blevet benyttet til fastsættelse af den samlede dumpingmargen; ved ikke at gøre dette havde Kommissionen hindret dem i at varetage deres interesser. Kommissionen gav i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i grundforordningen hvert selskab en detaljeret orientering om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den havde beregnet det pågældende selskabs individuelle dumpingmargen, og den redegjorde desuden for den metode, den havde benyttet til beregning af den pågældende dumpingmargen. Da indehaveren af aktiemajoriteten er den samme for alle selskaber, kan disse let udveksle alle oplysninger via denne fælles aktionær og således i fuldt omfang varetage deres interesser.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger. De undersøgelsesresultater, der fremgår af forordningen om midlertidig told, bekræftes derfor.

- (23) De vejede gennemsnitlige endelige dumpingmargener udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for de fire samarbejdsvillige selskaber udgør:

— SC Artrom SA:	9,8 %
— SC Petrotub SA:	9,8 %
— SC Republica SA Trading Company:	9,8 %
— SC Silcotub SA:	9,8 %.

Restdumpingmargenen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, forbliver uændret 38,2 %.

3. Slovakiet

a) Normal værdi

- (24) Den slovakiske producent anfægtede den metode, Kommissionen havde benyttet til fastsættelse af den normale værdi for to varegrupper (jf. betragtning 31 i forordningen om midlertidig told). Det anførtes navnlig, at det var forkert, når Kommissionen havde beregnet den normale værdi alene på grundlag af det gennemsnitlige fortjenstgivende salg, og at den i stedet burde have benyttet gennemsnittet af alt salg i den pågældende gruppe. Ovennævnte blev begrundet med, at grupperne samlet set var fortjenstgivende, og at der derfor på grundlag af et vejede gennemsnit var dækning for alle omkostninger i løbet af undersøgelsesperioden.

Det anførtes endvidere under henvisning til artikel 34, stk. 2, i Europaaf-talen, at Kommissionen burde have udnyttet sine skønsbeføjelser til at anvende en metode, som »medfører de færreste forstyrrelser i aftalens funktion«.

Begge disse påstande afvistes af de samme grunde, som er omhandlet i betragtning 19.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger vedrørende spørgsmålet om fastsættelse af den normale værdi, og Kommissionens undersøgelsesresultater som omhandlet i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

b) Eksportpris

- (25) Selskabet gjorde indsigelse mod Kommissionens beregning af eksportprisen (jf. betragtning 32 i forordningen om midlertidig told) og især mod beslutningen om at fradrage en fortjenstmargen på 4 % fra det italienske datterselskabs priser. Det anførtes, at denne margin var for høj, og at Kommissionen burde have benyttet det italienske selskabs egne tal. Selskabet påstod endvidere, at Kommissionen havde misfortolket de SA&G-tal, det havde fremlagt, og at følgen heraf var en forhøjelse af SA&G-satsen og dermed dumpingmargenen. Det lod også forstå, at det ville have været mere korrekt at sammenlægge begge selskabers SA&G og anvende en enkelt sats.

Kommissionen fastsatte marginen på 4 % på grundlag af gennemsnittet af de fortjenstmargener, som blev opnået af de fire uafhængige importører, der er anført i betragtning 6, litra c), i forordningen om midlertidig told. Den har imidlertid taget tallene op til revision og fastslået, at et justeret tal på 3,8 % bør anvendes med henblik på den endelige afgørelse. Selv om det blev anfægtet, at to af de fire importører faktisk var forbundet med EF-producenter, fandt Kommissionen det godtgjort, at de fortjenstmargener, der konstateredes for disse selskaber, afspejlede deres fortjeneste på salget til uafhængige kunder i Fællesskabet. Hvad angår SA&G-satsen tog Kommissionen tallene op til revision og fastslog, at ikke alene var omkostningerne blevet overvurderet, men det ville også have været mere korrekt at sammenlægge de schweiziske og de italienske handelsselskabers tal i betragtning af, at de havde det samme afhængighedsforhold til den slovakiske eksportør og for det meste udøvede deres virksomhed fra de samme lokaler. Der er følgelig benyttet en samlet SA&G-sats.

c) Sammenligning

- (26) Selskabet havde stillet krav om et fradrag for »distributionskanal«, som Kommissionen angiveligt havde undladt at tage hensyn til i forbindelse med den foreløbige fastlæggelse af de faktiske omstændighe-

der. Selskabet gjorde gældende, at det var berettiget med et sådant fradrag for at tage hensyn til, at selskabet solgte direkte til forhandlere på hjemmemarkedet, hvorimod dets salg på EF-markedet gik via dets italienske og schweiziske selskaber. Det anførtes desuden, at fradraget var nødvendigt for at sikre en retfærdig sammenligning med den beregnede eksportpris.

Dette krav er omfattet af de fradrag, der allerede er indrømmet selskabet for rabatter og mængder. I artikel 2, stk. 10, i grundforordningen hedder det udtrykkeligt, at »enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled«. Da den normale værdi allerede er blevet nedjusteret for at tage hensyn til, at salget i Fællesskabet fortrinsvis vedrørte store kunder, foreligger der ingen begrundelse for at indrømme yderligere fradrag.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger, og Kommissionens undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

d) Dumpingmargen

- (27) Selskabet anfægtede Kommissionens beslutning om at fastsætte dumpingmargenen på grundlag af en sammenligning af vejede gennemsnitlige justerede normale værdier med justerede individuelle eksportpriser (i stedet for vejede gennemsnitlige eksportpriser), idet det blev gjort gældende, at Kommissionen ikke havde fremlagt tilstrækkelig dokumentation for sin fremgangsmåde i betragtning 34 i forordningen om midlertidig told.

Kommissionen fastholder sine ræsonnementer i nævnte betragtning 34, men de ændringer, den siden har foretaget i de tal, der blev benyttet til beregning af dumpingmargenen, har resulteret i, at forskellen mellem de to metoder ikke længere er af en sådan størrelsesorden, at den oprindelige fremgangsmåde er begrundet. Den har derfor besluttet med henblik på den endelige fastlæggelse af de faktiske omstændigheder at anvende den metode, der bygger på en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris. De foreløbige undersøgelsesresultater er ændret i overensstemmelse hermed.

- (28) På grundlag af Kommissionens tidligere undersøgelsesresultater, jf. betragtning 31-35 i forordningen om midlertidig told, og under hensyntagen til ovennævnte ændringer, udgør dumpingmargenen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, for den pågældende samarbejdsvillige producent:

— Železiarne Podbrezová a.s.: 7,5 %.

Restdumpingmargenen fastsættes til samme sats.

4. Rusland

a) Samarbejde

- (29) Fem af de seks russiske selskaber gjorde over for Kommissionen skriftlig indsigelse mod beslutningen om at behandle dem som ikke-samarbejdsvillige. Begrundelserne for Kommissionens beslutning fremgår af betragtning 36 i forordningen om midlertidig told. Selskaberne gjorde gældende, at trods eventuelle mangelfulde oplysninger i besvarelserne havde de været indstillet på at samarbejde om gennemførelse af undersøgelsen og havde været rede til at meddele sådanne supplerende oplysninger, som Kommissionen måtte have anset for påkrævet. Nogle selskaber krævede individuel behandling eller tilbød at afgive individuelle tilsagn, eller de anmodede om, at der blev taget hensyn til deres komparative fordele.

Kommissionen fastholder imidlertid det synspunkt, at ved ikke at meddele oplysninger, som var nøjagtige og fuldstændige og indgivet i den ønskede form, havde de russiske selskaber fortabt deres ret til at blive behandlet som samarbejdsvillige parter i undersøgelsen. Selv om det ikke anfægtes, at nogle besvarelser var mere detaljerede end andre, var de alle mangelfulde i én altoverskyggende henseende, idet de ikke gjorde det muligt for Kommissionen at foretage en nøjagtig fastsættelse af den normale værdi eller af eksportprisen på grund af den måde, på hvilken de enkelte varer og transaktioner var grupperet. Nogle selskaber meddelte supplerende oplysninger, efter at Kommissionen havde underrettet dem om, at den havde besluttet at anvende artikel 18 i grundforordningen, og nogle fortsatte med at indgive nye eller forbedrede oplysninger selv efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told. Det er imidlertid fortsat en kendsgerning, at de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af ved svarfristens udløb, blev anset for utilstrækkelige for alle seks selskabers vedkommende. Det ville være ensbetydende med en forskelsbehandling af interesserede parter, der medvirkede i undersøgelsen, hvis der blev taget hensyn til oplysninger, der var indgivet flere dage, uger eller undertiden måneder efter udløbet af fristen for indgivelse af dem.

Kommissionens undersøgelsesresultater bekræftes derfor.

b) Dumpingmargen

- (30) Kommissionen foretog en ny beregning af den russiske dumpingmargen ved anvendelse af de samme normale værdier, som blev benyttet ved

revisionen af den tjekkiske restmargen (jf. betragtning 18). På dette grundlag fastsattes der en dumpingmargen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, på 26,8 %.

FORNYET UNDERSØGELSE

1. Generelle bemærkninger

- (31) Producenterne/eksportørerne i Polen og Ungarn indgav ikke detaljerede oplysninger om de enkelte varer, som Kommissionen havde anmodet om i den tabel med varebeskrivelser, der fandtes i de tilsendte spørgeskemaer, men meddelte oplysningerne opdelt på varegrupper, som omfattede et sortiment af varer, der var klassificeret på grundlag af visse kriterier, som f.eks. vægtykkelser. I nogle tilfælde omfattede grupperne derfor varer, der taries under forskellige KN-koder. Af denne grund, og fordi det var umuligt ved kontrolbesøget at indhente mere detaljerede oplysninger, havde Kommissionen kun den mulighed at basere sine beregninger på varegrupper frem for på de enkelte varer.

2. Ungarn

a) Normal værdi

- (32) Den eneste ungarske producent/eksportør solgte i undersøgelsesperioden fire varegrupper i Det Europæiske Fællesskab. Gruppe 1, 2 og 3 henhørte i deres helhed under KN-kode 7304 39 91, medens gruppe 4 indbefattede forskellige modeller, der dels henhørte under KN-kode 7304 39 91, dels under KN-kode 7304 39 93. De tekniske oplysninger, der var fremlagt og efterprøvet, var ikke tilstrækkeligt detaljerede til at gøre det muligt for Kommissionen at opdele varegruppe 4 i de to KN-koder. I betragtning af, at der i undersøgelsesperioden ifølge Eurostat-statistikkerne var importeret betydelige mængder henhørende under KN-kode 7304 39 93, og da der kun var én ungarsk producent/eksportør, som havde solgt den pågældende vare til Fællesskabet i samme periode, fastslog Kommissionen, at varegruppe 4 udelukkende henhørte under KN-kode 7304 39 93.

Det konstateredes ved kontrolbesøget, at de detaljerede eksporttal, som selskabet havde fremlagt, var upålidelige, eftersom en EF-kunde, der tegnede sig for 7 % af det indberettede salg til Fællesskabet, var blevet udeladt, og edb-udskriften over eksporttransaktioner viste sig også at være ukorrekt i andre henseender, en mangel, som selskabet ikke kunne afhjælpe. Undersøgelsen af den samlede repræsentativitet på grundlag af 5 %-reglen blev derfor

gennemført ved at sammenligne de mængder, der blev solgt på hjemmemarkedet, med Eurostat-statistikkerne over import fra Ungarn, som Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, i grundforordningen udvalgte som en uafhængig kilde til oplysninger. På dette grundlag konstateredes det, at hjemmemarkedssalget i alle tilfælde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen kunne anses for repræsentativt med henblik på fastsættelsen af den normale værdi, både set under ét og for hver varegruppe.

For hver af ovennævnte fire grupper blev det derefter undersøgt, om hjemmemarkedssalget kunne anses at have fundet sted i normal handel. For gruppe 2 og 3 udgjorde det fortjenstgivende salg mindre end 10 % af salget på hjemmemarkedet af varerne i disse grupper. Den normale værdi for disse grupper måtte derfor beregnes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Som grundlag for beregningen benyttedes produktionsomkostningerne plus et tillæg til dækning af SA&G og fortjeneste. Med henblik herpå blev der taget hensyn til producentens/eksportørens faktiske data, som havde tilknytning til produktion og salg i normal handel. For varegruppe 1 og 4 var mellem 10 % og 80 % af salget på hjemmemarkedet fortjenstgivende. For disse to grupper fastsattes den normale værdi derfor kun på grundlag af det fortjenstgivende salg, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. De fire varegrupper, som selskabet havde fastlagt, svarede til KN-kode 7304 39 91 og 7304 39 93, og Kommissionen besluttede derfor at fastsætte én normal værdi pr. KN-kode. Da det konstateredes, at der ikke kunne fæstes lid til listen over eksporttransaktioner, som derfor ikke kunne anvendes som vægtningsgrundlag for de første tre varegrupper, var det ikke muligt at fastlægge det vejede gennemsnit af de normale værdier, der var fastsat for de tre grupper. Den normale værdi for KN-kode 7304 39 91 blev derfor fastsat på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af de normale værdier, der var beregnet for de tre varegrupper. Som anført ovenfor fandt Kommissionen, at KN-kode 7304 39 93 svarede til varegruppe 4. Den normale værdi for KN-kode 7304 39 93 var følgelig lig med den, der fastsattes for varegruppe 4.

b) Eksportpris

- (33) Som anført i den foregående betragtning fremgik det af de undersøgelser, der blev foretaget ved kontrolbesøg hos den eneste ungarske eksportør, at eksporttallene i besvarelsen af spørgeskemaet afveg væsentligt fra selskabets interne regnskabstal.

Efter kontrolbesøget underrettedes selskabet skriftligt om, at det på grund af de betydelige uoverensstemmelser, der var konstateret under kontrolbesø-

get, og da det ikke var muligt at fastslå de faktiske eksporttal, ikke var muligt at benytte de fremlagte oplysninger til fastsættelse af eksportprisen ved salg til Fællesskabet, og eksportprisen måtte følgelig i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen fastsættes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Selskabet fik samtidig lejlighed til at fremsætte bemærkninger. På dette tidspunkt fremlagde det helt nye oplysninger, som angiveligt var den korrekte udgave af listen over eksporttransaktioner. Kommissionen afviste de nye oplysninger, da de ikke kunne efterprøves.

Med henblik på at fastsætte de ungarske eksportpriser valgte Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, i grundforordningen som en uafhængig kilde til oplysninger de officielle importstatistikker, der offentliggøres af Eurostat. Disse statistikker var særligt egnede, fordi der kun var én producent, der eksporterede den pågældende vare fra Ungarn til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Der blev dog kun taget hensyn til de mængder, der var angivet deri for de to KN-koder, som den pågældende producent havde eksporteret til Fællesskabet.

c) Sammenligning

- (34) For at sikre en retfærdig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen beregnet af fabrik blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, som angiveligt og påviseligt påvirkede prisernes sammenlignelighed. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der foretaget justeringer med hensyn til transport-, forsikrings-, håndterings- og dermed forbundne omkostninger samt kreditomkostninger.

Hvad angår anmodninger om justeringer for

- importafgifter og indirekte skatter
- rabatter, afslag om mængder
- handelsled, og
- valutaomregning

skal følgende anføres:

Importafgifter og indirekte skatter

Selskabet krævede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen en justering på 8 % for tillægstold, der blev betalt på importerede råmaterialer. Under kontrolbesøget fastslog Kommissionens tjenestemænd imidlertid, at der ikke var refunderet nogen told for de eksporterede varer. Kravet blev derfor anset for ubegrundet.

Rabatter, afslag og mængde

Selskabet anmodede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra c), i grundforordningen om en justering på 4 % for forskelle i de mængder, der blev købt af kunder på hjemmemarkedet og i

Fællesskabet, idet det gjorde gældende, at der blev betalt lavere priser for store ordrer. Der blev ikke fremlagt dokumentation for dette krav, som derfor blev afvist.

Handelsled

Selskabet krævede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra d), i grundforordningen en justering på 12 % for forskelle i handelsled mellem hjemmemarkedet og EF-markedet. Det anførtes, at alle europæiske kunder var uafhængige handlende, medens 49 % af kunderne på hjemmemarkedet var de endelige brugere. Dette tal, som var angivet i den tabel i spørgeskemaets afsnit om hjemmemarkedssalget, der omhandler distributionskanaler, var ikke i overensstemmelse med oplysningerne i listen over indenlandske kunder, hvor alle indenlandske kunder var opført som »uafhængige handlende«, hvilket svarer til situationen på markedet i Fællesskabet. Eksportøren gjorde gældende, at denne uoverensstemmelse skyldtes en »sprogfejl«. Om der var tale om en »sprogfejl« eller ej er irrelevant, idet Kommissionens tjenestemænd ud over denne uoverensstemmelse i selskabets besvarelse også konstaterede, at selskabet benyttede samme prispolitik/prisliste på hjemmemarkedet uanset kundetype. Der kunne derfor ikke tages hensyn til dette krav.

Valutaomregning

Eksportøren gjorde gældende, at der ved omregning af eksportprisen burde have været anvendt månedlige vekselkurser frem for en årlig kurs. Det skal anføres, at eksportprisen blev fastsat på grundlag af tallene i Eurostat, fordi den liste over de enkelte transaktioner, som eksportøren havde fremlagt, ikke kunne benyttes. Da Eurostat-tallene ikke er baseret på salgsdatoen, men på datoen for importørens indkørselsangivelse, ville anvendelsen af månedlige data ikke mere korrekt have afspejlet salgsvilkårene. Eksportørens krav kunne derfor ikke tages til følge.

d) Dumpingmargen

- (35) Af sammenligningen på grundlag af KN-koder mellem vejede gennemsnitlige normale værdier og vejede gennemsnitlige eksportpriser fremgik det, at der fandt dumping sted, og at dumpingmargenen var lig med forskellen mellem den normale værdi og eksportprisen.

Udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, udgør dumpingmargenen for den eneste ungarske producent/eksportør:

— Csepel Tubes Co. Ltd: 36,5 %.

Eftersom den eneste kendte producent tegnede sig for næsten al ungarsk eksport af den pågældende

vare til Fællesskabet, blev restdumpingmargenen fastsat til samme sats.

3. Polen

a) Samarbejde

- (36) Kommissionen modtog svar på sit spørgeskema fra seks selskaber, hvoraf tre (indgivet af to producenter/eksportører og ét afhængigt handelsselskab) ansås for utilstrækkelige. Det konkluderedes derfor, at disse tre selskaber ikke inden for de fastsatte frister havde meddelt de oplysninger, der ansås for nødvendige for at gennemføre undersøgelsen, og de blev underrettet om, at Kommissionen havde til hensigt i henhold til artikel 18, stk. 1, i grundforordningen at træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Oplysningerne fra de øvrige tre selskaber, hvis besvarelser ansås for tilstrækkelige (to producenter/eksportører og et handelsselskab, som var forretningsmæssigt forbundet med en producent/eksportør), blev efterprøvet senere ved kontrolbesøg. Den ene af de to producenter/eksportører afslog imidlertid at udlevere kopier af grundlæggende dokumenter, såsom lister over hjemmemarkedssalg og kunder samt prislistes, originale fakturaer over hjemmemarkedssalget og listen over eksportkunder svarende til koderne i listen over eksportsalget. Det fremgik også af kontrolbesøget, at selskabet ikke i besvarelsen af spørgeskemaet havde angivet det salg til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, som havde fundet sted via et forbundet selskab. I betragtning af disse mangler, og da det ikke var muligt at efterprøve væsentlige dele af de oplysninger, selskabet havde fremlagt, kunne Kommissionen ikke anvende disse oplysninger som grundlag for at fastsætte den normale værdi og eksportprisen ved salg til Fællesskabet. Selskabet blev derfor underrettet om, at Kommissionen som følge af den manglende samarbejdsvilje ville træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.

b) Normal værdi

Samarbejdsvillige parter

- (37) Som nævnt i betragtning 36 kunne kun én polsk producent/eksportør og ét polsk handelsselskab anses for at være samarbejdsvillige parter i den foreliggende fornyede undersøgelse. Da en individuel dumpingberegning ikke er relevant for et handelsselskab, blev der fastsat en normal værdi for den eneste samarbejdsvillige producent/eksportør.

Den pågældende producent/eksportør solgte i undersøgelsesperioden varer henhørende under seks grupper på både hjemmemarkedet og EF-markedet. Af undersøgelsen af spørgsmålet om repræsentativitet fremgik det, at den samlede mængde af den pågældende vare, som i samme periode blev solgt på hjemmemarkedet, var mere end dobbelt så stor som den mængde, der blev eksporteret til Fællesskabet. 5 %-prøven blev derefter gennemført for hver varegruppe, og det fremgik heraf, at alle seks varegrupper blev solgt i tilstrækkelige mængder på hjemmemarkedet og således i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen kunne anses for repræsentative med henblik på fastsættelsen af den normale værdi.

Undersøgelsen af rentabiliteten viste, at for fem af de seks varegrupper kunne de hjemmemarkedspriser, der var betalt i normal handel, anvendes som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen. For den sjette varegruppe var det fortjenstgivende salg utilstrækkeligt, og den normale værdi blev beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen på grundlag af produktionsomkostningerne plus et tillæg til dækning af SA&G og fortjeneste. Grundlaget herfor var den pågældende producents/eksportørs faktiske data, som havde tilknytning til produktion og salg af samme vare i normal handel på hjemmemarkedet.

Ikke-samarbejdsvillige parter

For de fire ikke-samarbejdsvillige parter fastsattes den normale værdi i overensstemmelse med artikel 18, stk. 6, i grundforordningen på grundlag af den samarbejdsvillige producents varegruppe, for hvilken der var fastlagt den højeste normale værdi, idet enhver anden fremgangsmåde ville være ensbetydende med en belønning af manglende samarbejdsvilje. Følgerne heraf mildnedes imidlertid af den kendsgerning, at alle de varer, som den samarbejdsvillige producent solgte på hjemmemarkedet, henhører under de grupper af varer omfattet af undersøgelsen, der har den største diameter, som er forholdsvis billigere end de varer med mindre diameter, der udelukkende eksporteres af de ikke-samarbejdsvillige parter.

c) Eksportpris

Samarbejdsvillige parter

- (38) Den samarbejdsvillige producent solgte i undersøgelsesperioden den pågældende vare i Fællesskabet både direkte og via en forbunden polsk mellemhandler. Eksportprisen fastsattes under hensyntagen til både de direkte transaktioner og de transaktioner, der fandt sted via et af de forbundne handelselskaber. For de transaktioner, der fandt sted via

handelselskabet, fastsattes eksportprisen på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales til dette selskab. Da et forbundet handelselskabs funktioner kan anses for at være identiske med dem, der varetages af en handlende, der optræder på provisionsbasis, beregnedes der en provision på grundlag af handelselskabets bruttofortjeneste, som blev efterprøvet under kontrolbesøget. Denne fortjeneste blev fratrukket det forbundne selskabs priser ved salg til uafhængige kunder i Fællesskabet.

Ikke-samarbejdsvillige parter

I overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, i grundforordningen udvalgte Kommissionen for de pågældende tre ikke-samarbejdsvillige producenter/eksportører som en uafhængig kilde til oplysninger Eurostats importstatistikker for de pågældende KN-koder. Eksportprisen fastsattes derefter på dette grundlag, efter at der fra den samlede import var fratrukket mængden og værdien af de varer, som den samarbejdsvillige producent havde solgt i Fællesskabet, både direkte og via det samarbejdsvillige forbundne handelselskab.

d) Sammenligning

- (39) For at sikre en retfærdig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen beregnet af fabrik blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, som angiveligt og påviseligt påvirkede prisernes sammenlignelighed. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen blev der foretaget justeringer med hensyn til transport-, forsikrings-, håndterings- og dermed forbundne omkostninger, samt provisioner og kreditomkostninger.

e) Dumpingmargen

- (40) Dumpingmargenen for den samarbejdsvillige producent fastsattes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen for hver varegruppe ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi med den vejede gennemsnitlige eksportpris. Udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, udgør dumpingmargenen for den eneste samarbejdsvillige producent:

— Huta Batory SA: 7,1 %.

For ikke-samarbejdsvillige parter blev der beregnet en restdumpingmargen ved at sammenligne den normale værdi, som fastsat i sidste afsnit i betragtning 37, med eksportprisen, som fastsat i sidste afsnit af betragtning 38. Restdumpingmargenen udtrykt i procent af importværdien, frit Fællesskabets grænse, udgør 33,2 %.

4. Kroatien

- (41) I betragtning af undersøgelsesresultaterne for Kroatien med hensyn til spørgsmålet om den forvoldte skade (jf. betragtning 51 og 69), ansås det ikke for påkrævet at fortsætte dumpingundersøgelsen.

D. ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

- (42) Det var de samme EF-producenter, der samarbejdede med Kommissionen om gennemførelsen af de to undersøgelser (jf. betragtning 8). Disse selskaber tegnede sig for mere end 90 % af den samlede produktion i Fællesskabet af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, og der var derfor tale om en betydelig del af den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet.
- (43) Flere eksportører gjorde gældende, at nogle af de klagende producenter i Fællesskabet købte og importerede deres varer. De anførte, at disse producenter i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen burde holdes uden for definitionen af EF-erhvervsgrenen med henblik på fastlæggelse af skaden.

Der blev ikke fremlagt overbevisende dokumentation for denne påstand. Det fremgår desuden af Kommissionens undersøgelse, at ingen af EF-producenterne importerede den pågældende vare, og at nogle importører, som var forretningsmæssigt forbundet med sådanne EF-producenter, importerede små mængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden. De importerede varer blev i Fællesskabet udelukkende videresolgt af disse forbundne importører, som ifølge det foreliggende havde handlet uafhængigt og endog i konkurrence med de pågældende producenters salgsafdelinger. Under alle omstændigheder fremgik det af undersøgelsen af de faktiske omstændigheder, at de pågældende importerede mængder for hver af EF-producenterne udgjorde mindre end 3 % af det samlede salg af disse varer på EF-markedet.

En så lille import anses derfor ikke for at kunne have forvoldt nogen skade for EF-producenterne, og der er følgelig intet grundlag for at udelukke disse producenter.

De producenter, der er nævnt i betragtning 8, vil derfor i det følgende blive betragtet som »erhvervsgrenen i Fællesskabet» som defineret i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

E. SKADE

1. Indledende bemærkninger

- (44) Det skal anføres, at gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende Ungarn, Polen og Kroatien er tilsagn, der kombinerer kvantitative lofter og

visse prisbestemmelser med en resttold i form af en værditold.

Det skal endvidere bemærkes, at importen af alle sømløse rør (herunder således også den pågældende vare) med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet mellem 1993 og 1995 var omfattet af en ordning med toldkontingenter, dvs. toldfrihed inden for kvantitative lofter; når loftet var nået, blev der opkrævet en told på 30 %. Denne ordning udløb ved udgangen af 1995.

- (45) Endelig skal det erindres, at den foreliggende forordning kombinerer resultaterne af to undersøgelser, hvoraf den ene førte til offentliggørelsen af en forordning om midlertidig told. Alle undersøgelsesresultater vedrørende skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør ses på baggrund af de undersøgelsesresultater, der fremgår af forordningen om midlertidig told.

2. Forbrug

- (46) I betragtning 48 i forordningen om midlertidig told anførtes det, at forbruget i Fællesskabet udtrykt i tons pr. måned udgjorde 89 900 tons i 1992, 69 700 tons i 1993, 84 070 tons i 1994, 92 730 tons i 1995 og 92 130 tons i undersøgelsesperioden. Disse undersøgelsesresultater blev ikke anfægtet og bekræftes derfor.

3. Dumpingimport

a) Kumulering

- (47) I forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen, at de skadelige virkninger af dumpingimporten fra Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet skulle vurderes kumulativt ud fra den betragtning, at de pågældende varer blev importeret i betydelige mængder fra hvert eksportland, de tegnede sig for en betydelig markedsandel og konkurrerede med hinanden og med de varer, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen.
- (48) Nogle eksportører gjorde gældende, at virkningerne af den pågældende eksport til Fællesskabet burde undersøges på et individuelt grundlag som følge af forskelle i de importerede mængder og væksten heri samt i konkurrencevilkårene.
- (49) Kommissionen henviser i den forbindelse til, at det af undersøgelsen fremgik, at nedenstående kriterier for at kumulere importen fra de pågældende fire lande, jf. artikel 3, stk. 4, i grundforordningen, var opfyldt, nemlig:

- den dumpingmargen, der var fastsat for hvert land, var højere end den fastsatte minimumsværdi (nemlig mellem 5,1 % og 38,2 %)
- de indførte mængder fra hvert land var ikke ubetydelige; ingen af eksportlandene havde således en markedsandel på under 1 %, idet der var konstateret markedsandele på mellem 3 % og 8,3 %.

- hvad angår konkurrencevilkårene, både mellem importerede varer indbyrdes og mellem importerede varer og varer, der sælges af EF-erhvervs-grenen, konstateredes det, at varerne kan erstatte hinanden, at de følger samme tendens for prisudviklingen, at der anvendes de samme distributionskanaler og føres den samme lavprispolitik med deraf følgende store prisunderbud (mellem 17,5 % og 43,2 %), at varerne er til stede samtidig i de samme geografiske områder, og at de derfor konkurrerer indbyrdes og med de varer, der fremstilles af EF-erhvervs-grenen.

Det forhold, at de pågældende importerede varer med oprindelse i Tjekkiet og Slovakiet var omfattet af en toldkontingentordning indtil den 31. december 1995, ændrer ikke den konklusion, at den pågældende import opfylder de kriterier, der er fastlagt i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen. Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at efter udløbet af nævnte ordning steg markedsandelen for den pågældende import fra Tjekkiet fra 6,7 % i 1995 til 9,6 % i de første otte måneder af 1996, og for Slovakiet steg den i samme periode fra 2,1 % til 3,4 %.

Af alle ovennævnte grunde fastslås det, at konklusionerne i betragtning 49 i forordningen om midlertidig told bør fastholdes.

- (50) Under hensyntagen til de to samtidige undersøgelser undersøgtes det også, om virkningerne af importen fra Ungarn, Polen og Kroatien burde vurderes sammen med virkningerne af den import, der er omfattet af den nye undersøgelse.
- (51) Det konstateredes, at importen fra Kroatien tegnede sig for en andel af EF-markedet, som faldt fra 1,8 % i 1992 til 0,7 % i undersøgelsesperioden. I betragtning af den lille og stærkt faldende import, som står i modsætning til, hvad der er konstateret for den øvrige import, ansås det ikke for rimeligt at analysere virkningerne af denne import kumulativt. Eftersom importen fra Kroatien er omfattet af antidumpingforanstaltninger, tages der i denne konklusion også hensyn til undersøgelsesresultaterne i betragtning 70, ifølge hvilke der ikke er sandsynlighed for, at der igen vil blive forvoldt skade.
- (52) For importen fra Ungarn og Polen konstateredes det, som det var tilfældet for den import, der er omfattet af den nye undersøgelse, at de importerede mængder og dumpingmargenerne var betydelige.

Det er gjort gældende, at importen fra Ungarn er ubetydelig, og at den derfor ifølge artikel 3, stk. 4, i grundforordningen ikke bør kumuleres med den øvrige import. Det fremgik imidlertid ikke af

undersøgelsen, at denne import faktisk var ubetydelig.

Hertil kommer, at det for begge undersøgelser er fastslået, at der er tale om de samme konkurrencevilkår mellem de importerede varer og mellem de importerede og de i Fællesskabet fremstillede varer, især fordi alle disse varer blev anset for at være samme vare og blev solgt til priser, der var væsentligt lavere end EF-erhvervs-grenens priser (nemlig fra 17 % til 21,3 % for Polens og 25,4 % for Ungarns vedkommende). Det forhold, at denne import var omfattet af kvantitative tilsagn i den betragtede periode, ændrer intet ved den konklusion, at den med henblik på fastlæggelse af den forvoldte skade kan kumuleres med den øvrige import, der er omfattet af undersøgelsen. Selv om der således har været tale om en begrænsning af de mængder, der er eksporteret til Fællesskabet, og en vis prisstigning sammenlignet med de priser, der beregnes af eksportørerne i de lande, der er omfattet af den nye undersøgelse, har importen af de pågældende varer med oprindelse i Ungarn og Polen fortsat fundet sted til dumpingpriser, som er væsentligt lavere end EF-producenternes priser.

- (53) Ovenstående betragtninger om kumulering førte derfor til den konklusion, at det er berettiget at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af dumpingimporten fra de lande, der er omfattet af de to undersøgelser, dog med undtagelse af Kroatien (i det følgende benævnt »eksportlandene«).

b) Kumuleret mængde og dumpingimportens markedsandel

- (54) Resultaterne af den foreløbige undersøgelse, ifølge hvilken den kumulerede import faldt fra 201 920 tons i 1992 til 96 080 tons i 1993 og derefter steg til 195 220 tons i 1994, 230 810 tons i 1995 og 268 670 tons i undersøgelsesperioden, blev ikke anfægtet og bekræftes derfor.

Det samme er tilfældet for de dertil svarende markedsandele, som udgjorde 18,7 % i 1992, 11,5 % i 1993, 19,4 % i 1994, 20,7 % i 1995 og 24,3 % i undersøgelsesperioden.

c) Priserne på dumpingvarerne

- (55) Fastlæggelsen af eksportlandenes prisunderbud fandt sted på grundlag af tal for undersøgelsesperioden. Der blev med henblik herpå foretaget en sammenligning mellem de pågældende eksportlandenes vejede gennemsnitlige salgspriser og EF-producenternes vejede gennemsnitlige salgspriser for de pågældende sømløse rør. Prissammenligningen fandt sted på grundlag af salget til første uafhængige kunde i Fællesskabet. For at sikre, at priserne var sammenlignelige, justeredes EF-producenternes priser og priserne på de importerede varer i givet fald for transportomkostninger for at

nå frem til priser af fabrik eller cif Fællesskabets grænse. Endvidere justeredes importpriserne på grundlag af de foreliggende oplysninger med en importørmargen, der indbefattede fortoldning, håndteringsomkostninger, provision, finansieringsomkostninger og fortjeneste.

Det fremgik af sammenligningen, at der var tale om underbud for alle de pågældende lande og eksportører. De vejede gennemsnitlige underbudsmargener udtrykt i procent af EF-producenternes priser udgjorde:

— Tjekkiet:	fra 21,2 % til 43,2 %
— Ungarn:	25,7 %
— Polen:	fra 17 % til 21,3 %
— Rumænien:	25,8 %
— Rusland:	41,5 %
— Slovakiet:	17,5 %.

4. EF-erhvervsgrenens situation

- (56) For at lette læsningen gentages de resultater, der allerede er anført i forordningen om midlertidig told vedrørende EF-erhvervsgrenens situation, og disse resultater bekræftes med henblik på den endelige afgørelse, da parterne ikke har anfægtet dem.

a) Kapacitet, produktion og udnyttelsesgrad

- (57) Mellem 1992 og undersøgelsesperioden indstillede elleve fabrikker og produktionsanlæg produktionen, svarende til en nedgang på ca. en fjerdedel af den samlede produktionskapacitet i Fællesskabet for sømløse rør ved periodens begyndelse.

EF-erhvervsgrenens produktion faldt fra 1 136 640 tons i 1992 til 996 036 tons i 1995 og 938 184 tons i undersøgelsesperioden. I takt med den betydelige reduktion af kapaciteten steg kapacitetsudnyttelsen i samme periode fra 63,5 % til 75,9 % for derefter at falde tilbage til 71,3 %.

b) Salg og markedsandel

- (58) EF-producenternes salg faldt fra 781 770 tons i 1992 til 775 721 tons i 1995 og 722 042 tons i undersøgelsesperioden.

EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 75,2 % i 1992 til 72,1 % i 1995 og faldt med yderligere 4,8 % til 67,3 % i undersøgelsesperioden.

c) Salgspriser

- (59) I gennemsnit androg enhedspriserne på den pågældende vare, som solgtes af EF-producenterne på EF-markedet, udtrykt i ecu pr. ton, 576 i 1992, 578

i 1995 og 593 i undersøgelsesperioden, svarende til en samlet stigning på 3 %.

d) Rentabilitet

- (60) EF-erhvervsgrenen havde finansielle tab på salget af samme vare i den betragtede periode. Mellem 1992 og 1994 udgjorde disse tab i gennemsnit 8 %. Indtjeningen forbedredes i 1995 (−2,1 %) og undersøgelsesperioden uden dog at nå op på nulpunktet, jf. nedenstående:

1992	1993	1994	1995	undersøgelsesperioden
− 7,0	− 12,2	− 7,9	− 2,2	− 0,7

Denne nedbringelse af tabet var i vid udstrækning mulig som følge af gældende antidumpingforanstaltninger i den pågældende sektor. Havde der ikke været sådanne foranstaltninger, ville det ikke have været muligt at nedbringe de finansielle tab, eller ikke i samme omfang. Endvidere fandt den beskudne forbedring af situationen sted i en periode, hvor der blev udfoldet betydelige omstrukturingsbestræbelser, som bl.a. førte til ovennævnte fabrikslukninger. Denne udvikling var imidlertid ikke tilstrækkelig til at nå det indtjeningsniveau, der ville være påkrævet, for at EF-erhvervsgrenen kunne få dækning for stigende produktionsomkostninger og de store investeringer i omstruktureringen, opnå en rimelig fortjeneste, indvinde tidligere års tab og sikre muligheden for at overleve på lang sigt.

e) Beskæftigelse

- (61) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt mellem 1992 og udgangen af undersøgelsesperioden med ca. 35 %, svarende til en nedgang i antallet af arbejdspladser på ca. 2 800.

5. Endelig konklusion

- (62) Det fremgik af undersøgelsen af EF-erhvervsgrenens økonomiske resultater i den betragtede periode, at der mellem 1992 og august 1996 var tale om en nedgang i produktion, salg og markedsandel og et fald i beskæftigelsen trods betydelige omstrukturingsbestræbelser med henblik på at reducere produktionsomkostningerne.

Disse omstrukturingsbestræbelser og gældende foranstaltninger gjorde det muligt for EF-erhvervsgrenen at øge kapacitetsudnyttelsen og forbedre de

finansielle resultater, som dog forblev negative i undersøgelsesperioden ($-0,7\%$), dvs. under nulpunktet, og de var utilstrækkelige til at sikre EF-erhvervsgrenens overlevelse på lang sigt.

Det konkluderes derfor, at EF-erhvervsgrenen led væsentlig skade i den betragtede periode, som defineret i artikel 3 i grundforordningen, idet den måtte registrere nedgang i salg, markedsandel og beskæftigelse samt finansielle tab.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Virkningen af dumpingimporten

a) *Virkningen af den kumulerede import fra Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien, Rusland og Slovakiet*

- (63) Medens forbruget i Fællesskabet holdt sig på et stort set uændret niveau, øgedes den samlede markedsandel for den kumulerede import fra Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien, Rusland og Slovakiet med ca. 5,6 procentpoint, nemlig fra 18,7 % i 1992 til 24,3 % i undersøgelsesperioden. I modsætning hertil faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel i samme periode med ca. 7,9 procentpoint fra 75,2 % til 67,3 %. I betragtning af, at der konstateredes betydelige prisunderbud for hvert eksportland, og da forøgelsen af markedsandelen for den pågældende dumpingimport faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation, fastslås det, at importen fra de pågældende seks lande set under ét havde en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

b) *Virkningen af import med oprindelse i Kroatien*

Særskilt betragtet kan importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien ikke anses for at have påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade i betragtning af den faldende mængde og markedsandel.

2. Virkningen af andre faktorer

a) *Anden import*

- (64) Nogle eksportører gjorde gældende, at der fra andre lande, f.eks. Argentina, var blevet importeret betydelige mængder til priser, som havde skadelige virkninger for EF-erhvervsgrenen. Det fremgik af undersøgelsen, at markedsandelen for importen fra andre tredjelande, som ikke var omfattet af de to undersøgelser, blev øget fra 4,3 % i 1992 til 6,5 % i 1995 og 7,7 % i undersøgelsesperioden. Selv om der var tale om stigende mængder, kunne det på grundlag af foreliggende statistiske data fastslås, at priserne var betydeligt højere end priserne på

dumpingvarerne, og der var intet, der tydede på, at importen fra tredjelande, der ikke var omfattet af de to undersøgelser, havde fundet sted til dumpingpriser. Det konkluderes derfor, at den pågældende import kun havde ringe eller ingen indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

b) *Den generelle økonomiske situation*

- (65) Som anført i forordningen om midlertidig told faldt forbruget i Fællesskabet i 1993 som følge af den verdensomspændende lavkonjunktur, som især berørte brugerne af den pågældende vare (bilindustrien, byggeindustrien osv.). I det pågældende år lå også importen fra de pågældende eksportlande og den dertil svarende markedsandel på et lavt niveau, og EF-erhvervsgrenen registrerede de dårligste resultater i henseende til salg på EF-markedet samt priser og rentabilitet.

På denne baggrund er det klart, at forværringen af markedssituationen i 1993 havde negative følger for EF-erhvervsgrenens situation.

Ses der imidlertid bort fra den usædvanlige situation i 1993, var forbrugsudviklingen generelt stabil i de øvrige år i den betragtede periode (1992 og 1994 frem til undersøgelsesperioden). Denne stabile situation begunstigede imidlertid fortrinsvis dumpingimporten fra de pågældende lande, som øgede deres markedsandel, medens EF-erhvervsgrenens markedsandel fortsat var faldende. Den generelle økonomiske situation kan derfor ikke betragtes som en faktor, der i hele den betragtede periode var ansvarlig for den vanskelige situation, som EF-erhvervsgrenen fortsat befinder sig i. I betragtning af EF-producenternes omfattende rationaliserings- og omstrukturingsbestræbelser og de foranstaltninger til beskyttelse af handelen, som var i kraft i denne periode, burde EF-erhvervsgrenen ganske klart i højere grad have overvundet de økonomiske vanskeligheder og have opnået mere tilfredsstillende resultater i 1995 og 1996.

c) *Omstrukturering af EF-erhvervsgrenen*

- (66) Nogle eksportører gjorde gældende, at EF-erhvervsgrenens tilfredsstillende resultater i den betragtede periode, ikke skyldtes virkningerne af dumpingimporten, men den omstrukturering, EF-erhvervsgrenen gennemførte.

En del af tilbagegangen i EF-erhvervsgrenens produktion, salg og beskæftigelse kunne utvivlsomt tilskrives den omstrukturering, der blev gennemført på grund af overskydende kapacitet. I betragtning af omfanget af og markedsandelen for dumpingimporten fra de pågældende lande og den konstaterede underbudsmargen står det imidlertid klart, at dumpingimporten særskilt betragtet havde en betydelig del i den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3. Konklusion

- (67) Selv om den verdensomspændende lavkonjunktur i 1993 og omstruktureringen af EF-erhvervsgrenen kan have haft visse negative følger for denne erhvervsgrens resultater i den betragtede periode, må det på baggrund af ovenstående konkluderes, at den kumulerede virkning af dumpingimporten fra Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien, Rusland og Slovakiet særskilt betragtet har påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade som følge af betydelige prisunderbud i forbindelse med en omfattende import til dumpingpriser, og at gældende antidumpingforanstaltninger, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, ikke i tilstrækkelig grad har haft den tilsigtede virkning. Importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien kan, særskilt betragtet, ikke anses for at have påført EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

Det skal bemærkes, at der kun vil kunne blive tale om en forværring af dumpingimportens skadelige virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis de foranstaltninger, der gælder for en del af den kumulerede import, skulle blive ophævet. Ungarn og Polen har således en betydelig kapacitet til rådighed til eksport til Fællesskabet, idet der ikke vil kunne afsættes yderligere mængder på det polske hjemmemarked eller ved eksport til tredjelande. Endvidere bør det bemærkes, at kapaciteten i Polen er forøget med ca. 15 % efter udløbet af undersøgelsesperioden.

G. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT ELLER FORNYET SKADE — KROATIEN

- (68) Undersøgelsen vedrørende Ungarn, Polen og Kroatien var en fornyet undersøgelse, som gennemførtes sideløbende med den nye undersøgelse for at få et samlet overblik over importen af sømløse rør til Fællesskabet. På grundlag af en kumulativ vurdering af dumpingimporten konstateredes det, at der forvoldes skade. Det er derfor ikke påkrævet nærmere at undersøge, om det er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Ungarn og Polen ophæves eller ændres.

Det er imidlertid nødvendigt at foretage en sådan undersøgelse af importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien, som ikke blev kumuleret med den øvrige import, der er undersøgt.

- (69) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger faldt importen fra Kroatien betydeligt, nemlig fra 19 201 tons i 1992 til 8 077 tons i undersøgelsespe-

rioden, svarende til en nedgang i markedsandelen fra 1,8 % til 0,7 %, jf. betragtning 51.

I den betragtede periode lå den kroatiske producents eksport til Det Europæiske Fællesskab langt under det loft, der var fastsat i det kvantitative tilsagn, der blev godtaget i 1993. På grund af de seneste års krigslignende tilstand i Kroatien blev produktionsfaciliteterne for sømløse rør delvis ødelagt, og arbejdsstyrken blev mindsket betydeligt. Som følge heraf var kun en fjerdedel af den årlige teoretiske produktionskapacitet på ca. 35 000 tons i drift. Produktionen af den pågældende vare faldt fra ca. 34 000 tons i 1992 til 10 515 tons i undersøgelsesperioden, altså en nedgang i kapacitetsudnyttelsen fra 97 % til 37 %. Salget på hjemmemarkedet faldt fra 8 000 tons til 2 100 tons i samme periode, og eksporten til lande uden for Fællesskabet var ubetydelig.

Der forventes ikke nogen væsentlig forøgelse af eksporten til Fællesskabet, og eventuelle prisunderbud skulle have begrænset indvirkning på prisniveauet eller på EF-producenternes mulighed for at hæve priserne. Øgede genopbygningsaktiviteter i det tidligere Jugoslavien skulle desuden medføre, at den indenlandske salg stiger, og at den kroatiske eksport koncentrerer om markederne i dette område.

En ophævelse af gældende foranstaltninger for Kroatien indebærer således næppe nogen overhængende risiko for øget import fra dette land. Det er således ikke sandsynligt, at der igen vil blive forvoldt væsentlig skade.

Konklusion

- (70) For Kroatiens vedkommende anses det ikke for sandsynligt, at der igen vil blive forvoldt skade, hvis gældende foranstaltninger ophæves, og det er derfor under de foreliggende omstændigheder ikke længere nødvendigt at opretholde disse foranstaltninger.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledning

- (71) I betragtning af, at både den nye antidumpingundersøgelse og den fornyede undersøgelse vedrørte samme marked, nemlig EF-markedet for de pågældende sømløse rør, undersøgtes spørgsmålet om Fællesskabets interesser samlet for begge undersøgelser. Det var formålet med undersøgelsen af dette spørgsmål at fastslå foranstaltningernes mulige følgevirkninger for alle parter i begge procedurer og følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.

- (72) Det skal i den forbindelse anføres, at betragtning 68 ff. i forordningen om midlertidig told indeholdt en vurdering af alle involverede parter interesser, herunder EF-erhvervsgrenen, importører/forhandlere og brugerindustrien. På baggrund af de oplysninger, der forelå på tidspunktet for offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, konkluderede Kommissionen, at der ikke var nogen tvungende grund til ikke at afhjælpe den skadevoldende dumpings handelsfordrejende virkninger.
- (73) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremsatte ingen af de berørte parter bemærkninger til Kommissionens foreløbige konklusioner om Fællesskabets interesser.

Selv om ingen af parterne i brugerindustrien havde medvirket i den foreløbige undersøgelse, fortsatte Kommissionen sin undersøgelse for at fuldføre analysen af foranstaltningers mulige følgevirkninger for disse parter. Den rettede derfor henvendelse til den klagende part, til importører og til en sammenslutning af forskellige forarbejdningsskemaer, som bl.a. brugte den pågældende vare. På grundlag heraf blev der identificeret syv industrielle brugere, og der blev sendt spørgeskemaer til hver af dem. Kun fire brugervirksomheder fremsatte relevante bemærkninger eller besvarede spørgeskemaerne.

På grundlag af de supplerende oplysninger, der fremgik af disse besvarelser, og under hensyntagen til, at der ikke blev fremsat bemærkninger til de undersøgelsesresultater, der fremgår af forordningen om midlertidig told, kan der drages følgende konklusion.

2. Følgevirkninger for EF-erhvervsgrenen

a) Sandsynlige virkninger af at indføre antidumpingforanstaltninger

- (74) Det kan forventes, at priserne på den importerede vare vil stige efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger. Dette vil medføre en nedgang i de importerede mængder og dermed i udbuddet på markedet, således af EF-erhvervsgrenen får mulighed for at øge produktion og salg.

EF-erhvervsgrenens priser vil formentlig stige i et vist omfang, men absolut ikke i et omfang svarende til tolden i betragtning af ovennævnte overskydende kapacitet og markedets gennemsigtighed.

Stigningen i EF-erhvervsgrenens produktion vil resultere i en højere kapacitetsudnyttelsesgrad og

dermed en reduktion af enhedsomkostningerne for den pågældende vare, og dette vil igen gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at sikre en mere tilfredsstillende finansiel situation.

b) Sandsynlige virkninger af ikke at indføre antidumpingforanstaltninger

- (75) EF-erhvervsgrenens situation har bedret sig noget i løbet af den betragtede periode, men er dog fortsat utilfredsstillende. Vedtages eller opretholdes der under disse omstændigheder ikke antidumpingforanstaltninger, kan det forventes, at situationen igen forværres i form af faldende produktion og kapacitetsudnyttelse, nedgang i markedsandel, finansielle tab og faldende beskæftigelse. Dette vil yderligere forringe mulighederne for at producere hele varesortimentet til konkurrencedygtige priser.

Som anført i betragtning 73 i forordningen om midlertidig told er den pågældende sektor afhængig af en rimelig kapacitetsudnyttelse. Dette kan kun opnås ved et tilfredsstillende produktionsniveau for standardiserede rør i handelskvalitet eller rør til olieledninger, som er i direkte konkurrence med dumpingvarerne. En nedgang i produktionen af disse standardrør vil bringe produktionen af varekategorier af højere kvalitet i fare og dermed overlevelsesmulighederne for hele sektoren for sømløse rør.

3. Følgevirkninger for importører/forhandlere

- (76) I betragtning 74 i forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen, at foranstaltningerne kun kunne forventes at få minimal indvirkning på EF-importørernes generelle situation, fordi det er velkendt, at de handler med alle former for stålprodukter, således at kun en lille del af deres omsætning hidrører fra de pågældende sømløse rør.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger til dette spørgsmål, og det er derfor rimeligt at fastslå, at antidumpingforanstaltninger kun vil have ringe eller ingen indvirkning på de pågældende importører/forhandlers situation.

4. Følgevirkninger for industrielle brugere

- (77) Som anført i betragtning 71 i forordningen om midlertidig told er der flere brugerindustrier i senere led i produktionskæden for den pågældende vare, såsom maskinindustrien, transport af flydende varer (olie, gas, vand osv.), den kemiske og petrokemiske industri, kraftværker (herunder kernekraftværker), automobilindustrien og byggeindustrien.

På grundlag af en gennemgang af ovennævnte bemærkninger eller besvarelser (jf. betragtning 73) konkluderes det, at indvirkningen på omkostningerne i nævnte brugerindustrier forårsaget af eventuelle prisstigninger som følge af vedtagelsen eller videreførelsen af antidumpingforanstaltninger vil være ubetydelig.

Det skal endvidere anføres, at mindst 85 % af dumpingimporten fra de lande, der er omfattet af både den nye antidumpingundersøgelse og den fornyede undersøgelse sælges til store forhandlere, som ifølge det foreliggende har benyttet dumpingpriserne til at opnå en større fortjeneste. I det omfang forhandlerne justerer deres fortjenstmargener for helt eller delvis at tage hensyn til virkningerne af foranstaltningerne, afspejles de ikke, eller ikke i nævneværdigt omfang, i deres salgspriser.

På baggrund af ovenstående fastslås det, at eventuelle prismæssige virkninger af antidumpingforanstaltningerne vil være ubetydelige for nævnte industrielle brugere i senere led i produktionskæden.

5. Konklusion

- (78) På grundlag af ovenstående betragtninger konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grund til ikke at afhjælpe virkningerne af den skadelige dumping, og at det er i Fællesskabets interesse henholdsvis at vedtage og at videreføre beskyttelsesforanstaltninger.

I. ENDELIG TOLD

1. Lande omfattet af den nye undersøgelse

- (79) Der henvises til betragtning 78 ff. i forordningen om midlertidig told, ifølge hvilke Kommissionen for at hindre, at der inden afslutningen af proceduren forvoldtes yderligere skade som følge af den pågældende dumpingimport, besluttede at indføre antidumpingforanstaltninger i form af midlertidig antidumpingtold.

a) Skadestærskler

- (80) For at fastsætte størrelsen af den told, der vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, dumpingimporten påfører EF-erhvervsgrenen, fandt Kommissionen, at der burde beregnes en pris på grundlag af EF-producenternes produktionsomkostninger plus en rimelig fortjenstmargen. En fortjenstmargen på 5 % blev anset for et passende

minimum under hensyntagen til behovet for langsigtede investeringer og det afkast, EF-erhvervsgrenen med rimelighed ville kunne forvente at opnå, hvis der ikke fandt skadelig dumping sted.

Skadestærsklen blev beregnet ved at sammenligne de vejede gennemsnitlige cif-importpriser, behørigt justeret for at tage hensyn til uafhængige importørers margin, med EF-producenternes »ikke-skadelige« pris beregnet som anført ovenfor for samme handelsled. De derved fremkomne beløb blev beregnet i procent af de vejede gennemsnit af værdien af de importerede varer, frit Fællesskabets grænse. På dette grundlag blev følgende skadestærskler beregnet:

— Tjekkiet:	fra 37,4 % til 97,9 %
— Rumænien:	48,3 %
— Rusland:	87,8 %
— Slovakiet:	31 %.

Der er ikke modtaget yderligere bemærkninger om dette spørgsmål, og ovennævnte fastsættelse af skadestærsklerne bekræftes derfor.

b) Endelig told

- (81) Ovennævnte skadestærskler er højere end de dumpingmargener, der er beregnet, og den endelige antidumpingtold bør derfor i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen fastsættes på grundlag af dumpingmargenerne. Beregnet i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, udgør tolden:

— Tjekkiet:	
Vitkovice a.s.:	5,1 %
Nová Hut a.s.:	5,1 %
anden import:	28,6 %
— Rumænien:	
SC Artrom SA:	9,8 %
SC Silcotub SA:	9,8 %
SC Petrotub SA:	9,8 %
SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
anden import:	38,2 %
— Slovakiet:	
Železiarne Podbrezová a.s.:	7,5 %
anden import:	7,5 %
— Rusland	
al import:	26,8 %.

2. Lande omfattet af den fornyede undersøgelse

a) Ungarn og Polen

- (82) På grundlag af resultaterne af undersøgelsen vedrørende Ungarn og Polen bekræftes det, at der trods gældende foranstaltninger finder dumping sted med deraf følgende skade, og da det må anses for at være i Fællesskabets interesse, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende disse to lande oprettholdes, er der fastlagt en ændret told.

De skadestærskler, der er nødvendige for at afhjælpe den skade, der er forårsaget af importen af den pågældende vare med oprindelse i Ungarn og Polen, er beregnet efter samme metode, som den, der blev benyttet for de lande, der er omfattet af den nye undersøgelse, jf. betragtning 80, og udgør:

— for Ungarn:

(Csepel Tubes Co. Ltd, som er den eneste ungarske producent) 45,9 %

— for Polen:

Huta Batory SA: 37,2 %
andre: 30,1 %.

Ifølge artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør tolden fastsættes på grundlag af skadestærsklen eller dumpingmargenen, alt efter hvilken der er lavest. Da dumpingmargenerne for den polske producent, Huta Batory SA, og den eneste ungarske producent er lavere end de fastlagte skadestærskler, bør tolden for disse to producenter fastsættes på grundlag af dumpingmargenerne. For de øvrige polske producenter fastsættes tolden på grundlag af de fastlagte skadestærskler.

- (83) På dette grundlag bør gældende antidumpingtold, som udgør 10,8 % for Polen og 21,7 % for Ungarn, i stedet fastsættes til følgende satser:

— Ungarn:

Csepel Tubes Co. Ltd: 36,5 %
Andre: 36,5 %

— Polen:

Huta Batory SA: 7,1 %
Andre: 30,1 %.

b) Kroatien

- (84) På grundlag af konklusionerne i betragtning 51 og under hensyntagen til, at der ikke foreligger nogen forudselig trussel om øget import fra Kroatien (jf. betragtning 69), således at der under disse omstændigheder ikke er overhængende risiko for, at der

igen vil blive forvoldt væsentlig skade, er der ikke fastsat nogen endelig told for Kroatien.

J. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

- (85) Ovenstående konklusioner vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser gør det påkrævet at indføre endelige foranstaltninger, både for de lande, der er omfattet af den nye undersøgelse, og for de lande, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, dog med undtagelse af Kroatien, for hvilket antidumpingproceduren bør afsluttes. Der bør indføres foranstaltninger i form af en værditold, hvis satser fastsættes individuelt for de samarbejdsvillige selskaber. Der bør derimod pålægges de ikke-samarbejdsvillige selskaber resttold.

- (86) Under hensyntagen til de forhold, der har kendetegnet tidligere antidumpingprocedurer vedrørende den pågældende vare, hvor Ungarn, Polen, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet enten var omfattet af kvantitative restriktioner eller toldkontingenter, anses det imidlertid for hensigtsmæssigt at godtage pristilsagn, der er afgivet af de enkelte selskaber inden for rammerne af et kvantitativt loft. Eller sagt på en anden måde: ved hjælp af to foranstaltninger sikres det, at der ikke forvoldes skade, nemlig først et pristilsagn gældende inden for et årligt kvantitativt loft, som er fritaget for tolden, og derefter en værditold på yderligere mængder.

For at sikre, at den importmængde, der er fritaget fra værditolden, ikke overstiger det loft, for hvilket tilsagnet er gældende, bør fritagelsen være betinget af, at der for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges et gyldigt produktionscertifikat, der klart angiver producenten, den pågældende vare og de oplysninger, der er anført i bilaget. I tvivlstilfælde bør Kommissionen træffe afgørelse om certifikatets gyldighed og tage de forholdsregler, der måtte være nødvendige.

- (87) For Ruslands vedkommende undersøgte Kommissionen et tilbud om et fælles tilsagn fra tre af de seks selskaber, der gav sig til kende i løbet af undersøgelsen, og den overvejede muligheden for, at disse tre russiske selskaber blev omfattet af et tilsagn svarende til tilsagnet fra producenterne i de associerede lande. Et sådant tilsagn kunne imidlertid ikke godtages, da det ikke indeholdt de nødvendige garantier fra de russiske myndigheder til at sikre, at der i tilstrækkelig grad kunne føres kontrol med det, især hvad angår det toldfrie loft. Under disse omstændigheder bør der indføres en værditold til en sats svarende til den endeligt fastsatte told.

Rådet tager dog til efterretning, at foranstaltningerne vedrørende Rusland kan ændres, hvis der foreligger en sådan forandring i omstændighederne, at betingelserne for at godtage et tilsagn er opfyldt.

K. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD MED HENSYN TIL DE LANDE, DER ER OMFATTET AF DEN NYE UNDERSØGELSE

- (88) I betragtning af de omstændigheder, der kendetegner den foreliggende undersøgelse, nemlig ændringen i de endelige foranstaltningers form og art sammenlignet med den midlertidige værditold, der blev indført på importen fra Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, og med gældende tilsagn vedrørende importen fra Ungarn, Polen og Kroatien, finder Rådet, at den midlertidige told ikke bør

opkræves. Rådet afgjorde derfor i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i grundforordningen, at de beløb, for hvilke der i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 981/97 er stillet sikkerhed i form af midlertidig told på importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, bør frigives.

L. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (89) Kommissionen hørte Det Rådgivende Udvalg om godtagelsen af nævnte tilsagn, og da der blev rejst visse indvendinger, forelagde den en rapport om høringen for Rådet. Da Rådet ikke traf afgørelse om ikke at godtage disse tilsagn, blev de i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i grundforordningen godtaget ved Kommissionens afgørelse 97/790/EF⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af følgende varer med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet:

- a) sømløse rør af jern eller ulegeret stål af den slags, der anvendes til olie- og gasledninger, med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 10 10 og 7304 10 30)
- b) sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, koldtrukne eller koldvalsede, bortset fra præcisionsrør (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 31 99)
- c) andre sømløse rør med cirkulært tværsnit, af jern eller ulegeret stål, bortset fra gevindrør (med gevind eller til gevindskæring), med en udvendig diameter på 406,4 mm og derunder (i øjeblikket henhørende under KN-kode 7304 39 91 og 7304 39 93).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Land	Producent	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Ungarn	Csepel Tubes Co. Ltd (i likvidation)	36,5 %	8717
	andre	36,5 %	8900
Polen	Huta Batory SA	7,1 %	8476
	Huta Andrzej SA	30,1 %	8719
	Huta Czysta Chowa	30,1 %	8482
	Huta Jednosc SA	30,1 %	8493
	andre	30,1 %	8900
Rusland	alle selskaber	26,8 %	
Tjekkiet	Vítkovice a.s.	5,1 %	8058
	Nová Hut a.s.	5,1 %	8463
	Válcovny Trub Chomutov a.s.	28,6 %	8464
	andre	28,6 %	8900

⁽¹⁾ Se side 63 i denne Tidende.

Land	Producent	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Rumænien	SC Artrom SA	9,8 %	8059
	SC Silcotub SA	9,8 %	8467
	SC Petrotub SA	9,8 %	8468
	SC Republica SA Trade Company	9,8 %	8469
	andre	38,2 %	8900
Slovakiet	Železiarne Podbrezová a.s.	7,5 %	8060
	andre	7,5 %	8900

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

1. Import af den pågældende vare fritages for den antidumpingtold, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, forudsat at varerne fremstilles og sælges til eksport til Fællesskabet af de i stk. 4 opførte selskaber, der har afgivet tilsagn, som Kommissionen har godtaget, og forudsat at betingelserne i stk. 2, 3 og 4 er opfyldt.

2. Ved fremlæggelse af angivelsen om overgang til fri omsætning er fritagelse for tolden betinget af, at der for medlemsstaternes kompetente toldmyndigheder fremlægges et gyldigt, originalt produktionscertifikat udstedt af et af de selskaber, der er opført i stk. 4. Produktionscertifikatet skal være i overensstemmelse med de forskrifter for sådanne certifikater, som er fastsat i det tilsagn, som Kommissionen har godtaget, og hvis væsentligste punkter er anført i bilaget.

3. Det i stk. 2 nævnte produktionscertifikat skal forelægges senest tre måneder efter udstedelsesdatoen. De mængder, der frembydes for medlemsstaternes toldmyndigheder med henblik på indførsel i Fællesskabet uden betaling af antidumpingtold, må ikke overstige de mængder, der er anført i certifikatet. Overskrider de mængder, der er anført i certifikatet, pålægges de overskydende mængder told og skal angives under den relevante Taric-tillægskode i artikel 1, stk. 2.

4. Import af den pågældende vare, som ledsages af et produktionscertifikat, angives til toldbehandling under følgende Taric-tillægskoder:

Land	Varer fremstillet af	Taric-tillægskode
Ungarn	Csepel Tubes Co. Ltd (i likvidation)	8521
Polen	Huta Batory SA	8517
	Huta Andrzej SA	8518
	Huta Czystochowa	8519
	Huta Jednosc SA	8520
Tjekkiet	Válcovny Trub Chomutov a.s.	8507
Rumænien	SC Artrom SA	8508
	SC Silcotub SA	8509
	SC Petrotub SA	8514
	SC Republica SA	8515
Slovakiet	Železiarne Podbrezová a.s.	8516

Artikel 3

I medlemsstaternes indberetninger til Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 6, i forordning (EF) nr. 384/96 skal der for hver overgang til fri omsætning angives importår og -måned, KN-kode, Taric-kode og Taric-tillægskode, foranstaltningens art, oprindelsesland, mængde, værdi, antidumpingtold, den importerende medlemsstat og i givet fald produktionscertifikatets serienummer.

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 1189/93 ophæves herved.

Artikel 5

Antidumpingproceduren vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien afsluttes.

Artikel 6

De beløb, for hvilke der i medfør af forordning (EF) nr. 981/97 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, frigives.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand

BILAG

Hovedpunkter i det i artikel 2, stk. 2, omhandlede produktionscertifikat⁽¹⁾

- a) Certifikatets nummer.
- b) Identifikationsmærke, der viser, om certifikatet er originaleksemplaret.
- c) Certifikatets udløbsdato.
- d) Følgende tekst:
 - Produktionscertifikat udstedt af (selskabets navn) i henhold til artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 vedrørende eksport til Det Europæiske Fællesskab af visse sømløse stålrør henhørende under Taric-tillægskode ...•
- e) Selskabets navn og fuldstændige adresse og muligt identifikationsnummer, f.eks. nationalt registreringsnummer for indregistrerede selskaber (aktieselskaber).
- f) Navn og fuldstændig adresse på selskabets kunde i Fællesskabet, som importerer varerne, eller navn og fuldstændig adresse på den uafhængige forhandler uden for Fællesskabet, som eksporterer varerne.
- g) Nummeret på det pågældende selskabs faktura, som produktionscertifikatet vedrører.
- h) En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
 - en varebeskrivelse, der er tilstrækkelig til at identificere de pågældende varer, og som skal være identisk med varebeskrivelsen på fakturaen
 - KN-kode
 - mængde (i tons).
- i) Navnet på den funktionær i selskabet, som er ansvarlig for udstedelsen af certifikatet, og følgende underskrevne erklæring:
 - Undertegnede bekræfter, at salget til eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af dette certifikat, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af (selskabets navn), og inden for den mængde, der kan indføres i Fællesskabet uden betaling af antidumpingtold, som fastsat i det tilsagn, som Kommissionen har godtaget i henhold til afgørelse 97/790/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i dette certifikat er fuldstændige og korrekte.•
- j) Rubrik til brug for Fællesskabets kompetente myndigheder.

⁽¹⁾ I henhold til det tilsagn, som Kommissionen har godtaget, skal hver rubrik i certifikatet affattes på fire sprog, nemlig producentlandets sprog plus engelsk, fransk og tysk.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2321/97

af 18. november 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 4i i forordning (EØF) nr. 805/68 ⁽²⁾ indfører en præmie for tidlig markedsføring af kalve; for at tage hensyn til de højere omkostninger som følge af, at slagtekroppe af kalve på 120 kg eller derunder normalt ikke bringes på markedet, har Kommissionen differentieret præmiens størrelse som en overgangsforanstaltning;

det forekommer hensigtsmæssigt at tillade Kommissionen at træffe beslutning om en mulig forlængelse af en sådan differentiering, indtil anvendelsen af præmien for tidlig markedsføring ophører —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 805/68, artikel 4i, stk. 5, affattes fjerde led således:

- fastsætter Kommissionen størrelsen af præmien for tidlig markedsføring til et niveau eller, om nødvendigt, til niveauer, der gør det muligt at slagte et tilstrækkeligt stort antal kalve i forhold til markedsbehovet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 1997.

På Rådets vegne

F. BODEN

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 18. november 1997 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2222/96 (EFT L 296 af 18. 11. 1996, s. 50).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2322/97

af 24. november 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. november 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. november 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 45	204	46,8
	999	46,8
0707 00 40	052	62,1
	999	62,1
0709 90 79	052	104,8
	999	104,8
0805 20 31	204	55,9
	999	55,9
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	052	53,4
	400	50,5
	464	123,7
	999	75,9
0805 30 40	052	78,8
	528	49,9
	999	64,4
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	48,2
	060	39,3
	064	41,0
	400	87,4
	404	80,5
	999	59,3
0808 20 67	052	99,8
	064	79,5
	400	99,0
	999	92,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2323/97

af 24. november 1997

om udstedelse af eksportlicenser af type A1 for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
2190/96 af 14. november 1996 om gennemførelsesbe-
stemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 for så
vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 610/97⁽²⁾, særlig
artikel 2, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De mængder, for hvilke der kan udstedes andre eksportli-
censer af type A1 end dem, der ansøges om i forbindelse
med fødevarehjælp, er fastsat i Kommissionens
forordning (EF) nr. 2186/97⁽³⁾;

betingelserne for, at Kommissionen kan træffe særlige
foranstaltninger for at undgå en overskridelse af de
mængder, som der kan udstedes licenser af type A1 for, er
fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2190/96;

i betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder
over dags dato, vil disse mængder, nedsat og forhøjet med
de i artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2190/96
omhandlede mængder, blive overskredet, hvis der uden

begrænsning udstedes licenser af type A1, der er ansøgt
om siden den 19. november 1997 for afskallede hassel-
nødder; der bør derfor for dette produkt fastsættes en
udstedelsesprocentsats for de mængder, der var ansøgt om
den 19. november 1997, og ske en afvisning af de ansøg-
ninger om eksportlicenser af type A1, der indgives senere
i den samme ansøgningsperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De eksportlicenser af type A1 for afskallede hasselnødder,
hvis ansøgning blev indgivet den 19. november 1997 efter
artikel 1 i forordning (EF) nr. 2186/97, udstedes i et
omfang, der svarer til 51,5 % af de mængder, der er
ansøgt om.

For ovennævnte produkt afvises de ansøgninger om
eksportlicenser af type A1, der indgives efter den 19.
november 1997 og inden den 13. januar 1998.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. november 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15. 11. 1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 93 af 8. 4. 1997, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 299 af 4. 11. 1997, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2324/97

af 24. november 1997

om levering af flækærter som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96
af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevare-
hjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for
fødevaresikkerheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande
og organisationer, der kan modtage fødevarehjælp, og fast-
sætter de generelle kriterier for transport af føde-
varehjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af føde-
varehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere
flækærter;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de
regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser
for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal
leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp ⁽²⁾, ændret
ved forordning (EØF) nr. 790/91 ⁽³⁾; det er blandt andet
nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser
samt den fremgangsmåde, der skal følges ved bestem-
melsen af de heraf følgende omkostninger;

for at sikre, at leveringerne kan gennemføres, bør de
bydende have mulighed for at tilvejebringe grønne
flækærter eller gule flækærter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bila-
gene anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilveje-
bringes flækærter efter bestemmelserne i forordning
(EØF) nr. 2200/87 og på de i bilaget anførte betingelser.
Tildeling af leveringerne sker ved licitation.

Buddet skal omfatte enten grønne flækærter eller gule
flækærter. For at komme i betragtning skal der i budet
præcist anføres, hvilken type af ærter det vedrører.

Tilslagsmodtageren anses for at være bekendt med de
generelle og særlige betingelser og for at have accepteret
dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i
hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 204 af 25. 7. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 81 af 28. 3. 1991, s. 108.

BILAG

PARTI A

1. **Aktion nr. (¹):** 67/97.
2. **Program:** 1997.
3. **Modtager (²):** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tlf. (39-6) 65 13 29 88; telex 626675 WFP I; fax 65 13 28 44/3).
4. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
5. **Bestemmelsessted eller -land:** Liberia.
6. **Produkt, der skal tilvejebringes:** flækærter.
7. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet (³) (⁴) (⁵):** —
8. **Samlet mængde (tons):** 1 557.
9. **Antal partier:** 1.
10. **Emballering og mærkning (⁶) (⁷):** se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (1.0.A 1c), 2 c) og B4),
se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 [IIA.3]
Mærkning på følgende sprog: engelsk.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.
12. **Leveringsstadium:** frit afskibningshavn.
13. **Afskibningshavn:** —
14. **Lossehavn angivet af modtageren:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Adresse på lageret og eventuelt lossehavn:** —
17. **Periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen:** 5. - 25. 1. 1998.
18. **Sidste frist for leveringen:** —
19. **Procedure til bestemmelse af leveringsomkostningerne:** licitation.
20. **Sidste frist for indgivelse af bud:** 9. 12. 1997, kl. 12.00 (belgisk tid).
21. **I tilfælde af fornyet licitation:**
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 22. 12. 1997, kl. 12.00 (belgisk tid)
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen: 26. 1. - 15. 2. 1998
 - c) sidste frist for leveringen: —
22. **Licitationsikkerhedens størrelse:** 5 ECU/ton.
23. **Leveringsikkerhedens størrelse:** 10 % af det i ecu udtrykte bud.
24. **Adresse for indsendelse af bud og licitationsikkerheder (¹):** Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telex: 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (excl.)
25. **Restitution, der finder anvendelse efter ansøgning fra tilslagsmodtageren (²):** —

PARTI B

1. **Aktion nr. (¹):** 506/96.
2. **Program:** 1996.
3. **Modtager (²):** Rwanda.
4. **Modtagerens repræsentant:** WFP, B.P. 1150 Kigali, Rwanda (tlf. (250) 87611/12/13/14; fax 87621).
5. **Bestemmelsessted eller -land (³):** Rwanda.
6. **Produkt, der skal tilvejebringes:** flækærter.
7. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet (⁴) (⁵) (⁶):** —
8. **Samlet mængde:** Tilbudt produktmængde til et samlet beløb af 600 000 ECU i henhold til artikel 7, stk. 3, litra h), i forordning (EF) nr. 2200/87. Buddet angives i kilogram nettoprodukt.
9. **Antal partier:** 1.
10. **Emballering og mærkning (⁷) (⁸) (¹¹):** se EFT nr. C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (1.0 A 1 c), 2 c) og B 6)
se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (II A 3).
Mærkning på følgende sprog: fransk.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.
12. **Leveringsstadium (¹¹):** frit bestemmelsessted.
13. **Afskibningshavn:** —
14. **Lossehavn angivet af modtageren:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Adresse på lageret og eventuelt lossehavn:** Entrepôt WFP/PAM à Kigali: Oprovia — Kicukiro.
17. **Periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen i tilfælde af tilslag for levering i afskibningshavn (¹²):** —
18. **Sidste frist for leveringen:** 8. 3. 1998.
19. **Procedure til bestemmelse af leveringsomkostningerne:** licitation.
20. **Sidste frist for indgivelse af bud:** 9. 12. 1997, kl. 12.00 (belgisk tid).
21. **I tilfælde af fornyet licitation:**
 - a) sidste frist for indgivelse af bud: 22. 12. 1997, kl. 12.00 (belgisk tid)
 - b) periode, i hvilken varen stilles til rådighed i afskibningshavnen i tilfælde af tilslag for levering i afskibningshavn (¹²): —
 - c) sidste frist for leveringen: 22. 3. 1998.
22. **Licitationsikkerhedens størrelse:** 5 ECU/ton.
23. **Leveringssikkerhedens størrelse:** 10 % af det i ecu udtrykte bud.
24. **Adresse for indsendelse af bud og licitationssikkerheder (¹):** Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard Bâtiment Loi 130, bureau 7/46 Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04 (excl.).
25. **Restitution, der finder anvendelse efter ansøgning fra tilslagsmodtageren (¹³):** —

Noter:

- (¹) Aktionens nummer skal anføres i al korrespondance.
- (²) Tilslagsmodtageren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
- (³) Tilslagsmodtageren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Med hensyn til udformningen af buddene finder artikel 7, stk. 3, litra g), i forordning (EØF) nr. 2200/87 ikke anvendelse.
- (⁵) Programme de Sécurité Alimentaire de l'union Européenne au Rwanda B.P. 515, Kigali (tlf. (250) 75 692 / 77021; fax 73146).
- (⁶) Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal tilslagsmodtageren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med et stort »R« påført efter påskriften.
- (⁷) Tilslagsmodtageren leverer ved varens levering til modtageren eller hans stedfortræder følgende dokumenter:
- phytosanitært certifikat.
- (⁸) Uanset EFT C 114, punkt II A 3 c) affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab« og punkt II A 3 b), affattes påskriften således: »pois cassés«.
- (⁹) For at komme i betragtning skal der i budet præcist anføres, hvilken type af ærter det vedrører.
- (¹⁰) Gule eller grønne ærter (*Pisum sativum*) bestemt til konsum, nyhøstede. Ærterne må ikke være kunstigt farvede. Flækærterne skal være dampbehandlede i mindst to minutter eller være gasbehandlede (*), og de skal opfylde følgende krav:
- vandindhold: højst 15 %
 - fremmedlegemer: højst 0,1 %
 - brudærter: højst 10 % (ved brudærter forstås de dele af ærter, der falder gennem en rundthulssigte på 5 mm)
 - procentdel med anden eller afvigende farve: højst 1,5 % (gule ærter), højst 15 % (grønne ærter)
 - tilberedningstid: højst 45 min. efter opblødning (12 timer).
- (¹¹) Trods artikel 7, stk. 3, litra f), i forordning (EØF) nr. 2200/87 indgives der ét enkelt bud vedrørende det forudsatte leveringsstadium. Buddet skal dog omfatte et særskilt beløb i ecu for de samlede omkostninger ved transporten ud over stadiet frit afskibningshavn.
- (¹²) Artikel 9, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2200/87 finder ikke anvendelse.

(*) Tilslagsmodtageren leverer ved varens levering til modtageren eller hans stedfortræder fumigeringscertifikat.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2325/97

af 24. november 1997

om en tilføjelse i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1068/97⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

For visse benævnelser, som medlemsstaterne har underrettet Kommissionen om i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, er der blevet anmodet om supplerende oplysninger for at sikre, at disse benævnelser er i overensstemmelse med artikel 2 og 4 i nævnte forordning; det har efter gennemgang af de supplerende oplysninger vist sig, at disse benævnelser er i overensstemmelse med de nævnte artikler; det er derfor nødvendigt at registrere dem og tilføje dem i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1065/97⁽⁴⁾;

den frist på seks måneder, der er fastsat i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, er for de tre nye medlems-

stater at regne fra datoen for deres tiltrædelse; visse af de benævnelser, disse medlemsstater har underrettet Kommissionen om, er i overensstemmelse med artikel 2 og 4 i nævnte forordning og bør derfor registreres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Geografiske Betegnelser og Oprindelsesbetegnelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De benævnelser, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24. 7. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 156 af 13. 6. 1997, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 148 af 21. 6. 1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 156 af 13. 6. 1997, s. 5.

BILAG

A. PRODUKTER TIL KONSUM I EF-TRAKTATENS BILAG II

Fersk kød og slagteaffald

FRANKRIG

- Porc de la Sarthe (BGB)
- Porc de Normandie (BGB)
- Porc de Vendée (BGB)
- Porc du Limousin (BGB)*

Ost

TYSKLAND

- Odenwälder Frühstückskäse (BOB)*

ØSTRIG

- Tiroler Almkäse/Tiroler Alpkäse (BOB)*

SVERIGE

- Svecia (BGB)*

Fedtstoffer

TYSKLAND

- Lausitzer Leinöl (BGB)*

Olivenolie

ITALIEN

- Garda (BOB)
- Dauno (BOB)
- Colline Teatine (BOB)
- Monti Iblei (BOB)
- Laghi Lombardi (BOB)
- Valli Trapanesi (BOB)
- Terra di Bari (BOB)
- Umbria (BOB)*

Frugt og grøntsager

ITALIEN

- Clementine di Calabria (BGB)
- Nocciola di Giffoni (BGB)
- Scalogno di Romagna (BGB)
- Uva da tavola di Canicatti (BGB)*

Fersk fisk, ferske bløddyr og krebsdyr og produkter, der er fremstillet på grundlag heraf

TYSKLAND

- Schwarzwaldforelle (BGB)*

B. LEVNEDSMIDLER, DER ER OMHANDLET I BILAG I TIL FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

Ø1

TYSKLAND

- Kölsch (BGB)
- Rieser Weizenbier (BGB)*

Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer

ITALIEN

- Pane casareccio di Genzano (BGB)*

C. LANDBRUGSPRODUKTER, DER ER OMHANDLET I BILAG II TIL FORORDNING (EØF) Nr. 2081/92

FRANKRIG

- Foin de Crau (BOB)*
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. november 1997

om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget

(97/786/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 198 A,

under henvisning til Rådets afgørelse af 26. januar 1994 ⁽¹⁾ og 23. januar 1995 ⁽²⁾ om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget,

i betragtning af at en plads som suppleant til ovennævnte udvalg er blevet ledig, efter at Carlos Yáñez-Barnuevo García er trådt tilbage, hvilket Rådet blev underrettet om den 4. november 1997,

under henvisning til indstillingen fra den spanske regering —

Eneste artikel

Ana Gómez Gómez beskikkes som suppleant til Regionsudvalget som efterfølger for Carlos Yáñez-Barnuevo García for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 1998.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EFT L 31 af 4. 2. 1994, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 25 af 2. 2. 1995, s. 20.

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. november 1997

om ekstraordinær finansiel bistand til Armenien og Georgien

(97/787/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har hørt Det Monetære Udvalg inden fremlæggelsen af sit forslag;

Armenien og Georgien er ved at gennemføre fundamentale politiske og økonomiske reformer og udfolder betydelige bestræbelser for at indføre en markedsøkonomi;

samhandelen og de kommercielle og økonomiske forbindelser vil styrkes mellem Fællesskabet, Armenien og Georgien inden for de respektive partnerskabs- og samarbejdsaftaler, der blev undertegnet den 22. april 1996;

Armenien og Georgien aftalte i 1994 med Den Internationale Valutafond (IMF) det første sæt af stabiliserings- og reformforanstaltninger, som blev støttet af IMF's systemtransformationsfacilitet; IMF's bestyrelse godkendte i juni 1995 et standby-arrangement til støtte for yderligere ambitiøse stabiliserings- og strukturtilpasningsreformer for perioden juli 1995 til juni 1996;

IMF's bestyrelse godkendte i februar 1996 en treårig udvidet strukturtilpasningsfacilitet (ESAF) på lempelige vilkår for Armenien og Georgien til afløsning af de nuværende standby-arrangementer;

de armenske og georgiske myndigheder har formelt forpligtet sig til fuldt ud at indfri alle deres udestående finansielle forpligtelser over for Fællesskabet;

disse myndigheder har anmodet om ekstraordinær finansiel støtte fra Fællesskabet;

Armenien og Georgien er lavindkomstlande og befinder sig i en særlig kritisk økonomisk og social situation; disse lande kan komme i betragtning ved tildeling af lån på meget lempelige vilkår fra Verdensbanken og IMF;

finansiel bistand på lempelige vilkår fra Fællesskabet i form af langfristede lån og direkte tilskud er en passende foranstaltning til at hjælpe modtagerlandene i denne kritiske situation;

bistanden, såvel lånet som tilskuddene, er i høj grad ekstraordinær og danner derfor på ingen måde præcedens for fremtiden;

det forhold, at der indføres en tilskudskomponent i denne bistand, er uden betydning for budgetmyndighedens beføjelser;

denne bistand bør forvaltes af Kommissionen;

traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne afgørelse end artikel 235 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder Armenien og Georgien en ekstraordinær finansiel bistand i form af langfristede lån og direkte tilskud.
2. Den samlede lånekomponent i denne bistand udgør maksimalt 170 mio. ECU med en maksimal løbetid på 15 år, og er afdragsfri i 10 år. Kommissionen bemyndiges i dette øjemed til på Fællesskabets vegne at låne de nødvendige midler, der stilles til rådighed for modtagerlandene i form af lån.
3. Tilskudskomponenten i denne bistand består af et beløb på 10 mio. ECU for 1997 og 17 mio. ECU årligt for perioden 1998-2002. De årlige tilskud stilles til rådighed, for så vidt som modtagerlandenes nettogæld til Fællesskabet er nedbragt med mindst et tilsvarende beløb.
4. Den finansielle bistand i henhold til stk. 2 og 3 vil kun blive udbetalt til modtagerlandene på betingelse af:
 - a) at disse lande har opfyldt alle eksisterende forpligtelser over for Fællesskabet
 - b) at disse lande på tilfredsstillende måde gennemfører et omfattende justerings- og reformprogram som led i et IMF-program.
5. Fællesskabets finansielle bistand forvaltes af Kommissionen i samråd med Det Monetære Udvalg under hensyntagen til eksisterende og fremtidige aftaler mellem IMF og modtagerlandene.

⁽¹⁾ EFT C 95 af 24. 3. 1997, s. 64.

⁽²⁾ EFT C 304 af 6. 10. 1997, s. 39.

Artikel 2

1. Under overholdelse af bestemmelserne i denne afgørelse bemyndiges Kommissionen til med myndighederne i modtagerlandene at aftale de specifikke beløb og vilkår samt de betingelser, der er knyttet til bistanden.
2. Kommissionen kontrollerer i samråd med Det Monetære Udvalg, at den økonomiske politik i modtagerlandene er i overensstemmelse med formålene og betingelserne for den finansielle bistand i henhold til denne afgørelse.

Artikel 3

1. Kommissionen stiller det samlede lån tillige med første rate af tilskuddet til rådighed i 1997, forudsat at betingelserne i artikel 1, stk. 4, er opfyldt. Derefter stiller Kommissionen resten af tilskudskomponenten til rådighed i årlige rater, forudsat at betingelserne i artikel 1, stk. 4, litra b), er opfyldt.
2. Midlerne indbetales til modtagerlandenes centralbanker.

Artikel 4

1. De lånoptagelses- og långivningstransaktioner, der er nævnt i artikel 1, gennemføres med samme valørdato. Transaktionerne må for Fællesskabet ikke medføre omlægning af forfaldstiden, valutakurs- og renterisici eller andre kommercielle risici.
2. Kommissionen skal sikre, at der indføres en klausul om førtidig tilbagebetaling i lånebetingelserne.
3. Giver omstændighederne mulighed for en forbedring af renten på lånene, kan Kommissionen på modtagerlandenes anmodning helt eller delvist refinan-

siere sine oprindelige lånoptagelser eller omlægge de hertil svarende finansielle betingelser. En sådan refinansiering eller omlægning skal opfylde de betingelser, der er fastsat i stk. 1. Disse transaktioner må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for de af transaktionerne berørte lån eller i en forhøjelse af restgælden, udtrykt i løbende valutakurs, på datoen for disse transaktioner.

4. Modtagerlandene bærer alle de omkostninger, som Fællesskabet afholder i forbindelse med indgåelse og gennemførelse af transaktioner i henhold til denne afgørelse.

5. Det Monetære Udvalg underrettes mindst én gang om året om de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 5

1. Kommissionen forelægger mindst én gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen af denne afgørelse.
2. Inden den 31. december 2002 tager Rådet denne afgørelse op til undersøgelse på grundlag af en beretning fra Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNKER

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 17. november 1997

om ligestilling af tredjelandes kontrol med vedligeholdelsesavl

(97/788/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/457/EØF af 29. september 1970 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter⁽¹⁾, særlig artikel 21, stk. 1, litra b),

under henvisning til Rådets direktiv 70/458/EØF af 29. september 1970 om handel med grøntsagsfrø⁽²⁾, særlig artikel 32, stk. 1, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet konstaterede ved beslutning 92/420/EØF⁽³⁾, at den officielle kontrol med vedligeholdelsesavl i visse tredjelande frembyder samme garanti som medlemsstaternes kontrol; beslutningen ophører med at gælde den 30. juni 1997;

det har vist sig, at ovennævnte kontrol, der foretages i de i beslutning 92/420/EØF omhandlede tredjelande, fortsat frembyder samme garanti som medlemsstaternes kontrol, uanset det forhold, at den tidligere Tjekkiske og Slovenske Føderative Republik er blevet erstattet af Den Tjekkiske Republik og Den Slovenske Republik;

for så vidt angår Republikken Korea, der er omfattet af ovennævnte beslutning, er der blevet anmodet om supplerende oplysninger; der er også blevet anmodet om supplerende oplysninger fra Forbundsrepublikken Jugoslavien;

disse lande bør derfor indrømmes en kortere ligestillingsperiode for at tage hensyn til den tid, der er nødvendig for, at disse oplysninger kan nå at blive indsendt og vurderet;

en undersøgelse af, hvorledes der i visse andre lande føres officiel kontrol med vedligeholdelsesavl for supplerende sorter, har vist, at denne kontrol frembyder samme garanti som medlemsstaternes kontrol;

den ligestilling, der er indrømmet disse lande, bør udvides til også at omfatte disse supplerende sorter;

det forekommer formålsløst at opretholde den ligestilling, der er indrømmet Republikken Bosnien-Herzegovina, da der her ikke dyrkes nogen sorter af interesse for Fællesskabet;

denne beslutning udelukker ikke, at Fællesskabets konstatninger af ligestilling ophæves, eller at forlængelse af gyldighedsperioden afslås, såfremt de betingelser, de byggede på, ikke er eller ikke længere bliver opfyldt; i denne forbindelse bør der også indhentes yderligere praktiske oplysninger om frø af de sorter, som vedligeholdes i det pågældende tredjeland, når der foretages EF-sammenligningsprøver;

det kan forventes, at nogle af de tekniske og administrative bestemmelser i bilaget ofte vil skulle tilpasses; for at forenkle den fremgangsmåde, der for øjeblikket gælder for ændringer af bilaget, bør fremgangsmåden med Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug anvendes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den officielle kontrol med vedligeholdelsesavl, der foretages i de lande og af de myndigheder, som er opført på listen i bilaget, for de arter, der er omfattet af de heri nævnte direktiver og for de pågældende lande, frembyder samme garantier som medlemsstaternes kontrol.

Artikel 2

Tekniske og administrative tilpasninger, som skal foretages i bilaget, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 23 i direktiv 70/457/EØF og i artikel 40 i direktiv 70/458/EØF, dog med undtagelse af tilpasninger, der vedrører kolonne 1 i skemaet.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes for Republikken Koreas og Forbundsrepublikken Jugoslaviens vedkommende fra 1. juli 1997 til 30. juni 1999; for de øvrige tredjelande opført i bilaget anvendes den fra 1. juli 1997 til 30. juni 2002.

(¹) EFT L 225 af 12. 10. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

(²) EFT L 225 af 12. 10. 1970, s. 7. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/72/EF (EFT L 304 af 27. 11. 1996, s. 10).

(³) EFT L 231 af 13. 8. 1992, s. 22.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1997.

På Rådets vegne

F. BODEN

Formand

BILAG

Land (1)	Ansvarlig kontrolmyndighed	EØF-direktiver
AR	Ministerio de Economía y Obras y Servicios Públicos Secretaría de Agricultura, Ganadería y Pesca Instituto Nacional de Semillas Buenos Aires	66/400 66/401 66/402 69/208
AU	Commonwealth Department of Primary Industries and Energy Canberra	66/401 69/208 70/458
BG	Semena i Possadchen Material Sofia	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458
CA	Plant Products Division Division des Produits végétaux Nepean Ontario	66/400 66/401 66/402 69/208
CH	Eidgenössische Forschungsanstalt für Landwirtschaftlichen Pflanzenbau Reckenholz Zürich Station fédérale de recherches en production végétale de Changins (RAC) Nyon	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458
CL	Servicio Agrícola y Ganadero Departamento de Semillas Santiago	66/400 66/401 66/402 69/208
CZ	Ustřední kontrolní a zkusební ústav zemědělský v Brně Odbor osiva a sadby Praha Central Institute for Supervising and Testing in Agriculture Department of seed testing Praha	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458
HR	Bc Institute for Breeding and Production of Field Crops Zagreb	66/400 66/401 66/402 69/208
HU	Országos Mezőgazdasági Minőség Intézet National Institute for Agricultural Quality Control 1024 Budapest	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458
IL	Ministry of Agriculture Plant Protection Services and Inspection PO Box 78 Bet-Dagan 50250 Israël	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458

Land (*)	Ansvarlig kontrolmyndighed	EØF-direktiver
JP	Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries 1-2-1 Kasumigaseki Chiyodaku Tokyo	70/458
KR	Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries Vegetables Division Seoul	70/458
MA	Ministère de l'agriculture et de la mise en valeur agricole Direction de la protection des végétaux des contrôles techniques et de la répression des fraudes Rabat	66/401 66/402 69/208 70/458
NZ	Ministry of Agriculture Te Manatu Ahuwhenua Aotearoa MAF Regulatory Authority Wellington	66/401
PL	Inspekcja Nasienna Centralny Inspektorat Seed Inspection Service General Inspectorate Warszawa	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458
RO	Ministry of Agriculture and Food Control and Inspections Department Bucharest	69/208
SI	Kmetijski Institut Slovenije Agricultural Institute of Slovenia Ljubljana	66/400 66/401 66/402 69/208
SK	Ustredny Kontrolny a Skusobny Ustav Polnohospodarsky Bratislava	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458
TW	Council of Agriculture, Food and Agriculture Department Taipei	70/458
US	United States Department of Agriculture Agricultural Research Service Beltsville, Maryland	66/400 66/401 66/402 69/208 70/458
UY	Ministerio de Ganadería, Agricultura y Pesca Dirección General de Servicios Agronómicos Dirección Granos Unidad Ejecutora de Semillas Montevideo	66/400 66/401 66/402 69/208
YU	Savezno Ministarstvo za Poljoprivredu Federal Ministry of Agriculture Beograd	66/402

Land (1)	Ansvarlig kontrolmyndighed	EØF-direktiver
ZA	Department of Agriculture Directorate of Plant and Quality Control Pretoria	66/401 66/402 69/208

(1) AR = Argentina

AU = Australien

BG = Bulgarien

CA = Canada

CH = Schweiz

CL = Chile

CZ = Den Tjekkiske Republik

HR = Republikken Kroatien

HU = Ungarn

IL = Israel

JP = Japan

KR = Republikken Korea

MA = Marokko

NZ = New Zealand

PL = Polen

RO = Rumænien

SI = Republikken Slovenien

SK = Den Slovakiske Republik

TW = Taiwan

US = USA

UY = Uruguay

YU = Forbundsrepublikken Jugoslavien

ZA = Sydafrika

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. juli 1997

om Alitalias rekapitalisering

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/789/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte artikler⁽¹⁾ og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

I

Alitalia Linee Aeree Italiane SpA (Alitalia) blev grundlagt den 16. september 1946 med en oprindelig aktiekapital på 900 mio. lire og er langt det største luftfartsselskab i Italien. Selskabet transporterede 20,9 mio. passagerer i 1995, og målt i passagerkilometer indtager selskabet femtepladsen blandt de europæiske luftfartsselskaber efter British Airways, Lufthansa, Air France og KLM. Omsætningen på ca. 7 830 mia. lire i 1996 (ca. 4 mia. ECU) ligger på niveau med SAS's omsætning, men er en smule mindre end Swissairs omsætning. Hovedparten af selskabets destinationer ligger i Italien og det øvrige Europa, men Alitalia beflyver desuden 40 interkontinentale destinationer i Nord- og Sydamerika, Afrika, Mellem- og Fjernøsten. Ved udgangen af 1996 havde Alitalia 17 390 ansatte (mod 17 982 ultimo 1995), og selskabets flåde talte 157 fly (primært kort- og mellemdistancefly). Virksomhe-

dens flåde havde en gennemsnitsalder på 6,5 år ved udgangen af 1995 og hører dermed til de nyeste blandt de europæiske luftfartsselskaber. 90 % af aktiekapitalen i Alitalia indehaves af det offentlige holdingselskab «Istituto per la Ricostruzione Industriale» (IRI), medens den resterende del ejes af private investorer, heriblandt flere store internationale banker. I 1994 absorberede Alitalia sit datterselskab ATI, der havde specialiseret sig i indenrigsflyvning, og afstod i efteråret 1995 sin aktiemajoritet på 56 % i «Società Aeroporti di Roma» til IRI. Alitalia ejer 100 % af selskabet Avianova, et regionalt luftfartsselskab der i 1996 omdannedes til Alitalia T.E.A.M. (Alitalia Team), og ejer desuden 45 % af charterselskabet Eurofly, 27,61 % af Air Europe og 30 % af det nationale ungarske selskab Malev. Endvidere har selskabet interesser i andre selskaber, der beskæftiger sig med luftfartsaktiviteter, nemlig: Atitech (100 %), Racom Teledata (93,8 %), der ejer 9 % af edb-reservationssystemet Galileo, Italiatour (99,67 %), Sisam (60 %) og forvaltningsselskaber for lufthavnene i Napoli, Genova, Torino, Firenze, Lamezia Terme og Rimini. Lufttransport af varer og passagerer udgør ikke desto mindre 92 % af koncernens samlede omsætning. Endelig kan det nævnes, at med undtagelse af aftaler af begrænset betydning, som Alitalia har indgået med det amerikanske selskab Continental vedrørende flyvninger mellem Italien og USA, og med Air France, har selskabet hidtil ikke indgået samarbejdsaftaler med større partnere.

I perioden 1990-1995 er Alitalias omsætning, der i 1990 androg ca. 5 000 mia. lire, steget med 53 % i nominal værdi. Nettoanlægsaktiverne steg fra 2 701 mia. lire i 1990 til 4 851 mia. lire i 1995. Antallet af udbudte og transporteret ton-kilometer er øget med henholdsvis 29,5 og 39,5 % inden for samme periode, i løbet af hvilken selskabet i øvrigt erhvervede 69 nye fly. Uanset denne aktivitetsudvikling har Alitalia imidlertid i lighed med de fleste andre nationale europæiske luftfartsselskaber haft problemer i kølvandet på Golfkrigen, recessionen i 1992 og 1993 og den øgede konkurrence som følge af liberali-

⁽¹⁾ EFT 346 af 16. 11. 1966, s. 13/66.

seringen af luftfarten. Selskabets gennemsnitlige udbytte pr. enhed (•yield•) faldt således med 22 % mellem 1990 og 1995 målt i faste priser. Med henblik på at løse disse problemer besluttede selskabet at reducere udgifterne og øge produktiviteten, navnlig ved nedskæringer i jordpersonalet. Som følge heraf faldt driftsomkostningerne pr. udbudt ton-kilometer (ATK) målt i faste 1995-priser fra 1 323 til 1 147, medens ATK pr. ansat derimod voksede fra 219 700 til 349 700 i samme periode.

På trods af disse foranstaltninger er det ikke lykkedes Alitalia at blive rentabel. Virksomhedens driftsresultat forbedredes ikke betydeligt mellem 1990 og 1996. Medens driftsresultatet var positivt i 1994 og 1995 efter underskuddene i begyndelsen af 1990'erne, er det nu igen svagt negativt, idet det i 1996 udgjorde -24 mia. lire, svarende til 0,3 % af omsætningen. Ifølge de italienske myndigheder ligger Alitalias driftsomkostninger pr. enhed stadig 12 % højere end gennemsnittet for virksomhedens vigtigste europæiske konkurrenter, hvilket især skyldes for høje lønomkostninger. Omvendt er virksomhedens indtægter pr. enhed lavere end disse konkurrenters, når man tager ruternes gennemsnitlige længde i betragtning, selv om denne forskel i høj grad skyldes den italienske valutas devaluering. Alitalia har tabt markedsandele i de sidste fem år og har ikke fundet noget middel til at standse de norditalienske kunders •flugt• mod knudepunkterne i Nordeuropa, hvilket ifølge de italienske myndigheder kan henføres til, at luftfartsselskabets vigtigste base, i lufthavnen Roma-Fiumicino, er beliggende for sydligt. Desuden oplevede Alitalia udbredt social uro i 1995 og 1996.

Driftsresultatet har været alt for svagt i de seneste år til at kunne udligne den kraftige stigning i gældsætningen og de finansielle omkostninger, som skyldes selskabets akkumulerede underskud mellem 1990 og 1996, store investeringer i nye fly (2 150 mia. lire i perioden 1990-1995) samt — ifølge de italienske myndigheder — en utilstrækkelig rekapitalisering af virksomheden i begyndelsen af 1990'erne. Virksomhedens gæld er vokset fra 653 mia. lire i 1990 til 3 420 mia. lire i 1995, hvilket medfører betydelige finansielle omkostninger. I perioden 1990-1995 havde Alitalia derfor konstant et negativt nettoresultat, som i 1994 androg -173 mia. lire og -212 mia. lire i 1995. Forholdet mellem den langfristede gæld (undtagen leasing) og egenkapitalen voksede fra +0,586 i 1990 til +2,91 i 1993, +7,23 i 1994 og +8,10 i 1995.

Pr. 31. marts 1996 udgjorde Alitalias samlede tab 905 mia. lire, og virksomhedens nettoformue var reduceret til 150 mia. lire. Denne alarmerende finansielle situation, som udgør en halvvejs fallit, kunne ikke blive andet end værre på kort sigt, eftersom der forventedes et underskud på 400 mia. lire i 1996.

Det er på baggrund af denne situation at de italienske myndigheder har forelagt Kommissionen en omstrukture-

ringsplan for Alitalia, som indebærer betydelige kapitaltilførsler.

II

De italienske myndigheder meddelte Kommissionen omstruktureringsplanen for Alitalia den 29. juli 1996. Meddelelsen blev registreret i generalsekretariatet den 30. juli 1996. Et modtagelsesbevis blev tilsendt de italienske myndigheder den 14. august 1996.

Ved brev af 9. august 1996 meddelte Kommissionen de italienske myndigheder, at transaktionen ville blive undersøgt i henhold til EF-traktatens artikel 92, og som led i proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2. Kommissionen gjorde endvidere opmærksom på, at oplysningerne i anmeldelsen af 29. juli 1996 ikke gjorde det muligt for den at undersøge sagen fuldt ud, hvorfor der blev anmodet om yderligere oplysninger. I sit brev af 9. august 1996 gjorde Kommissionen også de italienske myndigheder opmærksom på, at der i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, ikke må iværksættes støtteforanstaltninger, før Kommissionen har truffet endelig beslutning i sagen. Den 9. september 1996 fremsendte de italienske myndigheder de fleste af de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om i sit brev af 9. august 1996. Desuden blev der givet flere og mere detaljerede oplysninger under et arbejds møde mellem de italienske myndigheder og Kommissionen den 17. september 1996 i Bruxelles.

Ifølge den italienske regering er hovedformålet med omstruktureringsplanen for Alitalia (•omstruktureringsplanen•), som blev meddelt Kommissionen, at skabe de rette forudsætninger for virksomhedens privatisering. Planen er godkendt af virksomhedens fagforeninger og ledsages af detaljerede økonomiske prognoser. Det er en femårsplan (1996-2000), der omfatter to faser, som imidlertid overlapper en smule: en saneringsfase i 1996-1997 og en udviklingsfase i årene 1998-2000.

Saneringsfasens primære mål består i at reducere Alitalias driftsomkostninger og få bragt gæld/egenkapital-forholdet ned på et rimeligt niveau. Denne fase omfatter derfor en finansiell og en administrativ del.

Den administrative del består i en videreførelse af de bestræbelser, der siden starten af 1990'erne er gjort med henblik på at reducere omkostningerne og øge produktiviteten. Hensigten er på kort sigt at gøre virksomheden konkurrencedygtig ved opfyldelse af tre mål: nedbringelse af omkostningerne, optimering af indtægterne og afhændelse af ikke-strategiske aktiviteter.

Omkostningsreduktionen skal først og fremmest opnås gennem større produktivitet samt tilbageholdenhed med hensyn til lønkrav for det flyvende personales vedkommende. Den aftale, som virksomhederne og repræsentanter for fagforeningerne indgik den 19. juni 1996,

betyder således, at der i femårsperioden 1996-2000 kan spares over 1 000 mia. lire. Til gengæld modtager virksomhedens lønmodtagere en samlet nettosum på 310 mia. lire (520 mia. lire når diverse afgifter og sociale bidrag medregnes), som svarer til den årlige besparelse i lønomkostninger, og som det berørte personale udelukkende anvender til investering i Alitalia-aktier. Denne aftale er den første af sin art for en italiensk børsnoteret virksomhed. Produktivitetsforbedringer og omkostningsreduktioner skal gennemføres dels ved nedsættelse af godtgørelser, afskaffelse af forskellige goder samt større arbejdstidsfleksibilitet for de allerede ansatte, dels ved at der oprettes et selvstændigt selskab, som kontrolleres fuldt ud af Alitalia, med henblik på ansættelse af kabinepersonale på mere fordelagtige vilkår for virksomheden. Dette nye selskab med navnet Alitalia Team blev oprettet den 23. juli 1996. Hvis ansatte (flyvende personale) i Alitalia ønsker det, kan de blive overført til det nye selskab, hvorved de vil forbedre deres karrieremuligheder, f.eks. forfremmelser til stillinger med større ansvar.

Planen indebærer nedlæggelse af yderligere 1 936 stillinger inden for jordpersonalet i perioden 1996-1998; dette mål skal nås ved hjælp af førtidspensionsordninger og fordelagtige fratrædelsesordninger. Herudover indeholder planen for omkostningsreduktioner ændringer i forbindelse med ground handling-ydelser.

Indtægtoptimeringen omfatter to hovedområder. For det første vil Alitalia råde bod på selskabets mangel på et passende edb-styret prissystem ved at oprette et integreret billetprissystem, fuldautomatisere billetudstedelsen og etablere et priskontrolsystem, der kan sikre overensstemmelse mellem prisklasser og reservationskoder. Endvidere vil virksomheden for at stoppe indtægtsnedgangen modernisere sin kommercielle strategi, navnlig i Italien, ved i højere grad at satse på en efterspørgselssegmentering og mærkeloyalitet hos forbrugerne.

Afvikling af ikke-strategiske aktiviteter har til formål at fokusere på virksomhedens hovedaktiviteter (»core business») og frigøre yderligere finansielle ressourcer til rekapitaliseringen. Den plan, der blev meddelt den 29. juli 1996, indebar således en investeringsafvikling på i alt 400 mia. lire i perioden 1996-2000, navnlig ved afhændelse af det administrative center i Magliana samt virksomhedens interesser i Alfa Romeo Avio og SISAM.

Det bør ligeledes bemærkes, at planen kraftigt understreger behovet for at tilpasse eller forny Alitalias edb-systemer, navnlig på det administrative og kommercielle område.

Den finansielle del indeholder planer om at tilføre selskabet kapital på indledningsvis i alt 3 310 mia. lire. Heraf indskyder IRI 1 500 mia. lire inden udgangen af 1996. En anden tranche på 1 500 mia. lire tilføres i 1997, og de 310 mia. lire svarer til de ansattes tegning af aktier i virksomheden. Ud af den første tranche på 1 500 mia. lire har IRI allerede indskudt 1 000 mia. lire i juni 1996 som forskud på kapitalforhøjelsen. Disse foranstaltninger har primært til formål at bringe balance i virksomhedens formuestruktur og bringe denne på linje med de andre store EF-luftfartsselskabers, finansiere den planlagte udvikling af flåden, inddrage de ansatte i omstrukturingsprocessen ved aktietegning i virksomheden, samt at indlede privatiseringsprocessen. De italienske myndigheder hævder desuden, at foranstaltningerne til dels er påkrævede, da Alitalia ifølge artikel 2327 og 2447 i Codice Civile mindst skal have en kapital på 200 mio. lire. De samlede omstrukturingsomkostninger i planen andrager 900 mia. lire og den umiddelbare konsekvens af disse ekstraordinære udgifter ville være, at Alitalias egenkapital, der allerede er reduceret til 150 mia. lire, blev negativ.

Den samlede kapitalforhøjelse forventes at medføre en kraftig reduktion i Alitalias nettogældsætning i perioden 1995-1997, og dermed en væsentlig reduktion i de finansielle omkostninger i samme tidsrum.

Hovedelementet i planens udviklingsfase er at tage Malpensa-knudepunktet i drift i 1998. Ifølge de italienske myndigheder vil udbygningen af Malpensa give Alitalia mulighed for at styrke sin position, idet selskabet kan forbedre sin stilling på et af Europas vigtigste markeder, nemlig Norditalien, hvilket vil give selskabet en yderst betydningsfuld strategisk fordel. Fordelingen af netværket omkring Malpensa, hvor Alitalia vil få en særlig terminal, kommer til at ledsage udviklingen i de interkontinentale forbindelser mellem Milano og især Nordamerika og Asien. Til dette interkontinentale netværk tilføjes nationale og internationale ruter, der overføres fra Linate til Malpensa, især øst-vest-ruter, og desuden øges antallet af afgang til Østeuropa og Mellemøsten.

Samtidig med at Malpensa udvikles til knudepunkt, ombygges terminalen i Roma-Fiumicino-lufthavnen, der i øjeblikket er hjørnестenen i Alitalias rutenet. Den endelige udformning af Alitalias rutenet giver Roms lufthavn status af Middelhavsterminal, hvor de interkontinentale ruter stadig spiller en vigtig rolle. Når planen er gennemført, vil Alitalia dermed råde over to knudepunkter, nemlig Malpensa og Fiumicino. Det skal bemærkes, at ingen af de ruter, Alitalia for øjeblikket beflyver, forventes nedlagt ifølge planen, således som den blev meddelt Kommissionen i juli 1996, heller ikke i saneringsfasen.

I udviklingsfasen har Alitalia desuden til hensigt at oprette en shuttle-service på de vigtigste italienske indenrigsruter, omstrukturere sit internationale rutenet, udvikle en strategi for alliancer med udenlandske partnere samt udvide sin flåde. Ifølge planen vil der blive tale om en højfrekvens-shuttle-service med et forenklet prissystem og brugervenlig produktadgang, hvilket er særlig vigtigt på stærkt befløjne ruter, hvor en »low cost«-organisation og hyppig frekvens kan medføre en kraftig reduktion af produktets enhedsomkostninger. Disse »low cost«-produkter kan i øvrigt udvides til de vigtigste europæiske afgangene for at skaffe mere trafik til Malpensa-knudepunktet. Omstruktureringen af det internationale rutenet indebærer dog hovedsageligt en generobring af trafikken i Norditalien gennem oprettelse af nye ruter med afgang fra områdets større lufthavne samt en rationalisering og udvikling af det interkontinentale net, navnlig i Fjernøsten. En strategi, der bygger på indgåelse af forskellige alliancer, alt efter hvilket marked (nationalt, europæisk eller interkontinentalt) der er tale om, skal spille en væsentlig rolle i nettets udbygning. Den forventede udvikling i perioden 1998-2000 skal, ifølge den første udgave af omstruktureringsplanen, ledsages af en udvidelse af flåden, der i årene 1995-1997 lå stabilt på 157 fly, men som i år 2000 skal nå op på 172 fly (yderligere fire langdistancefly og 11 kort- og mellemdistancefly).

Der vil endvidere i forbindelse med omstruktureringsplanens gennemførelse blive gjort en særlig indsats for at øge produktkvaliteten og forbedre kundetilfredsheden med henblik på at højne Alitalias image. Alitalia er for øjeblikket et af de selskaber, der investerer mindst i servicekvalitet.

Ifølge de italienske myndigheder skulle den plan, der blev meddelt den 29. juli 1996, kunne gøre Alitalia til et yderst rentabelt foretagende allerede i år 2000. Produktionsomkostningen pr. enhed — udtrykt i faste priser i lire pr. ASK (Available Seat Kilometer) — faldt allerede med 13 % fra 1990 til 1995 og skulle kunne reduceres med yderligere 19 % mellem 1995 og 2000. Driftsresultatet og nettoresultatet ventes at andrage henholdsvis 944 mia. lire (dvs. 9,15 % af omsætningen) og 489 mia. lire i 2000. Faktisk vil omsætningen udvise en moderat stigning i 1996 og 1997, hvorefter den stiger langt kraftigere i 1998, 1999 og 2000 i det væsentlige som følge af udviklingen af Malpensa-knudepunktet.

De italienske myndigheder anfører til støtte for deres meddelelser af 29. juli og 9. september 1996, at tilførslen af 3 000 mia. lire til Alitalia i 1996 og 1997 ikke indeholder støtteelementer, idet kapitaltilførslen opfylder princippet om den markedsekonomiske investor som defineret af Kommissionen i dens retningslinjer »Anvendelsen af EF-traktatens artikel 92 og 93 og EØS-aftalens

artikel 61 på statsstøtte i luftfartssektoren«⁽²⁾, og som anvendt i Kommissionens beslutning 96/278/EF⁽³⁾, vedrørende selskabet Iberia. Transaktionens rentabilitet skulle således overstige 30 %, hvilket ganske vist også skyldes udbyttebetaling i 1998, 1999 og 2000, men primært er begrundet i virksomhedens forventede værdi på 4 500 mia. lire i år 2000. Rentabilitetsberegningen tager endvidere hensyn til IRI-gruppens omkostninger (over 1 000 mia. lire) i tilfælde af Alitalias fallit. Disse omkostninger ved insolvens kan primært henføres til lån til Alitalia fra andre selskaber, der tilhører IRI-koncernen, herunder især Cofiri.

I betragtning af de samlede oplysninger i meddelelserne fra de italienske myndigheder af 29. juli og 9. september 1996 besluttede Kommissionen den 9. oktober 1996 at indlede den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure over for kapitaltilførslen i forbindelse med omstruktureringsplanen. Indledningen af proceduren var begrundet i, at IRI's kapitalindskud kan anses for at udgøre statsmidler efter traktatens artikel 92, stk. 1, samt den tvivl, Kommissionen nærer med hensyn til:

- om der er tale om støtte, idet der kun er ringe mulighed for at sikre en passende forretning af IRI's økonomiske tilskud
- om en af undtagelserne i traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, kan finde anvendelse, såfremt der er tale om støtte. Kommissionen måtte i så henseende konstatere, at flere af de betingelser, den normalt stiller for at acceptere omstrukturingsstøtte, sandsynligvis ikke var opfyldt.

I forbindelse med beslutningen om at indlede proceduren understregede Kommissionen endvidere, at den ville benytte sig af en eller flere uvildige konsulenter med henblik på at indsamle materiale, der muliggør en endelig stillingtagen i sagen.

Ved brev af 21. oktober 1996 underrettede Kommissionen den italienske regering om, at den havde besluttet at indlede proceduren og gav den italienske regering en frist til at fremsende sine bemærkninger. Brevet blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁴⁾, og de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev opfordret til at fremsætte deres bemærkninger.

III

De italienske myndigheder fremsendte ved brev af 21. november 1996 deres bemærkninger til Kommissionens brev af 21. oktober 1996 om indledning af proceduren. De italienske myndigheder anfører indledningsvist, at Alitalia i de sidste fem år allerede har gjort en betydelig

⁽²⁾ EFT C 350 af 10. 12. 1994, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 104 af 27. 4. 1996, s. 25.

⁽⁴⁾ Se fodnote 1.

indsats for at blive levedygtig, og at en nærmere analyse viser, at virksomheden ikke i øjeblikket lider under konkurrencemæssige handicap, undtagen hvad angår en eller to af dets europæiske konkurrenter. Saneringen af den italienske økonomi skulle gøre det muligt for virksomheden at opveje dette handicap, som primært skyldes forskelle i medlemsstaternes økonomiske systemer. I deres bemærkninger tager de italienske myndigheder stilling til fem af de vigtigste spørgsmål, Kommissionen rejste i sin beslutning om indledning af proceduren:

1) Sandsynligheden af vækstudsigterne for Alitalias markeder

Her anfører de italienske myndigheder, at:

- på trods af udbygningen af den nye internationale lufthavn i Malpensa ligger den forventede vækst i den kapacitet, selskabet udbyder, under markedernes vækstrate (5,5 % mod 6,7 % i årligt gennemsnit i omstrukturingsperioden), hvilket indebærer tab af markedsandele for Alitalia
- Alitalia anvender officielle data til beregning af vækstforventningerne
- lige som de andre transportører analyserer Alitalia rentabiliteten ved sine ruter ud fra et netværksperspektiv, ikke på grundlag af punkt-til-punkt ruter
- højhastighedstogforbindelsen (TGV) Milano-Rom-Napoli bliver først fuldt operationel i 2003. Selv da vil dens indvirkning på Alitalias indtægter være begrænset, idet fly er hurtigere end tog, og fly kan udnytte korrespondance-forbindelser, og endelig ventes prisforskellen mellem de to transportformer at blive indsnævret.

2) Effektiviteten af et netværk, der bygger på to knudepunkter (Malpensa og Fiumicino)

Her anfører de italienske myndigheder, at andre EF-luftfartsselskabers netværk (Lufthansa, SAS, Iberia) er baseret på to knudepunkter, og tilføjer, at Alitalias fremtidige netværk med to knudepunkter er hensigtsmæssigt, fordi Fiumicino ud over at have en beliggenhed, som udgør en god platform for interkontinentale nord-syd afgang, fortsat vil være en vigtig international lufthavn som følge af Roms betydning, og fordi Malpensa, som udgør en god platform såvel for interkontinentale øst-vest ruter som for den sjette frihed for internationale forbindelser, desuden betjener Italiens rigeste region. Hvad denne region angår skønnes det, at trafikflugten fra Norditalien til udenlandske lufthavne i 1995 androg 3,3 mio. I den plan, der er meddelt Kommissionen, forventes kun en del (mindre end 30 %) af denne flugt at blive tilbagevundet inden år 2000.

3) Planens målsætninger for den økonomiske og finansielle omstilling

De italienske myndigheder hævder, at lønomkostningsreduktionerne i perioden 1996-2000 betegner en videreførelse af den betydelige indsats, der er gjort siden 1990, og må anses for planens mest sikre elementer, navnlig i betragtning af aftalen med fagforeningerne af 19. juni 1996. Dertil kommer, at den metodologi, der benyttedes til at identificere den overskydende arbejdskraft bygger på både Business Process Reengineering-programmer og en analyse af værditilvæksten hvad angår det administrative personale, og aktivitetsomfanget hvad angår det operationelle personale. De italienske myndigheder understreger, at planens programmer forløber fint, eftersom Alitalia Team påbegyndte sine aktiviteter den 1. november 1996 (to måneder før end beregnet), og nedskæringen af arbejdsstyrken gennemføres hurtigere end forventet.

4) Holdningen til planen blandt Alitalias ansatte

Med hensyn hertil anfører de italienske myndigheder, at fagforeningerne helt klart har tilkendegivet, at de støtter gennemførelsen af den anmeldte plan. Den overordnede aftale, der blev indgået den 19. juni 1996 med fagforeningerne, har således ført til en række gennemførelsesaftaler, bl.a. med flyteknikerne den 30. oktober 1996, med kabinpersonalet den 22. oktober 1996 og med piloterne den 4. oktober 1996; sidstnævnte aftale omhandler også piloternes overførsel til Alitalia Team.

5) Beregning af transaktionens interne rente

De italienske myndigheder minder om, at beregningsmetoden for den interne rente er i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer, især hvad angår medtagelse af insolvensomkostninger i beregningen, samt med beslutning 96/278/EF. IRI's direkte tab i tilfælde af Alitalias fallit er i øvrigt forsigtigt anslået. Med hensyn til den gennemsnitlige årlige vækstrate efter år 2000, er den sat til 5,9 %.

Hvad den anden kapitalførsel angår, anfører de italienske myndigheder, at selv om IRI har bekræftet sin forpligtelse til som kontrollerede aktionær i virksomheden at indskyde 1 500 mia. lire, kan minoritetsaktionærer og private investorer ligeledes træde til for at dække dette beløb, da der er udsigt til, at Alitalia privatiseres.

De italienske myndigheder meddeler sluttelig, at den vigtigste hindring for Alitalias privatisering, nemlig reglen om, at IRI skal eje mindst 51 % af aktiekapitalen i det nationale luftfartsselskab, for nyligt er blevet ophævet.

IV

Efter at proceduren blev indledt, er der fremsendt bemærkninger fra den britiske, danske, norske og svenske regering samt fra interesserede parter såsom luftfartsselskaberne Air One, British Airways, British Midland, KLM,

Lauda Air, Lufthansa, SAS og Virgin Atlantic, som konkurrerer med Alitalia, Sammenslutningen af EF-Luftfartsselskaber (ACE) og »Associazione Nazionale Utenti di Servizi Pubblici« (Assoutenti). I alt har fire medlemsstater og ti interesserede parter, herunder otte luftfartsselskaber, indsendt bemærkninger, hvoraf det fremgår, at alle tilslutter sig Kommissionens beslutning om at indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2. Endvidere rejses der flere spørgsmål, som har tilknytning til den tvivl, der er givet udtryk for i beslutningen.

I deres bemærkninger minder medlemsstaterne først og fremmest om, at EF-traktatens statsstøtteregler skal anvendes strikt inden for luftfartssektoren, nu hvor man står over for afslutningen af sektorens liberalisering (1. april 1997) i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92, (EØF) nr. 2408/92 og (EØF) nr. 2409/92 ^(*) (den tredje »luftfartspakke«). De anfører endvidere, at kapitaltilførslen til Alitalia ifølge omstrukturierungsplanen udgør statsstøtte. Danmark og Det Forenede Kongerige fremhæver således dels den store usikkerhed og de urealistiske prognoser, som planen skulle være baseret på, dels den omstændighed, at ingen privat investor har indvilget i at deltage i transaktionen. De fire stater tilføjer, at støtten ikke kan nyde godt af en undtagelse i henhold til traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), idet betingelserne for en sådan undtagelse ikke er opfyldt i denne sag, hvilket især skyldes omstrukturierungsplanens ekspansive og ikke-restriktive karakter. Sverige henviser i den henseende til den planlagte udvidelse af Alitalias flyflåde frem til år 2000 samt til, at der hverken påtænkes kapacitetsnedskæringer eller nedlæggelse af urentable ruter. Danmark og Norge understreger, at støttebeløbet er alt for højt og vil føre til en overkapitalisering af virksomheden. Det Forenede Kongerige og Danmark anfører ligeledes, at støtten vil medføre, at Alitalias vanskeligheder overføres til selskabets EU-konkurrenter, idet støtten i realiteten vil blive anvendt til at finansiere Alitalias betydelige investeringer i nye fly i de seneste år, hvilket er hovedårsagen til selskabets nuværende gæld.

Med hensyn til betingelserne for, at en støtte kan falde ind under undtagelsesbestemmelserne, nævner Danmark og Norge Alitalias afhændelse af Alitalias »non-core«-aktiviteter, medens Det Forenede Kongerige angiver betingelser, som sikrer, at der ikke diskrimineres i spørgsmål om afgang- og ankomsttider, ground handling, adgang til lufthavnsanlæg og ruteflyvning i Italien, herunder særligt for så vidt angår overførslen af aktiviteter fra Linate til Malpensa.

Medens Danmark tilslutter sig, at Kommissionens undersøgelse bør omfatte den samlede kapitaltilførsel på 3 310 mia. lire ifølge omstrukturierungsplanen, mener Det Fore-

nede Kongerige og Norge derimod, at Kommissionens beslutning af 9. oktober 1996 om at indlede proceduren kun vedrører den første kapitaltilførsel på 1 500 mia. lire, og at den anden kapitaltilførsel på samme beløb bør være genstand for en særskilt beslutning om at indlede en procedure om statsstøtte. Endelig mener Danmark og Sverige, at Kommissionen ved en supplerende meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* bør meddele medlemsstaterne og andre interesserede parter nye oplysninger, som den måtte have fået kendskab til i sagen.

Disse forskellige punkter fremgår ligeledes i varierende grad af bemærkningerne fra de interesserede parter, men er ofte gennemgået mere udførligt. Samtlige interesserede parter mener, at Alitalias rekapitalisering udgør statsstøtte, som ikke er forenelig med traktaten. De andre interesserede parter anfører dog også supplerende elementer.

Air One, Assoutenti, British Airways, KLM og SAS giver udtryk for meget stor tvivl, hvad angår udviklingen af Alitalias aktiviteter i Malpensa-lufthavnen ifølge planen, og henviser til forsinkelserne med hensyn til infrastrukturens færdiggørelse, problemer i forbindelse med overførslen af rutetrafikken fra Linate til Malpensa, eller de problemer, som Alitalia får med samtidig at administrere to knudepunkter (Malpensa og Fiumicino). Air One og Assoutenti fremhæver ligeledes den usikkerhed, der hersker med hensyn til betingelserne for de ansattes investering i virksomheden, idet en sådan kapitalinvestering kræver en ændring af den italienske skattelovgivning. De to luftfartsselskaber anfører endvidere, at salget af Alitalias hovedsæde ikke vil indbringe det skønnede beløb. Air One og Lauda Air nævner en yderligere og ulovlig støtte, som den italienske stat har ydet Alitalia i form af finansiering af førtidspensioneringsordninger i henhold til lovdekret nr. 546/96 af 23. oktober 1996 (ophævet til lov nr. 640 af 20. december 1996).

Med hensyn til spørgsmålet, om der foreligger støtte, fremhæver Air One, Assoutenti og British Airways den manglende deltagelse af private investorer i transaktionen og usikkerheden ved og den overdrevne optimisme med hensyn til planens prognoser, særligt hvad angår rutetrafikken og indtægterne. Air One, Assoutenti og British Airways anfører, at der i rentabilitetsberegningerne for transaktionen ikke er taget hensyn til de insolvensomkostninger, der bæres af IRI, samt at Alitalia fortsat er tabsgivende til trods for de gunstige konjunkturer. ACE, British Airways, SAS, Air One og Assoutenti anfører ligeledes, at foranstaltningerne og omkostningsnedskæringerne i den plan, der er meddelt Kommissionen, er utilstrækkelige. De to sidstnævnte selskaber mener endvidere, at planen undervurderer det konkurrencemæssige pres, som Alitalia vil blive udsat for i de kommende år.

^(*) EFT L 240 af 24. 8. 1992, s. 1, 8, og 15.

Med hensyn til støttens uforenelighed med EF-traktaten understreger British Airways og Virgin Atlantic først og fremmest, at støtten ikke er bydende nødvendig, da Alitalia selv burde kunne fremskaffe midlerne til omstruktureringen ved at afhænde aktiver og reducere sine omkostninger, på linje med de private selskaber. Samtidig gør de to luftfartsselskaber opmærksom på planens ekspansionistiske karakter og på, at den planlagte kapitaltilførsel er unødvendigt stor. Sammen med Air One og SAS fremhæver de, at støtten ikke vil sikre, at Alitalia igen bliver et levedygtigt foretagende, idet omstrukturingsplanen især ikke indebærer en tilstrækkelig reduktion af driftsomkostningerne og heller ikke, at virksomhedens urentable aktiviteter opgives. Air One, British Airways og SAS understreger også den manglende gennemskuelighed, hvad angår støtteforanstaltningens gennemførelse. British Airways nævner desuden, at den italienske regering ofte har blandet sig i ledelsen af Alitalia, og at støtten ikke fremmer udviklingen af en erhvervsgren, jf. EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), idet denne betingelse skal vurderes på EF-plan, hvor der allerede findes en konkurrencedygtig og effektiv luftfartssektor. I øvrigt understreger ACE, Air One, Assoutenti, British Airways, British Midland, Lufthansa og Virgin Atlantic kraftigt risikoen for, at Alitalias problemer overføres til selskabets EF-konkurrenter og peger på de aggressive og konkurrencefordrejende metoder, som Alitalia benytter på det italienske marked (*swamping*, meget lave priser, manipulering med ankomst- og afgangstider). Lufthansa og Assoutenti minder i den forbindelse om, at Alitalia for nylig har fået en alvorlig irettesættelse af den italienske monopolmyndighed. Lauda Air og Air One tilføjer, at støttens konkurrencefordrejende virkninger vil blive forstærket af det italienske lovdekret af 16. april 1992, som giver Alitalia eneret til at beflyve størstedelen af de faste ruter mellem Italien og tredjelande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). De interesserede parter anmoder derfor Kommissionen om at modsætte sig transaktionen.

Med hensyn til betingelserne for, at Kommissionen eventuelt kan acceptere den støtte, der ydes Alitalia, foreslår de interesserede parter primært følgende løsninger:

- Alitalia pålægges at afvikle de ikke-strategiske aktiviteter (British Airways, Lufthansa, SAS, Virgin Atlantic)
 - støttebeløbet reduceres kraftigt (ACE, British Airways, Virgin Atlantic)
 - Alitalia-koncernens udbudte kapacitet begrænses (ACE, Assoutenti, British Midland, Lauda Air, Lufthansa, SAS, Virgin Atlantic), og den pålægges at ophøre med at beflyve urentable ruter
 - Alitalia får forbud mod at benytte sig af prissørerskab på hele sit rutenet (Lufthansa, SAS, Virgin Atlantic)
 - Alitalias legale monopol på forbindelser til tredjelande ophæves (Assoutenti, Lauda Air, Lufthansa)
 - Alitalia pålægges at acceptere interlining sammen med de nytilkomne selskaber (Assoutenti)
 - Alitalias konkurrencefordrejende metoder forbydes (Assoutenti, Lufthansa)
 - den diskriminerende behandling, som Alitalia nyder godt af, ophører, især hvad angår ground handling (KLM), trafikfordeling mellem Linate og Malpensa (KLM, Lufthansa) lufthavnsskatter og -afgifter (Lufthansa, SAS) samt tildeling af afgang- og ankomsttider (Lufthansa, Virgin, Atlantic).
- Endelig gør flere af de interesserede parter opmærksom på, at det nøjagtige støttebeløb, sagen vedrører, ikke klart fremgår af Kommissionens beslutning af 9. oktober 1996 om indledning af proceduren.
- Kommissionen videresendte medlemsstaternes og de interesserede parters bemærkninger til den italienske regering den 18. december 1996 og 15. januar 1997. Ved brev af 15. januar 1997 fremsendte de italienske myndigheder deres kommentarer til de bemærkninger, de havde modtaget. I brevet gentager myndighederne, at kapitaltilførslen til Alitalia er en kommerciel og rentabel transaktion, og bestrider især fem af de punkter, medlemsstaterne og de interesserede parter har anført.
- For det første, med hensyn til private investorers manglende deltagelse i transaktionen, anfører de italienske myndigheder, at man ikke har søgt efter private investorer til helt eller delvist at tegne kapitalforhøjelsen, samt at deltagelse af private investorer i dette tilfælde ikke ville tjene IRI's interesser. Det skyldes, at det indtil videre vil være en fordel for IRI selv at foretage kapitaltilførslen for derefter at afhænde sin kapitalandel på gunstigere betingelser, når Alitalia er blevet et økonomisk levedygtigt foretagende igen. Dertil kommer, at såfremt private partnere erhverver kapitalandele i Alitalia på nuværende tidspunkt, vil det være nødvendigt at udarbejde en plan på mellemlang til lang sigt, som ikke vil gøre muligt for virksomheden fuldstændigt at genskabe blance i finansiel og ledelsesmæssig henseende i 1998, hvorfor den ikke vil kunne drage fuld fordel af indledningen af aktiviteterne i Malpensa-lufthavnen.
- For det andet, hvad angår saneringsplanens manglende troværdighed, understreger de italienske myndigheder, at de prognoser, som danner grundlag for planen, ikke alene er realistiske, men også rimelige, da der er indbygget en sikkerhedsmargin i planen, hvad angår låneomkostninger, trafikforventninger og omkostningsreduktioner. Den positive effekt af jubilæet ved årtusindskiftet er ydermere ikke indkalkuleret. Med hensyn til den samtidige benyttelse af de to knudepunkter, Malpensa og Fiumicino, minder de italienske myndigheder om, at Alitalia allerede har to lufthavnsplatforme (Fiumicino og Linate), at det er vigtigt at forbedre selskabets net ved at udvikle trafikken på det vigtigste italienske marked (Norditalien), at store europæ-

iske luftfartsselskaber allerede med succes opererer med flere knudepunkter, samt at transporttiden mellem Malpensa og Milano er af samme størrelsesorden som transporttiden mellem bycentrum og lufthavn i andre europæiske byer. Myndighederne hævder endvidere, at væksten i Alitalias trafik på interkontinentale ruter er forenelig med langdistanceflyenes kapacitet, idet planen foruden indsættelsen af fire nye langdistancefly ligeledes indebærer aftaler med andre transportører og befragtning af fly. De italienske myndigheder tilføjer endelig, at planen styrker tendensen til at reducere lønomkostningerne, samt at Alitalias produktivitet i øvrigt allerede er blandt de højeste inden for sektoren.

For det tredje, med hensyn til den omstændighed, at der ikke foretages kapacitetsnedsækninger eller nedlægning af urentable linjer, anfører de italienske myndigheder, at vækstforventningerne i omstrukturingsperioden ligger betydeligt under den forventede markedsvækst til trods for den påregnede udvikling af aktiviteterne i Malpensa-lufthavnen. Myndighederne tilføjer, at der må tages hensyn til de enkelte ruters samlede bidrag til netværket, og i den henseende er bruttoavancen for netværkets tre elementer (national, international og interkontinental) positiv.

For det fjerde, med hensyn til påstanden om, at kapitalforhøjelsen fordrejer konkurrencen, fastholder de italienske myndigheder, at de kommercielle initiativer, Alitalia har lanceret i de seneste måneder, ikke medfører, at selskabet bliver prisførende, samt at de indgår i omstrukturingsplanens strategi og opfylder bestemte kriterier (segmentering af efterspørgslen, forbindelser til internationale og interkontinentale afgang, bedre udnyttelse af flyene).

Til sidst, med hensyn til de betingelser, Kommissionen bør opstille, kan de italienske myndigheder ikke se noget formål med dem, da de er af den opfattelse, at Alitalias rekapitalisering ikke udgør statsstøtte. De præciserer endvidere, at en begrænsning af Alitalias vækst vil underminere logikken i planen på et tidspunkt, hvor luftfartssektoren generelt er inde i en vækstperiode.

V

Som meddelt i åbningsskrivelsen af 21. oktober 1996 til de italienske myndigheder anmodede Kommissionen allerede i november 1996 en uvildig konsulent (Ernst & Young) om at indhente oplysninger vedrørende nogle af tvivlsspørgsmålene. Konsulenten fik således først til opgave at anvende princippet om den markedsökonomiske investor over for den omhandlede transaktion og foretage en generel evaluering af Alitalias situation, vurdere de optioner, der blev tilbudt de offentlige (IRI) og private aktionærer under særlig hensyntagen til bestemmelserne i artikel 2447 i Codice Civile, beregne transak-

tionens interne afkast, og mere generelt identificere eventuelle støtteelementer, herunder også garantier. Såfremt konsulenten med hensyn til det første element skulle konkludere, at den planlagte kapitaltilførsel på 3 000 mia. lire ikke svarer til en rationel investors handlemåde, skal konsulenten dernæst vurdere omstrukturingsplanens levedygtighed og tilstrækkelighed, verificere om beløbet på 3 000 mia. lire er tvingende nødvendigt set ud fra planens målsætninger, og endelig undersøge, om der er andre alternativer end en kapitaltilførsel.

Kommissionens konsulent udførte sin opgave i samarbejde med repræsentanter for IRI og Alitalia, som stillede alle nødvendige oplysninger til rådighed. Efter fuldførelse af opgavens første del forelagde konsulenten den 11. december 1996 sin rapport for Kommissionen. Følgende punkter i rapporten skal fremhæves:

- Codice Civile pålægger aktionærerne i Alitalia snarest at foretage en rekapitalisering af virksomheden eller lade den træde i likvidation som følge af dens finansielle situation.
- Omstrukturingsplanen svarer snarere til en plan for at vende udviklingen end en forretningsplan, når der henses til Alitalias situation. En investor ville i en sådan situation kræve en årlig minimumsforrentning (*hurdle rate*) på 30 %-40 %.
- Omkostningerne i forbindelse med de tab, IRI-koncernen ville lide i tilfælde af Alitalias fallit som følge af lån, andre selskaber i koncernen har ydet Alitalia, er en overordentlig vigtig faktor i de beregninger og analyser, der skal foretages.
- Selv om den anslåede vækst i Alitalias cash flow efter år 2000 må betegnes som et temmeligt tilfældigt skøn, er den samtidig af afgørende betydning. Derfor har konsulenten foruden de italienske myndigheders skønnede sats på 5,93 % ligeledes taget en hypotetisk sats på 4 % i betragtning.
- Førtidspensionsordningen for ansatte i Alitalia, hvortil der er afsat et beløb på ca. 160 mia. lire på det italienske statsbudget for perioden 1995-2001, indeholder muligvis støtteelementer.
- I den nye beregning, som er foretaget efter justering af de data, der er forelagt af Alitalia, varierer det interne afkast af kapitaltilførslen på 3 000 mia. lire fra -12,5 % til +25,7 % afhængigt af, hvilke forudsætninger der lægges til grund (medtagelse eller udelukkelse af insolvensomkostninger, medtagelse eller udelukkelse af finansiering af førtidspensionsordningen, forskellige skøn med hensyn til cash flow-udviklingen efter år 2000 og IRI's kapitalandel i Alitalia frem til år 2000). Under alle omstændigheder er det interne afkast betydeligt lavere end den minimumssats, der kræves, i betragtning af de risici en investor løber.

Konsulentens rapport blev meddelt den italienske regering den 12. december 1996 med henblik på kommentarer. Generelt retter de italienske myndigheder i deres kommentarer, som blev fremsendt til Kommissionen den 20. december, ikke megen kritik mod konsulentens arbejde. De finder dog følgende fire punkter uacceptable eller selvmodsigende: at det kritiske afkast (•hurdle rate•) er sat til 30 % eller derover, at førtidspensionsordningen anses for en supplerende kapitaltilførsel, at gennemsnitlig årlig vækstrate for cash flow'et efter år 2000 hypotetisk reduceres til 4 %, og endelig at insolvensomkostningerne ikke medtages i beregningerne.

På grundlag af alle de foreliggende oplysninger, og især konsulentrapporten, underrettede Kommissionen på et møde i Bruxelles, den 16. januar 1997 og ved brev af 22. januar 1997 de italienske myndigheder og Alitalias ledelse om, at den omstruktureringsplan for virksomheden, der blev meddelt den 29. juli 1996, ikke syntes tilstrækkelig til at begrunde en positiv beslutning, og at det var nødvendigt at indhente supplerende oplysninger med henblik på at vurdere de påkrævede justeringer. Denne undersøgelse skulle finde sted i samråd med Kommissionens konsulent. I den forbindelse blev der den 24. januar 1997 afholdt et teknisk møde i Rom mellem Kommissionen, Alitalia og deres respektive konsulenter.

VI

Efter drøftelser mellem Kommissionen og de italienske myndigheder i januar 1997, og under hensyntagen til kommentarerne fra medlemsstaterne og andre interesserede parter, meddelte Alitalia i februar 1997 uofficielt Kommissionen, at selskabet var indstillet på at revidere omstruktureringsplanen. Justeringerne hviler på mere moderate skøn både på det makroøkonomiske plan og med hensyn til data vedrørende virksomheden, særlig hvad angår udviklingen i udbuddet og udbyttet, og omfatter følgende elementer:

- Antallet af Alitalias ruter og afgang nedskæres med næsten 10 % fra 1997. I alt annulleres ca. 27 000 flyvninger pr. år.
- Flyflådens størrelse fastholdes på det nuværende niveau indtil omstruktureringsplanens afslutning; i år 2000 vil flåden bestå af 158 fly i stedet for de 172, der oprindeligt var påtænkt i planen, og 157 fly ved udgangen af 1996. For så vidt angår udbudte sæder repræsenterer dette en reduktion på ca. 16 % i forhold til den oprindelige plan. Som følge heraf reduceres nyansættelserne med 476 personer i løbet af omstruktureringsperioden. Alitalias samlede arbejdsstyrke reduceres med 1 212 personer mellem december 1996 og december 2000.
- Den planlagte kapitaltilførsel nedskæres fra 3 000 mia. lire til 2 800 mia. lire, primært som følge af et lavere investeringsbehov.

— Alitalias kapitalinteresse i det elektroniske reservationssystem Galileo afhændes.

— Alitalias afskrivningsmetode for fly bringes på linje med den metode, der i øjeblikket anvendes af de andre store EF-luftfartsselskaber.

Allerede i februar 1997 anmodede Kommissionen sin konsulent om at se nærmere på den reviderede omstruktureringsplan for Alitalia. Den 6. marts fremsendte konsulenten et rapportudkast til Kommissionen, som samme dag videresendtes med henblik på kommentarer fra de italienske myndigheder. Rapportudkastet tog højde for de foreliggende 1996-resultater for Alitalia. I rapportudkastet konkluderes det, at selv om den reviderede omstruktureringsplan faktisk ser ud til at være mere forsigtig end den oprindelige og virker meget mindre ekspansionistisk, er den imidlertid stadig baseret på flere temmelig optimistiske prognoser. Konsulenten mener således, at transaktionen fortsat er forbundet med store risici, hvilket betyder, at en investor i en sådan situation ville kræve en årlig minimumsforrentning på ikke under 30 %. Konsulenten tilføjer, at denne sats ligger betydeligt over transaktionens interne afkast, selv om justeringerne har forbedret dette betydeligt.

I et dokument, som blev overgivet til Kommissionen den 25. marts samt i et brev af 3. april 1997, fremsatte de italienske myndigheder deres kommentarer til det rapportudkast, der blev tilsendt dem den 6. marts 1997. De bestrider flere af punkterne i rapportudkastet og især, at visse af planens prognoser skulle være optimiske, samt at det krævede årlige minimumsafkast fastsættes til 30 %. Samtidig gentager de, at den pågældende investering er i overensstemmelse med princippet om den private investor i en markedsøkonomi.

Samtlige spørgsmål, der er rejst i forbindelse med denne sag, blev drøftet nærmere på et møde i Bruxelles den 8. april 1997 mellem Kommissionen og dennes konsulent og Alitalia og dennes konsulent. Efter mødet anmodede Kommissionen ved brev af 11. april 1997 Alitalia og de italienske myndigheder om yderligere oplysninger. Anmodningen blev besvaret ved breve af henholdsvis den 15. april og 17. april 1997, der indeholdt de ønskede præciseringer og oplysninger. Det blev især bekræftet, at IRI ville påtage sig hele kapitaltilførslen på 2 800 mia. lire.

Ved brev af 18. april 1997 underrettede Kommissionen Alitalia og de italienske myndigheder om, at den på grund af de grundlæggende problemer i forbindelse med vurderingen af IRI's insolvensomkostninger i tilfælde af Alitalias fallit og omfanget af de kommercielle risici, som planen stadig indebar, ikke var i stand til at vedtage en positiv beslutning på grundlag af princippet om den markedsøkonomiske investor. Efter denne brevveksling blev der i maj og juni 1997 afholdt flere møder i Bruxelles og Rom mellem de italienske myndigheder og Kommissionen.

På møderne nåede man til enighed om yderligere forbedringer af planen på følgende punkter:

- Omkostningsreduktionerne fremskyndes ved, at Alitalias ansatte overføres til Alitalia Team hurtigere end oprindeligt planlagt.
- Kapitaltilførslen reduceres til 2 750 mia. lire, og opdeles desuden i tre trancher; en første tranche på 2 000 mia. lire (som inkluderer de 1 000 mia. lire, der blev ydet som forskud i juni 1996) betales umiddelbart efter vedtagelsen af en positiv beslutning, en anden tranche på 500 mia. lire, betales i maj 1998 og en tredje tranche på 250 mia. lire i maj 1999.
- Alitalia afhænder sine kapitalandele i det ungarske flyselskab Malev og i seks regionale lufthavne i Italien (Genova, Napoli, Rimini, Firenze, Lamezia Terme og Torino).

Den analyse som Kommissionens konsulenter har foretaget, viser, at de nye ændringer reducerer de risici i forbindelse med omstrukturingsplanen og øger kapitaltilførselens rentabilitet. I en supplerende rapport konkluderer Kommissionens konsulent desuden, at som følge af ændringer og justeringer af planen siden januar 1997 virker den nu realistisk og gør det muligt for Alitalia at opnå en tilfredsstillende rentabilitet i år 2000. Konsulenten tilføjer, at kapitaltilførselsbeløbet må anses for absolut nødvendigt og passende i betragtning af målene i omstrukturingsplanen og de behov, der opstår som følge af omstrukturen.

Den 26. juni 1997 fremsendte de italienske myndigheder officielt alle de ovennævnte tilpasninger af planen til Kommissionen. Den reviderede plan er blevet forelagt virksomhedens fagforeninger til konsultation og indeholder reviderede økonomiske og finansielle prognoser, som er justeret på grundlag af disse elementer og de foreliggende resultater for 1996. Hovedtallene i den reviderede plan er angivet nedenfor:

	1996	1997	1998	1999	2000
Omsætning	7 834	7 966	8 232	8 674	9 167
Driftsresultat	— 24	165	438	718	929
Nettoresultat	— 1 291	175	294	487	649
Nettogæld (inklusive leasingaftaler og •TFR• pensionsfonde)	4 268	3 077	3 289	3 180	3 319
ATK	7 118	7 014	7 197	7 496	7 724
Antal ansatte (pr. 31. 12.)	17 390	16 677	15 934	16 044	16 178
Antal fly	157	143	148	153	158
Investeringer	—	443	983	1 097	1 202

	1997	1998	1999	2000
Finansielle nøgletal				
<u>Driftsresultat</u>				
<u>Omsætning</u>	2,1 %	5,3 %	8,3 %	10,1 %
<u>Gæld (gearing) ⁽¹⁾</u>				
<u>Egenkapital</u>	2,1	1,6	1,2	1,1
Produktivitetsnøgletal				
<u>ATK</u>				
<u>Antal ansatte</u>	425	452	467	477
Omkostningsnøgletal				
<u>Driftsomkostninger ⁽²⁾</u>				
<u>ATK</u>	1 077	1 022	979	963
<u>Lønomsøstninger</u>				
<u>Driftsomkostninger</u>	23,7 %	22,9 %	22,6 %	22,0 %
<u>Kabinepersonale</u>				
<u>Driftsomkostninger</u>	5,5 %	5,2 %	5,0 %	4,5 %
<u>Cockpitbesætning</u>				
<u>Driftsresultater</u>	6,4 %	6,3 %	6,2 %	6,2 %

⁽¹⁾ Inkluderet i gælden er ikke-tilbagebetalte beløb på finansielle leasingkontrakter samt den særlige henlæggelse (•TFR•) til aftrædelsesgodtgørelser.

⁽²⁾ I faste priser for 1996.

I deres brev af 26. juni 1997 erkender de italienske myndigheder desuden, at den tilpassede plans finansielle del udgør en støtteforanstaltning efter traktaten og angiver forskellige forpligtelser, som de vil overholde:

- 1) De vil over for Alitalia forholde sig om en normal aktionær; de vil tillade, at virksomheden administreres udelukkende efter kommercielle principper samt undlade at blande sig i dens administration undtagen i forhold, som er nøje forbundet med den italienske stat som aktionær.
- 2) De vil hverken tilføre Alitalia ny kapital eller yde støtte af nogen anden art, herunder i form af lånegarantier.
- 3) Frem til den 31. december 2000 vil Alitalia udelukkende anvende støtten til omstrukturingsformål og ikke til at erhverve yderligere kapitalinteresser i andre flyselskaber.
- 4) Alitalia vil ikke modtage fortrinsbehandling i forhold til andre EF-luftfartsselskaber, især hvad angår tildelelse af trafikrettigheder (heller ikke til tredjelande uden for EØS), afgangs- og ankomsttider, ground handling og adgang til lufthavnsfaciliteter, i det omfang en fortrinsbehandling ville stride imod fællesskabsretten. De italienske myndigheder bekræfter særligt, at de ikke vil anvende bestemmelser, der strider imod fællesskabsretten, og garanterer, at:
 - a) de omgående vil indlede proceduren for en revision af aftale nr. 4372 af 15. april 1992, som blev godkendt ved dekret af 16. april 1992, med henblik på at sikre, at denne aftale overholder fællesskabsretten, især hvad angår »prioriteter», »statslig indblanding», »forenelighed med bestemmelserne om liberalisering af luftfartssektoren» og »lufthavnsprivilegier»; de vil afslutte denne revision inden den 31. december 1998
 - b) der allerede er foretaget en de facto-revision af aftalen, hvad angår ovennævnte punkter, efter brevveksling med Alitalia på grundlag af aftalens § 50, som fastsætter, at aftalen kun finder anvendelse i det omfang, den stemmer overens med fællesskabsretten
 - c) Alitalia har afstået fra den prioritetsret, der følger af artikel 3 i ovennævnte aftale
 - d) de i de italienske lufthavne, som koordineres helt eller delvist, inden starten på vintersæsonen 1997-

1998 vil udpege en koordinator, som ikke har tilknytning til Alitalia, og som kan handle uafhængigt af selskabet.

- 5) Indtil den 31. december 2000 vil den udbudte kapacitet for fly, der drives af Alitalia eller andre transportører på sådanne betingelser, at der består en kommerciel risiko for Alitalia (aftaler om wet-leasing block space, joint venture, osv.), ikke overstige følgende grænser:

a) antallet af disponible sæder vil ikke overstige 28 985, herunder 26 350 i Alitalias egen flåde

b) væksten i udbudte ASK (Available Seat Kilometer)

— inden for EØS, med undtagelse af Italien

— inden for Italien

vil for hvert kalenderår ikke overstige 2,7 %; ingen vækst i ASK vil blive tilladt, hvis de tilsvarende markeder vokser med under 2,7 %. Såfremt vækstraten på de tilsvarende markeder overstiger 5 %, tillades det imidlertid, at udbuddet foruden de 2,7 % øges med den procentdel af væksten, der overstiger 5 %.

- 6) Alitalia vil anvende det bogholderisystem, der sikrer en hurtig beregning af rentabiliteten for hver rute. Rentabiliteten defineres som forholdet mellem de samlede indtægter og omkostninger (de samlede omkostninger er lig med summen af variable og faste omkostninger) på ruten.

- 7) Indtil den 31. december 2000 vil Alitalia afholde sig fra at tilbyde priser på selskabets ruter, der ligger under konkurrenternes priser for et tilsvarende tilbud.

- 8) Alitalia vil afhænde sin aktiepost i Malev senest den [...] ⁽⁶⁾.

- 9) Alitalia vil fortsætte med fuldt ud at gennemføre den omstrukturingsplan, der blev meddelt Kommissionen den 29. juli 1996, og som blev ændret den 26. juni 1997, særligt hvad angår opfyldelsen af produktivits- og rentabilitetsmålene samt målene med hensyn til den finansielle sanering.

⁽⁶⁾ Forretningshemmelighed.

- 10) Inden udgangen af marts måned i 1998, 1999, 2000 og 2001 vil de italienske myndigheder forelægge Kommissionen en årlig statusrapport vedrørende Alitalias omstrukturering og økonomiske og finansielle stilling samt overholdelsen af nærværende betingelser. Den årlige rapport vil indeholde en oversigt over kommercielle og driftsmæssige samarbejdsaftaler indgået af Alitalia i det foregående regnskabsår (navn på og kort beskrivelse af medkontrahenterne). Kommissionen vil i givet fald lade oplysningerne i rapporten verificere af en uvildig konsulent, som udpeges i samråd med den italienske regering.

De italienske myndigheder præciserer endvidere, at udbetaling af anden og tredje tranche af kapitaltilførslen i henholdsvis maj 1998 og maj 1999 sker på betingelse af, at ovennævnte forpligtelser overholdes, omstruktureringsplanen rent faktisk gennemføres, og de forventede resultater opnås (især hvad angår de ovenfor anførte omkostnings- og produktivitetstegn). De forelægger en rapport for Kommissionen mindst ti uger før udbetalingen af de to sidste trancher, således at Kommissionen har mulighed for at fremsætte sine bemærkninger med assistance fra en uvildig konsulent udpeget af Kommissionen i samråd med den italienske regering.

I brevet af 26. juni 1997 anfører de italienske myndigheder ligeledes, at de har opgivet lovforslaget om den italienske regerings finansiering af MD-80-flyenes modernisering, samt at virksomhedens hovedsæde i Magliana sælges til gældende markedspris.

Endelig redegør myndighederne i brevet af 26. juni 1997 for lovdekret nr. 546 vedrørende førtidspensionering af 700 ansatte i Alitalia i perioden 1995-1997. Ifølge lovdekretet skal der udbetales en supplerende månedlig ydelse, indtil de berørte tidligere ansatte når den almindelige pensionsalder. Det samlede budget for ordningen anslås til 160 mia. lire for perioden 1995-2001, heraf 56,6 mia. lire blot for perioden 1995-1997.

Kommissionen noterer sig, at de italienske myndigheder i samme brev anfører, at Alitalia har forpligtet sig til inden den 5. juli 1997 at indsætte et beløb på 56,6 mia. lire plus renter på en spærret konto hos en notar med henblik på tilbagebetaling til den italienske stat, samt at denne transaktion ikke kan annulleres. Hvad angår de resterende midler anfører de italienske myndigheder, at Alitalia senest ultimo juni hvert år indtil år 2001 vil indbetale de

beløb på den spærrede konto, der tilkommer de berørte ansatte for hvert af de pågældende år.

Med udgangspunkt i samtlige ovenfor nævnte faktiske omstændigheder er Kommissionen i stand til at foretage en endelig vurdering i denne sag.

RETSLIG VURDERING

VII

I henhold til traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, (aftalen) er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet og aftalen, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og mellem de kontraherende parter.

I det foreliggende tilfælde må den kapitaltilførsel på i alt 2 750 mia. lire, som det offentlige holdningselskab IRI har til hensigt at foretage til fordel for Alitalia, og som er beskrevet i den plan, der er meddelt Kommissionen, undersøges med udgangspunkt i disse bestemmelser.

Først og fremmest kan der ikke herske tvivl om, at kapitaltilførslen må betragtes som statsmidler efter ovennævnte bestemmelser. Midlerne kommer nemlig specifikt fra den italienske statskasse, og beslutningen om at foretage kapitaltilførslen kan henføres til de italienske myndigheder, jf. Domstolens dom i sagen »Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber« (af 21. marts 1991, sag 305/89, Italien mod Kommissionen (⁷⁾).

Hvad dernæst angår tilstedeværelsen af støtteelementer, fastslår både traktaten og aftalen princippet om, at de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne ikke berøres af traktaten og aftalen (traktatens artikel 222 og aftalens artikel 125), samt princippet om, at der skal herske lighed mellem offentlige og private virksomheder. Ifølge disse principper må Kommissionens indgriben over for offentlige virksomheder hverken være skadelig eller gavnlig, som f.eks. når den undersøger en transaktion med udgangspunkt i de ovennævnte bestemmelser i traktatens artikel 92 og aftalens artikel 61. Der må derfor i hver enkelt sag tages stilling til, om en transaktion mellem en medlemsstat og en offentlig virksomhed udgør en almindelig kommerciel transaktion, eller om der helt eller delvis er tale om støtteforanstaltninger.

(⁷⁾ Sml. 1991, s. I-1603, præmies 11-16.

For at kunne foretage en sådan bedømmelse må Kommissionen tage udgangspunkt i princippet om den markedsøkonomiske investor. Ifølge dette princip er der ikke tale om statsstøtte, hvis en stat tilfører kapital under omstændigheder, der ville være acceptable for en privat investor, der opererer under normale markedsøkonomiske vilkår⁽⁸⁾. Generelt anser Kommissionen ikke offentlig kapitaltilførsel for at være statsstøtte, hvis private aktionærer deltager i transaktionen i forhold til antallet af deres aktier og på samme vilkår som den offentlige investor. De private investorers andel skal dog have reel økonomisk betydning. I det foreliggende tilfælde, og selv hvis det godtages, at den andel af Alitalias aktiekapital på 10 %, der ejes af private investorer, kan anses for at have reel økonomisk betydning, må det under alle omstændigheder lægges til grund, at ingen privat investor deltager i kapitalforhøjelsen på 2 750 mia. lire. De ansattes erhvervelse af aktier i virksomheden for et beløb af 310 mia. lire, der indgår i aftalen af 19. juni 1996, kan heller ikke komme i betragtning i denne forbindelse, da det finder sted på helt andre betingelser.

Da der altså ikke er tale om betydelig deltagelse af private investorer i den pågældende transaktion, må Kommissionen anvende en mere teoretisk fremgangsmåde: reglerne for denne er flere gange blevet præciseret af både Kommissionen og Domstolen. Domstolen har således i den citerede dom af 21. marts 1991 udtalt, at det må undersøges om en privat investor af en størrelse, der kan sammenlignes med organer, som forestår forvaltningen af den offentlige sektor, under tilsvarende omstændigheder kunne tænkes at ville have indskudt en kapital af den omhandlede størrelse⁽⁹⁾ samt at »der vel skal foretages en sammenligning mellem de indgreb, som iværksættes af en offentlig investor når denne forfølger visse formål med hensyn til økonomisk politik, og den fremgangsmåde, der følges af en privat investor, men denne sidste behøver ikke nødvendigvis være en almindelig investor, som placerer kapital til forrentning på kortere eller længere sigt, men skal dog i det mindste være et privat holdingselskab eller en privat koncern af virksomheder, som følger en global eller sektorbestemt strukturpolitik, og som lader sig lede af mere langsigtede rentabilitetsudsigter»⁽¹⁰⁾. Når der er tale om en tabsgivende virksomhed, vil en investor i forbindelse med sin beslutning om at fore-

tage en langsigtet investering særligt lægge vægt på, om der findes en sammenhængende og tilfredsstillende omstruktureringsplan for virksomheden.

Når man skal vurdere, om en investering er rationel, er den sædvanlige fremgangsmåde at sammenligne investeringsbeløbet med den forventede indtjening herfra. I denne sag må sammenligningen foretages på grundlag af perioden frem til år 2000, hvor omstruktureringsplanen afsluttes. Indtjeningen fra Alitalia omfatter udbytte, som udbetales til IRI inden år 2000, og især virksomhedens merværdi i år 2000. Denne merværdi viser sig i realiteten at svare til værdien af IRI's kapitalinteresser i Alitalia på sidstnævnte tidspunkt, da Alitalias nuværende værdi er lig nul ifølge de specialister, der er blevet konsulteret. I det foreliggende tilfælde mener Kommissionen, at der i denne henseende ikke er grund til at tage hensyn til de omkostninger, IRI ville pådrage sig i tilfælde af Alitalias likvidation og medregne dem som forventede indtægter. Insolvensomkostningerne kan nemlig for størstedelens vedkommende henføres til tabet på de kortfristede lån, som IRI's datterselskab, finansselskabet Cofiri, har ydet Alitalia inden juni 1996. Lånene er tilbagebetalt allerede i juni og juli 1996 takket være udbetalingen af forskuddet på 1 000 mia. lire, som fandt sted samtidig hermed, hvilket i øvrigt bevirker, at denne dobbelttransaktion i praksis kan betragtes som en konvertering af lån til kapital. Men en privat investor, som træffer beslutning ud fra mere langsigtede rentabilitetshensyn, ville ikke basere sin beslutning på udsigten til en eventuel umiddelbar fordel, hvis virksomhedens situation faktisk ikke er tilstrækkelig god til at retfærdiggøre mere langvarige forpligtelser.

På grundlag af Kommissionens oplysninger er det interne afkast for investeringen på 2 750 mia. lire i Alitalia for IRI's vedkommende ca. 20 %, idet der tages hensyn til, at Alitalia selv har påtaget sig førtidspensionsomkostningerne. Dette interne afkast er mindre end det minimumsafkast (»hurdle rate«), som en investor, der handler efter markedsprincipper, ville kræve for at foretage den pågældende kapitaltilførsel. Under disse omstændigheder mener Kommissionen, at princippet om den markedsøkonomiske investor ikke er opfyldt i denne sag.

Kapitaltilførslen påvirker desuden samhandelen mellem medlemsstaterne, da der er tale om en virksomhed, hvis transportaktiviteter ifølge deres art berører samhandelen direkte, og som dækker hele fællesmarkedet og EØS. Kapitaltilførslen fordrejer, eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene inden for markedet som følge af, at den kun vedrører en enkelt virksomhed, som konkurrerer med andre EF-virksomheder på hele sit europæiske net, især efter at tredje fase af liberaliseringen af lufttransportsektoren trådte i kraft den 1. januar 1993. Kapitaltilførslen udgør derfor en statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, og aftalens artikel 61, stk. 1, hvilket de italienske myndigheder da også udtrykkeligt har erkendt i brevet af 26. juni 1997. Som følge heraf må det undersøges om

⁽⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomhederne, Bulletin for De Europæiske Fællesskabers nr. 9-1984; De Europæiske Fællesskabers Domstol, forenede sager 296 og 318/82: Kongeriget Nederlandene og Leeuwarder Papierwarenfabriek BV mod Kommissionen, Sml. 1985, s. 809, præmis 17; anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og EØS-aftalens artikel 61 på statsstøtte i luftfartssektoren, allerede citeret, punkt 25 og 26.

⁽⁹⁾ Præmis 19.

⁽¹⁰⁾ Præmis 20.

støtten er forenelig med bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, og aftalens artikel 61, stk. 2 og 3.

VIII

Bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 2, litra a), b), og c), samt aftalens artikel 61 kan ikke finde anvendelse på denne transaktion, idet der hverken er tale om støtte af social karakter til enkelte forbrugere, eller om støtte hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og heller ikke om støtteforanstaltninger for økonomien i visse af de tyske områder.

I traktatens artikel 92, stk. 3, og aftalens artikel 61, stk. 3, fastlægges de støtteforanstaltninger, som kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Foreneligheden skal vurderes i forhold til hele Fællesskabet og ikke i forhold til en enkelt medlemsstat. Hertil kommer, at der i betragtning af princippet i traktatens artikel 3, litra g), og for at sikre fællesmarkedets funktion, skal anlægges en strikt fortolkning af de undtagelser fra artikel 92, stk. 1, som fastsættes i artikel 92, stk. 3, når en støtteordning eller en individuel støtteforanstaltning skal vurderes; dette gælder så meget desto mere, som Kommissionen skal føre streng kontrol med statsstøtteforanstaltninger for at undgå, at de har virkninger, der strider mod den fælles interesse, i en situation med skærpet konkurrence som følge af lufttransportens liberalisering i forbindelse med den tredje luftfartspakke.

Traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), og c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra a) og c), indeholder undtagelsesbestemmelser for støtte til fremme af udviklingen af visse regioner. Kapitaltilførslen til Alitalia falder ikke ind under disse bestemmelser, da det drejer sig om en engangsforanstaltning med henblik på at løse et bestemt problem og ikke en generel ordning, som alle italienske luftfartsselskaber kan nyde godt af. Den italienske regering har da heller ikke påberåbt sig disse undtagelsesbestemmelser.

Bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 3, litra b) og d), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra b) og d), kan heller ikke anvendes i denne sag, da transaktionen ikke tilsigter at fremme virkeliggørelsen af et fælleseuropæisk projekt eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi og heller ikke tilsigter at fremme kulturen eller bevare kulturaven.

Med hensyn til undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), om støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgræne uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, kan Kommissionen anse en støtteordning til omstrukturering af en virksomhed for at være forenelig med fællesmarkedet, hvis

den opfylder en række betingelser⁽¹⁾, der kan resumeres således:

- Støtten skal indgå i et overordnet omstrukturingsprogram, der tilsigter at sanere den pågældende virksomhed, således at den inden for en overskuelig tidsfrist igen bliver sund, velfungerende og konkurrencedygtig inden for sin sektor.
- Programmet skal være autonomt, hvilket vil sige, at yderligere støtte ikke vil være nødvendig.
- Programmet skal indeholde eventuelle kapacitetsnedsættelser, der kræves som følge af markedssituationen eller for at genetablere virksomhedens rentabilitet.
- Støtten må ikke overføre virksomhedens problemer til konkurrerende virksomheder.
- Regeringen skal afholde sig fra at gribe ind i virksomhedens administration undtagen i forhold, hvor regeringens ejendomsret retfærdiggør en sådan intervention, og den må give mulighed for, at virksomheden drives efter markedsøkonomiske principper.
- Støtten må kun anvendes til omstrukturering og skal være afpasset efter omstændighederne.
- Støtten må ikke overtræde traktatens øvrige bestemmelser.
- Støtten skal være gennemskuelig og kunne kontrolleres.

Kommissionen har sikret sig, at kapitaltilførslen på 2 750 mia. lire, til fordel for Alitalia opfylder disse betingelser, særligt på baggrund af de faktiske omstændigheder, der er anført i afsnit I-VI.

For det første må det understreges, at hvad angår virksomhedens rentabilitet på længere sigt sker kapitaltilførslen i denne sag i forbindelse med en omstrukturingsplan, som de italienske myndigheder i deres brev af 26. juni 1997 har forpligtet sig til at gennemføre fuldt ud. Virksomhedens fagforeninger er blevet konsulteret vedrørende planen, som har til formål at gøre Alitalia konkurrencedygtig igen og sikre, at virksomheden kan privatiseres under de nye forhold, der vil gøre sig gældende på et liberaliseret fællesmarked. Med henblik på dette dobbelte formål vil kapitaltilførslen medføre en kraftig gældsreduktion og genetableringen af en finansiell struktur, der svarer

⁽¹⁾ Anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og EØS-aftalens artikel 61 på statsstøtte i luftfartssektoren, allerede citeret, kapitel V.2.

til strukturen hos de fleste af virksomhedens konkurrenter. Saneringen af virksomhedens gældsstruktur vil ligeledes føre til en kraftig reduktion af de finansielle omkostninger. Planen indebærer desuden en videreførelse af Alitalias hidtidige indsats, hvad angår produktivitet og omkostninger. Kommissionen bemærker desuden, at de ansattes produktivitet i øjeblikket ligger på højde med niveauet blandt virksomhedens vigtigste EF-konkurrenter. Med hensyn til produktionsomkostningerne skulle Alitalias fortsatte handicap på dette område gradvist blive formindsket i omstrukturingsperioden, især takket være jobnedskæringerne og overførslen af virksomhedens ansatte til Alitalia Team. De omkostnings- og produktivitetstestnøgletal, der er anført under afsnit VI, og som de italienske myndigheder har forpligtet sig til at overholde i forbindelse med omstrukturingsplanens gennemførelse, vidner i øvrigt om de fremskridt, der vil ske.

Hertil kommer, at planen i den reviderede version af 26. juni 1997 begrænser virksomhedens vækst i de kommende fire år. Målet er at opnå generelt positive driftsresultater gennem en omkostningsreduktion frem for en ekspansionsstrategi, medens produktionskapaciteten forbliver så godt som uændret i omstrukturingsperioden og endda betydeligt lavere i det første stykke tid. Alitalias strategi går desuden ud på at koncentrere sig om sin kernevirksomhed, dvs. selve lufttransporten, i lighed med de fleste af de konkurrerende selskaber, der har været i stand til at klare sig igennem luftfartskrisen i starten af 90'erne. Kapitalinteresserne i »Società Aeroporti di Roma« blev afhændet i 1995 som led i omstrukturingsplanen, der også omfatter det nært forestående salg af Magliana-hovedsædet samt af Alitalias kapitalinteresser i Alfa Romeo Avio, SISAM, edb-reservationssystemet Galileo og seks regionale lufthavne i Italien.

De meget positive resultater, der ventes omkring år 2000, skulle således tilfredsstille behovet for omsætningsaktiver og for finansiering af de nødvendige investeringer i forbindelse med de mere langsigtede aktiviteter, og tillade virksomheden at blive rentabel på længere sigt. Samtidig ventes resultaterne også at indgyde investorerne tillid til virksomheden og bane vejen for indgåelse af alliancer med andre selskaber.

Hvad angår Alitalias mulighed for igen at blive levedygtig, noterer Kommissionen sig, at de italienske myndigheder i brevet af 26. juni 1997 forpligter sig til ikke at give Alitalia nogen fortrinsstilling i forhold til de andre EF-luftfartsselskaber, og den noterer sig endvidere, at den italienske regering til stadighed har understreget, at målet er at privatisere virksomheden snarest muligt. I den

forbindelse påpeger Kommissionen, at såfremt beskyttelsen af Alitalia opretholdes, kan det tværtimod medføre, at det vil blive opfattet som tvivlsomt, om de italienske myndigheder virkelig har tillid til, at virksomheden vil kunne trives i det konkurrenceprægede miljø, der fremover vil kendetegne EF's civile luftfartssektor.

For det andet har Kommissionen, med bistand fra sine konsulenter, sikret sig, at planen i sig selv er tilstrækkelig til at garantere, at Alitalia kan overleve og trives, uden at der er behov for yderligere støtte. De italienske myndigheder har i øvrigt i brevet af 26. juni 1997 forpligtet sig til, at de ikke vil yde anden støtte til Alitalia, herunder heller ikke direkte eller indirekte lånegarantier. I den forbindelse minder Kommissionen om, at den vil anse enhver garantistillelse, hvad enten den er eksplicit eller implicit, fra IRI eller et andet offentligt organ til Alitalias kreditorer, for en ulovlig støtteforanstaltning, da den ikke er anmeldt til Kommissionen⁽¹⁾. Kommissionen har ligeledes noteret sig, at den italienske regering afstår fra at finansiere moderniseringen af MD-80-flyene, samt at Magliana-hovedsædet vil blive solgt til markedspris.

For det tredje indeholder den reviderede omstrukturingsplan de kapacitetsnedskæringer, der kræves for at genoprette virksomhedens levedygtighed. Antallet af fly og disponible sæder i samtlige fly, Alitalia benytter, reduceres således fra henholdsvis 157 og 25 422 i 1996 til 143 og 23 384 i 1997. Udbuddet af ATK (Available Tonne Kilometer) reduceres med 1,5 % mellem 1996 og 1997. Den reviderede plan omfatter ligeledes nedlæggelse af ruter og afgang som i alt repræsenterer 27 000 afgang om året allerede fra 1997, dvs. ca. 10 % af Alitalias afgang. Kapacitetsnedskæringerne betyder, at den omstændighed, at det årlige gennemsnit for det europæiske marked for civilluftfart for tiden vokser med ca. 6 %. Kommissionen har også noteret sig, at de italienske myndigheder har forpligtet sig til at reducere Alitalias udbudte kapacitet betydeligt indtil år 2000. Som ovenfor angivet øger det omstrukturingsplanens troværdighed, at denne indebærer kapacitetsnedskæringer og efterfølgende begrænsninger i virksomhedens vækst. Reduktionen af produktionsomkostninger udgør nemlig det væsentligste element i omstrukturingsforanstaltningerne og genetableringen af virksomhedens levedygtighed.

For det fjerde har Kommissionen opnået adskillige garantier for at sikre sig imod, at støtten til Alitalia medfører, at virksomhedens problemer overføres til EF-konkurren-

⁽¹⁾ Jf. Kommissionens brev til medlemsstaterne af 5. april 1989.

terne. Det bør i den forbindelse først og fremmest understreges, at ifølge den reviderede plan vil Alitalias markedsandele være i konstant tilbagegang i omstrukturingsperioden såvel på de nationale som de internationale og interkontinentale ruter. Den europæiske luftfartssektor oplever for tiden en kraftig vækst, over 6 % om året, og forventningerne for de kommende år er lige så positive. Denne vedvarende vækst giver konkurrenterne bedre vilkår, end tilfældet havde været, hvis efterspørgslen var i tilbagegang. I brevet af 26. juni 1997 har de italienske myndigheder forpligtet sig til at træffe foranstaltninger med henblik på at begrænse Alitalias udbudte kapacitet på forskellig vis i overensstemmelse med planen. Antallet af disponible sæder i Alitalias egen flyflåde må således ikke overstige 26 350 på hele rutenettet frem til udgangen af 2000. Endvidere holdes væksten i ASK inden for Italien og EØS på et niveau, der ligger under markedsveksten. Udover de kvantitative restriktioner begrænses Alitalias prisfastsættelsesmuligheder ligeledes, idet de italienske myndigheder har accepteret, at Alitalia i omstrukturingsperioden ikke må optræde som prissfører ved at fastsætte priser på sine ruter, der er lavere end konkurrenternes for et tilsvarende tilbud. Omstrukturingsplanen burde derfor ikke bevirke en aktivitetsstigning hos Alitalia, som kan skade de andre EF-luftfartsselskaber.

Kommissionen har desuden sikret sig, at støtten, som betyder, at Alitalia overlever og fortsætter sine aktiviteter, ikke udgør en hindring for åbning af det italienske marked eller udviklingen af konkurrencen inden for EØS, særligt hvad angår andre luftfartsselskaber med ruteflyvningstilladelse i Italien. I brevet af 26. juni 1997 lover de italienske myndigheder således, at Alitalia ikke får nogen fortrinsbehandling i forhold til andre EF-luftfartsselskaber, særligt hvad angår trafikrettigheder, afgang- og ankomsttider, groundhandling og lufthavnsfaciliteter. Dette ikke-diskrimineringsprincip gælder ligeledes i tilfælde af fastsættelse eller ændring af regler om trafikfordeling inden for samme lufthavnssystem. Anvendelsen af princippet medfører bl.a. ophævelse af Alitalias fortrinsrettigheder i henhold til dekretet af 16. april 1992 om godkendelse af aftalen af 15. april 1992, navnlig angående undladelse af at anvende prioritetsretten i henhold til artikel 3 i aftalen. Aftalen indeholdt allerede en klausul, der bekræftede fællesskabsrettens forrang, men den vil fremover også i formel henseende være i overensstemmelse med fællesskabsretten. Hvad angår tildelingen af trafikrettigheder på ruter til tredjelande, vil de italienske myndigheder fremover udelukkende udpege et eller flere luftfartsselskaber efter en saglig vurdering af hver enkelt ansøgning om trafikrettigheder. Desuden vil der i hver koordineret italiensk lufthavn blive udnævnt en

uafhængig koordinator, som hverken har nogen organisk, juridisk eller teknisk tilknytning til Alitalia. Omvendt ville en bevarelse af Alitalias beskyttede situation øge støttens negative virkninger og dermed stride mod den fælles interesse, jf. traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

For det femte har de italienske myndigheder i deres brev af 26. juni 1997 forpligtet sig til at forholde sig over for Alitalia som en normal aktionær samt ikke at blande sig i virksomhedens administration undtagen i forhold, som har nøje tilknytning til den italienske stats aktionærstatus. Forpligtelsen betyder, at Alitalia alene vil blive administreret efter kommercielle principper i et liberaliseret fællesmarked for civilflugt, hvad Kommissionen anser for afgørende for planens succes. Den italienske regering skelner således tydeligt mellem statens rolle som aktionær i en virksomhed, hvis hovedmålsætning skal være at maksimere overskuddet, og statens rolle som en offentlig myndighed, der skal tage hensyn til overordnede politiske mål. De italienske myndigheders forpligtelse, som ovenfor anført, til fremover at behandle Alitalia som en almindelig virksomhed i henseende til de regler, der gælder for denne, og ikke give virksomheden fortrinsbehandling, er et led i denne sontring.

For det sjette mener Kommissionen, at støtten udelukkende vil blive anvendt til omstrukturingsmålene i planen, samt at den ikke er uforholdsmæssig stor i forhold til de behov, der følger af planen. Det samlede beløb er således nødvendigt for dels at dække planens omstrukturingsomkostninger, anslået til 900 mia. lire, og dels nedbringe virksomhedens gæld til et rimeligt niveau, da gælden ultimo 1995 androg 3 420 mia. lire, der skal ses i forhold til en egenkapital på 422 mia. lire. Som ovenfor angivet synes en gældsnedbringelse at være afgørende for virksomhedens rekonstruktion. Der skal ske en sanering af balancens passivposter og en reduktion af de finansielle omkostninger, der udgjorde 5,3 % af omsætningen i 1995. Med hensyn til balancens passivposter vil støtten ikke medføre en overkapitalisering af Alitalia. En vurdering af udviklingen i Alitalias gearing (forholdet mellem gæld og egenkapital) under omstrukturingsperioden, henholdsvis med eller uden leasingstransaktionernes medtagelse i gearingen, viser, at gearingen forbliver på et niveau svarende til de vigtigste europæiske og amerikanske konkurrenters gearing. Ved at recentrere sine aktiviteter om kernevirksomheden og gennem betydelige desinvesteringer bidrager Alitalia til at dække sine finansielle behov ved hjælp af selskabets egne midler.

Desuden vil støtten ikke gøre det muligt for Alitalia at føre en umådeholden investeringspolitik eller en investeringspolitik, som ikke har forbindelse med planen. Flyinvesteringerne i den reviderede omstrukturingsplan vil blot sikre udskiftning af de ældste fly med nye maskiner, da Alitalias flåde udgør 158 fly ved udgangen af år 2000 mod 157 fly pr. ultimo 1996. Dertil kommer, at de italienske myndigheder i deres brev af 26. juni 1997 har lovet, at Alitalia kun anvender støtten til omstrukturingsformål og ikke til at erhverve nye kapitalinteresser i andre luftfartsselskaber. Kommissionen forbeholder sig imidlertid ret til at tillade gensidige kapitalinteresser, såfremt Alitalia indgår alliancer med andre selskaber.

De midler, der stammer fra støtten, synes ligeledes nødvendige i det omfang, Alitalia ikke kan erstatte dem med midler opnået ved afhændelse af aktiver. Som tidligere anført har virksomheden allerede indledt en desinvesteringspolitik og en recentrering af aktiviteterne. De midler, der fremskaffes herved, ca. 600 mia. lire, vil gøre det muligt at reducere størrelsen af den kapitaltilførsel, der skal foretages, men kan på ingen måde siges at opfylde finansieringsbehovet ifølge omstrukturingsplanen. Virksomheden vil ikke kunne afhænde aktiver, der vedrører dens kernevirksomhed, uden at bringe omstrukturingsplanens vellykkede gennemførelse i fare.

For det syvende kan det ikke udledes af de oplysninger, Kommissionen har fået, at støtten fører til et resultat, der er i strid med traktatens særlige bestemmelser, navnlig andre bestemmelser i traktaten, som også tilsigter at forhindre, at konkurrencen inden for fællesmarkedet fordrejes⁽¹³⁾. Som allerede anført har de italienske myndigheder tværtimod forpligtet sig til at afstå fra enhver forskelsbehandling til fordel for Alitalia. De begrænsninger, hvis overholdelse myndighederne har forpligtet sig til at sikre, og som vedrører Alitalias priser og udbud i omstrukturingsperioden, reducerer effektivt risikoen for, at støttemodtageren anvender en aggressiv praksis, som strider mod bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86. Samme virkning har de italienske myndigheders forpligtelser med hensyn til, at Alitalia ikke vil erhverve nye kapitalinteresser i andre luftfartsselskaber, at virksomheden anvender et bogholderisystem, der muliggør en hurtig beregning af de enkelte ruters rentabilitet, samt at Alitalia i årsberetningen angiver alle aftaler med andre luftfartsselskaber. Med hensyn til sidstnævnte punkt vil Kommissionen især undersøge de aftaler, Alitalia måtte indgå i omstrukturingsperioden med

selskaberne Eurofly og Air Europe, hvori Alitalia allerede besidder en kapitalinteresse.

For det ottende med hensyn til, at støtten skal være gennemskuelig og kunne kontrolleres, bør det først understreges, at de italienske myndigheder har fremsendt alle de oplysninger, Kommissionen havde udbedt sig for at kunne træffe en beslutning i denne sag på et tilfredsstillende grundlag. Kommissionens konsulent fik ligeledes adgang til alle de oplysninger, der var nødvendige for, at konsulenten kunne udføre sin opgave og samarbejde med IRI's og Alitalias repræsentanter. De italienske myndigheders forpligtelser i brevet af 26. juni 1997 med hensyn til opfølgning på omstrukturingsplanen sikrer tilfredsstillende verifikations- og tilsynsmuligheder. Den italienske regering sørger for, at omstrukturingsplanen gennemføres fuldt ud og fremlægger hvert år indtil omstrukturingsperiodens udløb en rapport for Kommissionen om planens gennemførelse og overholdelsen af forpligtelserne. Kommissionen kan lade denne rapport verificere af en uafhængig konsulent valgt i samråd med den italienske regering. Såfremt målene i planen ikke er realiseret eller forpligtelserne ikke overholdt, udbetaler de italienske myndigheder ikke anden og tredje tranche af kapitaltilførslen i maj 1998 og maj 1999.

Det skal til sidst mere generelt bemærkes, at hvad angår den fælles interesse, er det Kommissionens opfattelse, at Alitalias rekapitalisering og omstrukturering fremmer udviklingen på luftfartsområdet både inden for EF og EØS, dels fordi Alitalia er den førende transportør inden for en vigtig del af EF, dels fordi tilstedeværelsen af flere store luftfartsselskaber udgør en garanti for opretholdelsen af en sund konkurrence.

IX

Betragtningerne i afsnit VII og VIII imødegår de betænkeligheder, som kom til udtryk i Kommissionens beslutning af 9. oktober 1996 om indledning af proceduren, samt i medlemsstaternes og de andre interesserede parter bemærkninger under proceduren.

På baggrund af det overfor anførte kan den italienske regerings støtte til Alitalia i form af en kapitalforhøjelse på i alt 2 750 mia. lire, som foretages i forbindelse med omstrukturingsplanen for virksomheden, nyde godt af undtagelsen i traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), under forudsætning af, at visse betingelser overholdes. Disse skal sikre, at støtten

⁽¹³⁾ Jf. Domstolens dom af 15. juni 1993 — Matra mod Kommissionen — sag C 225/91. Sml. 1993, s. I-3203, præmis 41 ff.

fremmer luftfartssektorens udvikling og ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen beklager dog, at den italienske regering, inden den endelige beslutning blev vedtaget, tilsidesatte bestemmelserne i traktatens artikel 93, stk. 3, og udbetalte et forskud til Alitalia på 1 000 mia. lire af den første tranche på 2 000 mia. lire i juni 1996 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, den italienske regering har ydet til Alitalia Linee Aeree Italiane SpA, i det følgende benævnt »Alitalia«, i form af en kapitaltilførsel på i alt 2 750 mia. lire, og som har til formål at sikre virksomhedens omstrukturering i henhold til den omstruktureringsplan, der blev meddelt Kommissionen den 29. juli 1996 og revideret den 26. juni 1997, betragtes som forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen efter traktatens artikel 92, stk. 3, punkt c) og aftalens artikel 61, stk. 3, punkt c), under forudsætning af, at de italienske myndigheder overholder følgende forpligtelser:

- 1) De forholder sig over for Alitalia som en almindelig aktionær, således at virksomheden kan blive administreret udelukkende efter kommercielle principper, således at de ikke blander sig i dens ledelse af andre grunde end dem, der er nøje forbundet med den italienske stats status som aktionær.
- 2) De tilfører ikke Alitalia yderligere kapital og yder ikke Alitalia nogen anden form for støtte, ej heller i form af lånegarantier.
- 3) De sikrer, at støtten indtil den 31. december 2000 udelukkende anvendes til virksomhedens omstrukturering og ikke til at erhverve nye kapitalinteresser i andre luftfartsselskaber.
- 4) De giver ikke Alitalia nogen form for fortrinsbehandling i forhold til andre EF-luftfartsselskaber, hverken hvad angår tildeling af trafikrettigheder (herunder på ruter til tredjelande uden for EØS), tildeling af afgang- og ankomsttider, ground handling eller adgang til lufthavnsfaciliteter, i det omfang en fortrinsbehandling ville være uforenelig med fællesskabsretten.

De italienske myndigheder bekræfter især, at de ikke vil anvende bestemmelser, der er uforenelige med fællesskabsretten, og garanterer at:

- a) de omgående vil iværksætte og inden den 31. december 1998 afslutte proceduren for revision af aftale nr. 4372 af 15. april 1992, som godkendt ved dekret af 16. april 1992, i det følgende benævnt »aftalen«, med henblik på at sikre, at aftalen stemmer overens med fællesskabsbestemmelserne, særligt hvad angår »prioritetsret«, »statslig indblanding«, »overensstemmelse med liberaliseringsreglerne for luftfartssektoren« og »lufthavnsprivilegier«
- b) en de facto-revision af aftalen allerede er foretaget, hvad ovennævnte punkter angår, efter brevveksling med Alitalia på grundlag af artikel 50 i aftalen, som fastsætter, at aftalen kun finder anvendelse i det omfang, den stemmer overens med fællesskabsretten
- c) Alitalia afstår fra fortrinsretten i henhold til aftalens artikel 3
- d) de inden starten på vintersæsonen 1997/98 udpeger en koordinator, som ikke har tilknytning til Alitalia, og som virker fuldstændig uafhængigt af Alitalia i de koordinerede lufthavne i Italien.
- 5) De sikrer, at den udbudte kapacitet på fly, der benyttes af Alitalia eller af andre transportører på betingelser, der indebærer en kommerciel risiko for Alitalia (aftaler om wet-leasing, blockspace, joint venture, mv.), indtil den 31. december 2000 ikke overstiger følgende grænser:
 - a) antallet af disponible sæder må maksimalt andrage 28 985, heraf 26 350 i Alitalias egen flåde
 - b) væksten i antallet af ASK pr. kalenderår:
 - inden for EØS, med undtagelse af Italien, og
 - i Italien
 må ikke overstige 2,7 %, idet ingen vækst vil være tilladt, såfremt væksten på tilsvarende markeder er på under 2,7 %. Såfremt tilsvarende markeder oplever en vækst på over 5 %, må udbuddet øges ud over de 2,7 % med den procentdel af væksten, der overstiger 5 %.
- 6) De sikrer, at Alitalia benytter et bogholderisystem, der muliggør en hurtig beregning af et rentabilitetsnøgletal for hver rute, som defineres som forholdet mellem de samlede indtægter og omkostninger (de samlede omkostninger er lig med summen af variable og faste omkostninger) i forbindelse med ruten.
- 7) De sikrer, at Alitalia indtil den 31. december 2000 afholder sig fra at anvende priser på sine ruter, der ligger under konkurrenternes priser for et tilsvarende tilbud.

- 8) De sikrer, at Alitalia afhænder sin kapitalinteresse i Malev senest den [...] ⁽¹⁴⁾.
- 9) De sikrer, at den omstruktureringsplan, som blev meddelt Kommissionen den 29. juli 1996 og ændret den 26. juni 1997, gennemføres fuldt ud, særligt med hensyn til opfyldelsen af de mål for produktivitet, rentabilitet og finansiell omstrukturering, der er anført i ovenstående afsnit VI.
- 10) De forelægger inden udgangen af marts måned i 1998, 1999, 2000 og 2001 Kommissionen en rapport om gennemførelsen af omstruktureringsplanen, Alitalias økonomiske og finansielle status og overholdelsen af betingelserne i denne beslutning. Rapporten skal omfatte en beskrivelse (medkontrahenternes art og navn) af kommercielle eller operationelle samarbejdsaftaler, som Alitalia har indgået i løbet af det foregående regnskabsår. Kommissionen lader i givet fald oplysningerne i rapporterne verificere af en uvildig konsulent udpeget af Kommissionen i samråd med den italienske regering.

Artikel 2

Udbetalingen af anden tranche på 500 mia. lire og tredje tranche på 250 mia. lire er betinget af, at de i artikel 1 anførte forpligtelser overholdes samt af, at omstruktureringsplanen faktisk gennemføres, og de forventede resul-

tater opnås, særlig hvad angår omkostnings- og produktivitetstegnøgletallene i ovenstående afsnit VI.

Senest ti uger inden udbetalingen af anden og tredje tranche i henholdsvis maj 1998 og maj 1999 forelægger de italienske myndigheder Kommissionen en rapport, således at den har mulighed for at fremsætte bemærkninger bistået af en uvildig konsulent udpeget af Kommissionen efter samråd med de italienske myndigheder. Trancherne udbetales kun, hvis målene i omstruktureringsplanen er realiseret og forpligtelserne overholdt.

Artikel 3

Forpligtelserne i artikel 1 vedrører såvel Alitalia Linee Aeree Italiane SpA som datterselskabet Alitalia T.E.A.M. SpA.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1997.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁴⁾ Forretningshemmelighed.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 24. oktober 1997

om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet og om ophævelse af afgørelse 93/260/EØF

(97/790/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 1,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EØF) nr. 1189/93 ⁽³⁾ indførte Rådet endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien. Endvidere godtog Kommissionen tilsagn ⁽⁴⁾ fra de ungarske, polske og kroatiske eksportører.
- (2) Den 31. august 1996 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁵⁾ om indledning af en fornyet undersøgelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen og Kroatien og iværksatte en sådan undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).
- (3) Denne fornyede undersøgelse indledtes sideløbende med en procedure, der på grundlag af en klage fra »Defense Committee of the Seamless Steel Tube Industry of The European Union« iværksattes samme dato ⁽⁶⁾ vedrørende importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet.
- (4) Ved forordning (EF) nr. 981/97 ⁽⁷⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) indførte Kommissionen en midlertidig antidum-

pingtold på importen til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet.

- (5) Efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger indhentede og efterprøvede Kommissionen alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.

Det konstateredes, at der både for de lande, der er omfattet af den nye undersøgelse og af den fornyede undersøgelse, med undtagelse af Kroatien, bør indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger.

Der er redegjort for alle undersøgelsesresultater og konklusioner af begge undersøgelser i Kommissionens forslag til Rådet om indførelse af endelig told ⁽⁸⁾.

- (6) Efter at være blevet underrettet om Kommissionens undersøgelsesresultater afgav de ungarske, polske, tjekiske, rumænske og slovakiske producenter, der er anført i artikel 1 i nærværende afgørelse, visse pristilsagn i henhold til artikel 8 i grundforordningen.
- (7) Ifølge disse tilsagn har de pågældende producenter tilbudt, at en bestemt mængde af den pågældende vare, som eksporteres til deres uafhængige kunder i Fællesskabet, sælges til højere priser, således at den pågældende import ikke forvolder skade. Desuden har de tilbudt at sikre, at deres priser for hver varegruppe bringes i overensstemmelse med prisstrukturen i Fællesskabet.
- (8) Efter en omhyggelig gennemgang af ovennævnte tilbud finder Kommissionen det godtgjort, at det ved godtagelse af nævnte tilsagn vil være muligt ved to foranstaltninger at afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger, nemlig for det første et pristilsagn gældende inden for et årligt kvantitativt loft og derefter en værditold for yderligere import.

Kommissionen tager til efterretning, at for at sikre, at den importmængde, der fritages for værditolden, ikke skal overstige det loft, der er fastsat i hvert tilsagn, bør fritagelsen gøres betinget af, at der for Fællesskabets toldmyndigheder fremlægges et gyldigt originaleksemplar af et produktionscertifi-

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 317 af 6. 12. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 120 af 15. 5. 1993, s. 34.

⁽⁴⁾ EFT L 120 af 15. 5. 1993, s. 42.

⁽⁵⁾ EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 25.

⁽⁶⁾ EFT C 253 af 31. 8. 1996, s. 26.

⁽⁷⁾ EFT L 141 af 31. 5. 1997, s. 36.

⁽⁸⁾ Se side 1 i denne Tidende.

kat, som er udstedt i overensstemmelse med de forskrifter, der er fastsat i Kommissionens forslag til Rådet om indførelse af endelige foranstaltninger.

I betragtning af, at de producenter, der har afgivet tilsagn, har erklæret sig indforstået med regelmæssigt at meddele Kommissionen detaljerede oplysninger om deres eksportsalg til Fællesskabet og at opbevare foreliggende kopier af produktionscertifikaterne til efterfølgende kontrol, kan Kommissionen effektivt overvåge, at tilsagnene overholdes.

- (9) Tilsagnene suppleres med endelig antidumpingtold, som kan pålægges i tilfælde af misligholdelse af bestemmelserne heri. De anses derfor for tilstrækkelige til at afhjælpe dumpingimportens skadelige virkninger. Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at de tilsagn, der er afgivet af nedennævnte ungarske, polske, tjekkiske, rumænske og slovakiske producenter, kan godtages, og undersøgelsen kan derfor afsluttes for disse parter vedkommende.
- (10) De tilsagn, der blev godtaget ved Kommissionens afgørelse 93/260/EØF⁽¹⁾ tjener ikke længere noget formål og kan ophæves.
- (11) Alle berørte producenter underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale:
- godtagelse af de foreslåede tilsagn for de fastsatte toldfri lofter
 - opkrævning af en værditold ved overskridelse af det toldfri loft
 - afslutning af undersøgelserne for de pågældende producenters vedkommende.

De berørte parter har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til alle aspekter af undersøgelsen.

Skulle Kommissionen derfor have grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, kan der i henhold til artikel 8, stk. 10, i grundforordningen indføres midlertidig antidumpingtold. Skulle betingelserne i artikel 8, stk. 9, i grundforordningen være opfyldt, indføres der endelig antidumpingtold.

- (12) Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet underrettedes om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at godtage nævnte tilsagn, og der blev ikke rejst indvendinger mod en sådan godtagelse.
- (13) Ved høringen af Det Rådgivende Udvalg om godtagelsen af de afgivne tilsagn, blev der rejst visse indvendinger. Kommissionen forelagde derfor i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i grundforordningen en rapport for Rådet om resultaterne af høringen og et forslag om, at undersøgelsen afsluttes ved godtagelse af tilsagn. Da Rådet ikke har truffet anden afgørelse inden for en måned, godtages de pågældende tilsagn —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De tilsagn, der er afgivet af nedennævnte producenter som led i antidumpingprocedurerne vedrørende importen til Fællesskabet af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, godtages.

Land	Producent	Taric-tillægskode
Ungarn	Csepel Tubes Co. Ltd (»in liquidation«)	8521
Polen	Huta Batory SA	8517
	Huta Andrzej SA	8518
	Huta Czystochowa SA	8519
	Huta Jednosc SA	8520
Tjekkiet	Válcovny trub Chomutov a.s.	8507
Rumænien	Artrom SA	8508
	Silcotub SA	8509
	Petrotub SA	8514
	Republica SA	8515
Slovakiet	Železiarne Podbrezová a.s.	8516

⁽¹⁾ EFT L 120 af 15. 5. 1993, s. 42.

Artikel 2

Afgørelse 93/260/EØF ophæves.

Artikel 3

Undersøgelserne i forbindelse med de antidumpingprocedurer, der er omhandlet i artikel 1, afsluttes for de parter, der er anført i nævnte artikel.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. oktober 1997.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand
